

De ‘echte zelf’ film je zelf.

**Een onderzoek naar constructie van authenticiteit
binnen het programma *True Selfie*.**

Eveline Verwimp | 5486114 | MA Film- en Televisiewetenschappen

Begeleider en eerste lezer: Hanna Surma | Tweede lezer: Marijke de Valck

Masterscriptie | 26 augustus 2019 | Wordenaantal: 9387 | Universiteit Utrecht

Samenvatting:

In deze masterscriptie wordt antwoord gegeven op de vraag ‘Hoe dragen de tekstuele strategieën van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’. Hiervoor zijn het arrangement en de stijl van de serie geanalyseerd aan de hand van een sequentieanalyse en een shotanalyse. Het arrangement is geanalyseerd aan de hand van een sequentieanalyse. Hieruit bleek dat de serie een dominante structuur heeft waarin de problemen van de jongeren niet alleen centraal staan, maar waarmee de problemen van de jongeren ook worden bevestigd. Voor de analyse van de stijl van de serie is een schema opgesteld waarin, op basis van de theorie van David Bordwell en Kristin Thompson, is gekeken naar het geluid, de mise-en-scène, de montage en de cinematografie van drie verschillende delen van de serie. Aan de hand hiervan is een analyse uitgevoerd, waarbij niet alleen is gekeken naar de manier waarop authenticiteit binnen de serie wordt geconstrueerd, maar ook naar hoe de stijl van serie het argument van de serie lijkt te benadrukken, welke lijkt te zijn dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn. Uit het onderzoek blijkt dat de authenticiteit wordt geconstrueerd door *authenticity tools* enerzijds en stilistische elementen anderzijds. Daarnaast wordt door verschillende elementen binnen de serie, zoals de dominante structuur van de serie en de montage waarin beweringen over gevoelens worden opgevolgd met fragmenten waarin bewijs voor deze beweringen wordt geleverd, het argument dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn bevestigd.

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	5
2. Theoretisch kader.....	7
3. Methodologie.....	13
4. Arrangement.....	20
5. Stijl.....	24
6. Conclusie.....	31
7. Literatuurlijst.....	33
Bijlage 1: De jongeren.....	36
Bijlage 2: Sequentieanalyse.....	37
Bijlage 3: Shotanalyse.....	44

1. Inleiding

In de lente van 2018 werd er op de Nederlandse Publieke Omroep (NPO) een aantal weken aandacht gevraagd voor psychische problemen bij jongeren.¹ Met de term “#TrueSelfie” probeerde de NPO psychische problemen onder jongeren bespreekbaar te maken omdat één op de vijftien jongeren in Nederland tussen de 18 en 24 jaar worstelt met depressies. De representatie van mentale en psychische problemen heeft echter lang niet altijd een positief effect op de kijkers. Uit onderzoek in de psychologie en de sociale wetenschappen van vóór 2010 blijkt dat veel Amerikaanse en Britse televisieprogramma's mensen met een mentale ziekte op een negatieve manier in beeld brengen, waardoor angst kan ontstaan voor mensen die mentale ziekten hebben.² Dit komt volgens mediawetenschapper Simon Cross doordat de mensen met een mentaal probleem vaak als ‘de Ander’ in beeld worden gebracht.³

In het programma *True Selfie* dat tijdens deze #TrueSelfie- weken werd uitgezonden, lijkt de negatieve representatie van mensen met een psychisch probleem ondervangen te zijn door acht jongeren met mentale problemen zichzelf te laten filmen. Op deze manier hebben zij, tot op zekere hoogte, regie over de manier waarop zij in beeld komen en laten zij zien tegen welke problemen zij aanlopen in het dagelijks leven.⁴

Om ervoor te zorgen dat de psychische gezondheid van jongeren in Nederland bespreekbaar wordt, is het echter nodig dat de kijker de problemen in het programma ook als zodanig ziet;

¹ “Alle Programma's van de #TRUESELFIE-Weken,” NPO 3, geraadpleegd op 26 maart 2019, https://nieuws.npo3.nl/trueselfie/206-true-selfie-week?npo_cc=126&.

² Psycholoog Donald L. Diefenbach heeft onderzoek gedaan naar het verband tussen mensen met mentale ziekten en criminaliteit op primetime televisie. Hij concludeert dat op televisie mensen met mentale ziekten veel vaker in verband worden gebracht criminaliteit dan in werkelijkheid het geval is. Klinisch psycholoog Otto F. Wahl geeft aan dat door de veelal negatieve weergave van mensen met een mentale ziekte in de media angst ontstaat voor mensen met mentale ziekten. Ook is er door verschillende onderzoekers in de sociale wetenschap kwantitatief onderzoek gedaan naar de representatie van mentale ziekten in televisie (en hoe dit samenhangt met stigmatisering). Bronnen: Donald L. Diefenbach, “The Portrayal of Mental Illness on Prime-Time Television,” *Journal of Community Psychology* 25, nr. 3 (1997): 289–302; Otto F. Wahl, *Media Madness: Public Images of Mental Illness* (New Brunswick: Rutgers University Press, 1997); Patrick W. Corrigan en Jenessa R. Shapiro, “Measuring the Impact of Programs that Challenge the Public Stigma of Mental Illness,” *Clinical Psychology Review* 30 (juni 2010): 907–922; Eliane Sieff, “Media Impact of Mental Illnesses: the Potential Impact of Negative Frames,” *Journal of Mental Health* 12, nr. 3 (2003): 259–269; Otto F. Wahl en Rachel Roth, “Television Images of Mental Illness: Results of a Metropolitan Washington Media Watch,” *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 26, nr. 2 (1982): 599–605.

³ Mediawetenschapper Simon Cross heeft een onderzoek gedaan naar het visualiseren van schizofrenie, waarbij hij heeft gekeken naar de manier waarop schizofrenie visueel in beeld wordt gebracht. Hij geeft aan dat schizofrene mensen vaak als ‘de Ander’ in beeld worden gebracht. Hier voegt Jennifer Eisenhauer in het artikel ‘A Visual Culture of Stigma’ aan toe dat de (foutieve) representatie van mensen met een mentale ziekte er vaak voor zorgt dat er een angst voor ‘de Ander’ ontstaat. Bronnen: Simon Cross, “Visualizing Madness: Mental Illness and Public Representation,” *Television & New Media* 5, nr. 3 (augustus 2004): 197–216; Jennifer Eisenhauer, “A Visual Culture of Stigma: Critically Examining Representations of Mental Illness,” *Art Education* 61, nr. 5 (2008): 13–18.

⁴ In bijlage 1 is een overzicht bijgevoegd van alle jongeren en hun mentale problemen.

een serieus probleem. In dit onderzoek wordt daarom niet gekeken naar de manier waarop de mentale problemen worden gerepresenteerd en of dit negatief of positief is. Er wordt gekeken naar de manier waarop er door de makers van het programma enerzijds wordt benadrukt dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn, en anderzijds hoe binnen het programma authenticiteit wordt geconstrueerd.

Authenticiteit wordt de afgelopen jaren in veel verschillende onderzoeksvelden besproken. Zo maken de taalwetenschappen gebruik van het begrip authenticiteit om bijvoorbeeld aan te geven wanneer een discours authentiek is of wanneer een taaluiting als authentiek kan worden ervaren.⁵ Daarnaast speelt authenticiteit ook een rol in onderzoek naar consumptie⁶, onderzoek naar toerisme en onderzoek naar *branding*.⁷

In de mediawetenschappen is ook onderzoek gedaan naar authenticiteit, waarbij onder andere de focus is gelegd op de authenticiteit van televisieprogramma's. Zowel Annette Hill als Kim Allen en Heather Mendick hebben onderzoek gedaan naar de manier waarop het publiek authenticiteit ervaart.⁸ In deze scriptie zal echter geen publieksonderzoek worden gedaan, maar zal worden gekeken naar hoe de tekstuele strategieën van *True Selfie* bijdragen aan de constructie van authenticiteit. Hierbij zullen twee deelvragen worden opgesteld, namelijk: 'Hoe draagt het arrangement van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?' en 'Hoe draagt de stijl van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?'

⁵ Zoals bijvoorbeeld Theo van Leeuwen, "What is Authenticity?" *Discourse Studies* 3, nr. 4 (November 2001): 392-397; Adam Jaworski, "Language in the Media: Authenticity and Othering," in *Language in the Media: Representations, Identities, Ideologies*, red. Sally A. Johnson en Astrid Ensslin (Londen: Bloomsbury, 2007), 271-280.

⁶ In hun artikel "Consumption and Gender Identity in Popular Media: Discourses of Domesticity, Authenticity, and Sexuality" zoeken Linda Tuncay Zayer, Katherine Sredl, Marie-Agnès Parmentier en Catherine Coleman antwoord op onder andere de vraag hoe een authentieke representatie van mannelijkheid en vrouwelijkheid en consumptie elkaar doorkruisen. Volgens Zayer et al. is authenticiteit, bijvoorbeeld, een spel waarin status wordt nagestreefd door het kopen van "authentieke" biologische producten. Bron: Linda Tuncay Zayer, Katherine Sredl, Marie-Agnès Parmentier en Catherine Coleman, "Consumption and Gender Identity in Popular Media: Discourses of Domesticity, Authenticity, and Sexuality," *Consumption Markets & Culture* 15, nr. 4 (2012): 333-357.

⁷ Sarah Banet-Weiser schijft over authenticiteit in relatie tot *branding* en (consumenten)cultuur. Sarah Banet-Weiser, *Authentic TM, The Politics of Ambivalence in a Brand Culture* (New York: New York University Press, 2012).

⁸ Annette Hill, "Reality TV: Performance, Authenticity and Television Audience," in *A Companion to Television*, red. Janet Wasko (Malden: Blackwell Publishing, 2005), 449-467; Kim Allen en Heather Mendick, "Keeping it Real? Social Class, Young People and 'Authenticity' in Reality TV," *Sociology* 47, nr. 3 (2012): 460-476.

2. Theoretisch Kader

Volgens mediawetenschapper Richard Kilborn doen de makers van televisieprogramma's die gericht zijn op de 'echte wereld' er alles aan om het publiek ervan te overtuigen dat zij naar een programma kijken dat een directe connectie heeft met de 'echte wereld'.⁹ Maar hoewel *factual television* volgens hem vaak wordt beschouwd als een 'raam naar de werkelijkheid', stelt Kilborn al in 1994 dat kijkers zich er steeds meer van bewust worden dat wat op beeld te zien is onderdeel is van een geconstrueerde realiteit.¹⁰

Ook Bill Nichols, een filmwetenschapper die zich voornamelijk richt op documentaires, gaat uit van een geconstrueerde realiteit binnen *factual television* en documentaires.¹¹ Hij richt zich hierbij op documentaires en stelt dat dit genre altijd bestaat uit representaties van de werkelijkheid.¹² Tijdens het maakproces is de maker volgens hem altijd bezig met het construeren van een betekenis.¹³ Deze maker is geen neutrale of alleswetende reporter van de manier waarop het onderwerp werkelijk in elkaar zit,¹⁴ maar een getuige die actief een betekenis construeert.¹⁵ Nichols stelt kortom dat documentaires geen reproductie van de werkelijkheid zijn, maar een representatie van de werkelijkheid.¹⁶

2.1 Performance versus echtheid

Volgens mediawetenschapper John Corner zijn reality programma's zoals *Big Brother* geen 'zuivere documentaires'.¹⁷ Volgens hem zijn de acties, vormen en functies van dit soort programma's onderdeel van een "postdocumentary culture of television".¹⁸ Hij geeft aan dat binnen deze postdocumentary-cultuur het subject van het programma zichzelf tentoonstelt, waardoor de leefruimte van deze persoon verandert in een ruimte voor performance.¹⁹ De deelnemer van het programma kan, volgens Corner, tijdens het programma verschillende

⁹ Richard Kilborn, "'How Real Can You Get?': Recent Developments in 'Reality' Television," *European Journal of Communication* 9, (1994): 421.

¹⁰ Kilborn, "How Real?" 422.

¹¹ Bill Nichols, "The Voice of Documentary," in *New Challenges for Documentary*, red. Alan Rosenthal (Berkeley: University of California Press, 1988), 48-63.

¹² Nichols, "The Voice," 49.

¹³ Nichols, "The Voice," 49.

¹⁴ Bill Nichols, "READING A: Bill Nichols, 'The Qualities of Voice'," in *Representation, Second Edition*, geredigeerd door Stuart Hall, Jessica Evans en Sean Nixon (Londen: SAGE, 2013), 100.

¹⁵ Nichols, "The Voice," 49.

¹⁶ Bill Nichols, *Introduction to Documentary, Third Edition* (Bloomington: Indiana University Press, 2017), 9.

¹⁷ John Corner, "Performing the Real, Documentary Diversions," *Television & New Media* 3, nr. 3 (augustus 2002): 257.

¹⁸ Corner, "Performing," 257.

¹⁹ Corner heeft het over *performance space*. Bron: Corner, "Performing the Real," 257.

kanten van zichzelf belichten, zoals affectie, solidariteit, confrontatie en agressie.²⁰ De deelnemer van een reality programma staat vaak midden in een bepaalde omgeving en groepsdynamiek die druk met zich mee kan brengen. Deze druk zorgt er volgens Corner voor dat een proces plaats kan vinden dat hij *selving* noemt.²¹ *Selving* is volgens hem “the central process whereby “true selves” are seen to emerge (and develop) from underneath and, indeed, through, the “performed selves” projected on us”.²² Hierbij gaat hij ervan uit dat er een “true self” is die het publiek, door de “performed self” heen, naar boven kan zien komen.

Stella Bruzzi, een film- en mediawetenschapper die van 1988 tot 1992 bij de BBC als researcher heeft gewerkt, gaat in tegen deze opvatting van Corner.²³ Ze stelt dat ‘leven’ en ‘performance’ niet twee totaal verschillende dingen zijn, maar dat performance een groot integraal onderdeel van leven is.²⁴ Volgens haar hebben de subjecten van een documentaire geen ervaring met professionele performance, maar kan het wel zo zijn dat een deelnemer ‘zichzelf acteert’ omdat er een camera aanwezig is.²⁵ Daarnaast stelt Bruzzi dat de ontwikkelingen binnen reality televisie en documentaires niet als ‘post-documentary’ gecategoriseerd moeten worden.²⁶ Ze beargumenteert dat het constructiever is om deze veranderingen en ontwikkelingen te zien als onderdeel van de hernieuwde interesse binnen documentaires om verschillende vormen van performativiteit vast te leggen.²⁷ De verschillende vormen van performativiteit zijn bijvoorbeeld reconstructie, het erkennen van en interacteren met de camera en performance zelf. Volgens haar kan de ontwikkeling van docusoaps en reality televisie gezien worden als onderdeel van een proces dat de televisiedocumentaire heeft gherdefinieerd.²⁸ Ze stelt dat het vastleggen van de performativiteit van de documentaire en de deelnemer, en het benadrukken hiervan, onderdeel is van de constructie van de documentaire.²⁹

In 2009 heeft Corner een nawoord toegevoegd aan het hoofdstuk “Performing the Real: Documentary Diversions (with Afterword)” naar aanleiding van kritiek op zijn artikel uit 2002. Hierin geeft Corner aan dat, hoewel in het dagelijks leven sprake kan zijn van performance, dit

²⁰ Corner, “Performing,” 261-262.

²¹ Corner, “Performing the Real,” 261.

²² Corner, “Performing the Real,” 261.

²³ Stella Bruzzi, *New Documentary, Second Edition* (Londen: Routledge: 2006), 151-152.

²⁴ Bruzzi, *New Documentary*, 151.

²⁵ Bruzzi, *New Documentary*, 133-134.

²⁶ Bruzzi, *New Documentary*, 252.

²⁷ Bruzzi, *New Documentary*, 252.

²⁸ Bruzzi, *New Documentary*, 120-121.

²⁹ Bruzzi, *New Documentary*, 147, 252.

niet te vergelijken is met de performance die plaatsvindt wanneer er een camera aanwezig is.³⁰ Hierbij doet hij echter geen afstand van het idee dat er een onderscheid zit tussen de “performed self” en de “true self”.

Film- en televisiewetenschapper Jane Roscoe gaat ook in tegen het idee van een “performed self” versus een “true self”.³¹ Ze stelt dat het feit dat identiteiten in bepaalde gevallen performed worden, niet per definitie betekent dat deze mensen nep of ‘niet-echt’ zijn.³² Haar opvatting lijkt hiermee aan te sluiten bij die van Bruzzi. Roscoe geeft aan dat, door de acceptatie en erkenning van de aanwezigheid van camera’s, de deelnemers zichzelf kunnen gaan performen. Ze onderbouwt haar standpunt aan de hand van een artikel van theaterwetenschapper Michael Kirby over acteren. Hij stelt dat het altijd mogelijk is, ook in het echte leven, om mensen tegen te komen die lijken te performen.³³ Dit betekent volgens hem echter niet direct dat deze mensen liegen, niet eerlijk zijn, in een nepwereld leven of een verkeerde indruk willen geven van wie zij echt zijn. Volgens hem betekent het simpelweg dat deze mensen zich bewust zijn van een publiek waardoor ze hun eigen emoties en geloof gaan acteren.³⁴

Roscoe maakt in haar artikel onderscheid tussen de authenticiteit van het programma en de situaties die daarbinnen plaatsvinden enerzijds, en de momenten die door het publiek van het programma als authentiek worden ervaren anderzijds.³⁵ Ze heeft het in haar artikel over een *flicker of authenticity*; een moment waarin het publiek denkt de authentieke persoon achter de deelnemer te zien.³⁶ Volgens haar is het zien van zo’n *flicker of authenticity* een manier om het publiek er aan te herinneren dat dit programma onderdeel is van een discours over de ‘waarheid’. Daarnaast is het zien van een *flicker of authenticity* een bevredigende ervaring voor het publiek, omdat het publiek doorheeft dat deze *flicker* plaatsvindt binnen een programma waarin performance een rol speelt.

³⁰ John Corner, “Performing the Real: Documentary Diversions (with Afterword),” in *Reality TV: Remaking Television Culture*, red. Susan Murray en Laurie Ouellette (New York: New York University Press: 2009), 62.

³¹ Jane Roscoe, “Real Entertainment: New Factual Hybrid Television,” *Media International Australia Incorporating Culture and Policy* nr. 100 (augustus 2001): 13.

³² Roscoe, “Real Entertainment,” 13.

³³ Michael Kirby, “On Acting and Not-Acting,” in *Acting (Re)considered, a Theoretical and Practical Guide*, red. Philip B. Zarrilli (Londen: Routledge, 2002), 43.

³⁴ Kirby, “On Acting,” 43.

³⁵ Roscoe, “Real Entertainment,” 13-14.

³⁶ Roscoe, “Real Entertainment,” 14.

2.2 Authenticiteit in reality programma's

Ook Annette Hill geeft aan dat de manier waarop het publiek de deelnemer ervaart belangrijk is. Volgens haar is het belangrijk dat de kijker gelooft dat de deelnemer trouw is aan zichzelf, aan de essentie, de waarheid en/of zijn gevoel.³⁷ Enkel wanneer een kijker hierin gelooft, is het volgens haar mogelijk dat een deelnemer als 'authentiek' wordt gezien. Om authenticiteit uit te leggen haalt Hill het artikel van communicatiewetenschapper en oud-film- en televisieproducent Theo van Leeuwen aan.³⁸ In het artikel "What is Authenticity?" legt Van Leeuwen uit dat authenticiteit verschillende betekenissen kan hebben voor verschillende mensen (en binnen verschillende contexten).³⁹ Zo kan authenticiteit betekenen dat iets geen imitatie of kopie is, maar het *authentieke* origineel, zoals een 'authentiek schilderij' van Rembrandt. Het kan echter juist ook betekenen dat iets precies zo is gereconstrueerd of gerepresenteerd als het origineel, zoals een vertaling van de Bijbel. Een andere betekenis is volgens Van Leeuwen dat iets geautoriseerd is of een stempel van goedkeuring heeft. Als laatste betekent authenticiteit volgens Van Leeuwen dat iets waar en/of echt is. Deze laatste omschrijving van authenticiteit speelt volgens Hill een rol bij reality TV.⁴⁰ Hierbij heeft Hill het niet over de constructie van authenticiteit, maar enkel over de manier waarop het publiek over de deelnemers denkt.⁴¹ De manier waarop het publiek over de deelnemers denkt is echter afhankelijk van de manier waarop deze deelnemers worden gerepresenteerd. Het gaat bij de authenticiteit van de deelnemers daarom niet om de vraag of de deelnemer daadwerkelijk trouw is aan zichzelf, maar om de manier waarop deze deelnemer wordt gerepresenteerd. In dit onderzoek zal daarom niet de vraag centraal staan of de jongeren authentiek zijn, maar de vraag hoe authenticiteit wordt geconstrueerd binnen de serie.

Kilborn stelt dat er verschillende stilistische elementen gebruikt kunnen worden om de authenticiteit van een programma te benadrukken.⁴² Eén van de stilistische elementen die hij aanhaalt is het vasthouden van de camera met de hand. Dit is volgens hem te herkennen aan signalen zoals een bewegend, instabiel en onscherp beeld, problemen met de kadering en een slechte geluidskwaliteit.⁴³ Het vasthouden van de camera met de hand kan volgens hem worden ingezet als waarheidsclaim voor wat er in de beelden te zien is.⁴⁴ Jon Dovey, hoogleraar media

³⁷ Hill, "Reality TV," 461.

³⁸ Van Leeuwen, "What is Authenticity?" 392-397.

³⁹ Van Leeuwen, "What is Authenticity?" 392-393.

⁴⁰ Hill, "Reality TV," 461.

⁴¹ Hill, "Reality TV," 461-465.

⁴² Kilborn, "How Real?" 424.

⁴³ Kilborn, "How Real?" 424.

⁴⁴ Kilborn, "How Real?" 424.

en voorheen producent van verschillende documentaires, sluit zich hierbij aan en verbindt dit in zijn boek *Freakshow* uit 2000 onder andere aan de ontwikkeling van de camcorders.⁴⁵ Hij beweert dat video's met een lage kwaliteit (en gefilmd door amateurs) *de* manier zijn om 'de waarheid te vertellen' op televisie.⁴⁶ Daarnaast kan het materiaal dat wordt gefilmd met een camcorder en door amateurs volgens Dovey worden gebruikt als bewijs voor een argument of narratief.⁴⁷

2.3 Videodagboek en confessional monologue

Eén van de filmstrategieën die volgens Dovey is voortgekomen uit de ontwikkeling van de camcorder, is het videodagboek.⁴⁸ Hij stelt dat de meest karakteristieke manier waarop het videodagboek wordt gefilmd bestaat uit shots waarbij de filmer zichzelf vanaf de middel of borst naar boven filmt, de camera op armlengte afstand wordt gehouden en de filmer zelf de camera in kijkt.⁴⁹ Omdat er met deze manier van filmen een gevoel van intimiteit wordt geconstrueerd, is het videodagboek volgens Dovey een duidelijk teken van authenticiteit.⁵⁰ Ook volgens film- en mediawetenschappers Louise Spence en Vinicius Navarro is het videodagboek een "*authenticity tool*".⁵¹ Ze stellen dat videodagboeken een manier zijn om aan de kijker kenbaar te maken dat de gebeurtenissen zijn gebeurd zoals ze in het programma te zien en te horen zijn.

Communicatie- en mediawetenschappers Minna Aslama en Mervi Pantti geven in hun artikel een andere invulling aan videodagboeken.⁵² Volgens hen heeft het videodagboek een narratieve functie die helpt in de ontwikkeling van het verhaal.⁵³ Dit lijkt bevestigd te worden door Stella Bruzzi, die stelt dat videodagboeken ontwikkelingen (gebonden aan tijd) vastleggen.⁵⁴ Ze legt uit dat het hierbij gaat om de ontwikkelingen van een individu waarbij of waarmee iets gebeurt tijdens de periode van het filmen.⁵⁵ De videodagboeken hebben volgens

⁴⁵ Jon Dovey, *Freakshow* (London: Pluto Press, 2000), 55.

⁴⁶ Dovey, *Freakshow*, 55.

⁴⁷ Dovey, *Freakshow*, 58-59.

⁴⁸ Dovey, *Freakshow*, 72.

⁴⁹ Dovey, *Freakshow*, 72.

⁵⁰ Dovey, *Freakshow*, 77.

⁵¹ Louise Spence en Vinicius Navarro, *Crafting Truth, Documentary Form and Meaning* (New Brunswick: Rutgers University Press: 2010), 18.

⁵² Minna Aslama en Mervi Pantti, "Talking Alone, Reality TV, Emotions and Authenticity," *European Journal of Cultural Studies* 9, nr. 2 (2006): 176.

⁵³ Aslama en Pantti, "Talking Alone," 176.

⁵⁴ Bruzzi, *New Documentary*, 84.

⁵⁵ Bruzzi, *New Documentary*, 84.

Bruzzi binnen een documentaire niet enkel de functie om dagelijkse ervaringen te delen, maar ook om de ontwikkelingen over tijd te kunnen vastleggen.⁵⁶

In hun artikel introduceren Aslama en Pantti het begrip *confessional monologue*, waarin deelnemers hun gevoel kunnen delen met het publiek.⁵⁷ Ze schrijven over het *confessional monologue*: “The content and form of talk resemble more closely the melodramatic declaration – as their main content, confessions feature emotional revelations, speculations and analyses”.⁵⁸ De *confessional monologue* onderscheidt zichzelf van andere vormen van praten in een reality programma aan de hand van emotionele uitingen, speculaties en analyses. Tijdens de *confessional monologue* omschrijft de deelnemer volgens Aslama en Pantti zijn eigen (voorafgaande) acties en, belangrijker nog, zijn gedachten, gevoelens en relaties met anderen.⁵⁹ Deze momenten, waarop een persoon in zijn eentje tegen de camera praat, kunnen volgens Aslama en Pantti worden gebruikt als een *truth-sign*.⁶⁰ Volgens Anita Biressi en Heather Nunn is het openlijk praten tegen de camera door een deelnemer van het programma zelfs een stempel voor authentieke communicatie.⁶¹

Dovey stelt dat het praten tegen de dagboekcamera een strategie is om identificatie van het publiek met de filmer te creëren.⁶² Dit gebeurt volgens hem doordat de kijker het gevoel kan hebben dat de filmer hém heeft uitgekozen om informatie mee te delen, terwijl de mensen in de omgeving van de filmer deze informatie niet hebben.⁶³ Hij stelt dat een directe aanspreekvorm binnen de videodagboeken kan zorgen voor een gevoel van inclusiviteit. Aslama en Pantti lijken zich hierbij aan te sluiten en stellen dat deelnemers tijdens het praten tegen de camera vaak gebruik maken van een directe aanspreekvorm en de eerste persoon (‘ik’ en ‘wij’).⁶⁴ Ze leggen uit dat dit gevoel van inclusiviteit komt omdat er door het gebruik van de eerste persoon een privéruimte wordt vastgesteld door de deelnemer. Binnen deze privéruimte heeft de deelnemer volgens Aslama en Pantti de vrijheid om te spreken en dit creëert authenticiteit en intimiteit. Zij stellen dat deze momenten als authentiek worden ervaren omdat de kijker de mogelijkheid

⁵⁶ Bruzzi, *New Documentary*, 84.

⁵⁷ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 176.

⁵⁸ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 176.

⁵⁹ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 176.

⁶⁰ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 175.

⁶¹ Anita Biressi en Heather Nunn, *Reality TV, Realism and Revelation*, (Londen: Wallflower Press, 2005), 72.

⁶² Dovey, *Freakshow*, 72-73.

⁶³ Dovey, *Freakshow*, 72-73.

⁶⁴ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 180.

krijgt om de integriteit en de geloofwaardigheid van de gevoelens van de deelnemer zelf vast te stellen.⁶⁵

Wanneer een individu in zijn eentje tegen de camera spreekt, bevestigt dit volgens Spence en Navarro de aanwezigheid van een camera omdat de persoon zonder aanwezigheid van de camera waarschijnlijk niet had gepraat.⁶⁶ Deze momenten, en de momenten dat de deelnemer benoemt dat er een camera aanwezig is, zijn volgens Spence en Navarro een manier om de authenticiteit van een programma te benadrukken.⁶⁷ Dit sluit aan bij het argument van Kilborn dat de authenticiteit van een programma (en van de deelnemers) benadrukt kan worden door uit te leggen hoe verschillende beelden, scènes of programmaonderdelen tot stand zijn gekomen.⁶⁸ Mediawetenschapper Arild Fetveit stelt dat, wanneer men weet hoe de gebruikte beelden tot stand zijn gekomen, deze beelden serieus overwogen kunnen worden als een bewijs voor wat ‘echt’ gebeurd is.⁶⁹ Fetveit geeft echter wel aan dat beelden zelf niet kunnen aangeven hoe deze tot stand zijn gekomen. Om hier achter te komen is het volgens hem daarom nodig om te vertrouwen op de informatie die een producer geeft, of iemand anders die weet hoe de beelden zijn vergaard.⁷⁰ Daarnaast zou ook het proces van het filmen in beeld kunnen worden gebracht om zo te laten zien hoe deze beelden tot stand zijn gekomen.

Hierboven zijn verschillende elementen aangehaald die volgens mediawetenschappers authenticiteit kunnen construeren binnen documentaires of reality programma’s. Om de onderzoeksvraag ‘Hoe dragen de tekstuele strategieën van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’ te beantwoorden zal echter niet uitsluitend worden gekeken naar de bovengenoemde elementen. Door middel van een retorische analyse zal een antwoord worden gegeven op deze vraag.

⁶⁵ Aslama en Pantti, “Talking Alone,” 180.

⁶⁶ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 19.

⁶⁷ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 19.

⁶⁸ Kilborn, “How Real?” 424.

⁶⁹ Arild Fetveit, “Reality TV in the Digital Era: A Paradox in Visual Culture?” *Media, Culture & Society* 21, (1999): 794.

⁷⁰ Fetveit, “Reality TV,” 794.

3. Methodologie

Nichols stelt dat documentaires een *voice* hebben.⁷¹ De *voice* is niet enkel de stijl van een documentaire, maar bestaat voornamelijk uit de manier waarop alle onderdelen van de documentaire zijn geordend om zo het standpunt van de maker over te brengen.⁷² De *voice* komt volgens Nichols voort uit de unieke interactie van alle codes in de film. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de specifieke manier waarop een argument of perspectief wordt uitgedrukt.⁷³ Nichols geeft aan dat dit niet enkel door middel van woorden wordt gedaan, maar ook door middel van compositie, montage, muziek en andere elementen.⁷⁴ Om deze *voice* vorm te geven, kunnen volgens Nichols verschillende retorische middelen worden ingezet.⁷⁵ In zijn boek onderscheidt hij vijf verschillende onderdelen van klassieke retoriek, namelijk de *invention*, *arrangement*, *stijl*, *geheugen* en *delivery*.⁷⁶

Om de vraag ‘Hoe dragen de tekstuele strategieën van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’ te kunnen beantwoorden zal in dit onderzoek ten eerste gekeken worden naar het arrangement van de serie *True Selfie*. Het arrangement bestaat volgens Nichols uit de manier waarop de onderdelen van het argument zijn georganiseerd binnen de film of serie.⁷⁷ Het is belangrijk om naar het arrangement van de serie te kijken omdat, volgens Spence en Navarro, de mogelijkheid van een documentaire om iets over de ‘echte wereld’ te zeggen, afhangt van de (filmische) structuur.⁷⁸ In het eerste deel van de analyse zal daarom de vraag ‘Hoe draagt het arrangement van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’ centraal staan.

Ook zal er voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag gekeken worden naar de stijl van de serie. De stijl van een film bestaat volgens Nichols uit verschillende elementen die de maker kan gebruiken om tegen zijn/haar publiek te spreken, zoals montage en cinematografie.⁷⁹ Het is belangrijk om naar de stijl van de serie te kijken, omdat de stijlelementen de filmmaker de mogelijkheid geven om hun publiek op een retorische manier toe te spreken en het argument

⁷¹ Nichols, “The Voice,” 49-50.

⁷² Nichols, “The Voice,” 50.

⁷³ Nichols, “Reading A,” 100.

⁷⁴ Nichols, *Introduction*, 48.

⁷⁵ Nichols, *Introduction*, 57-68.

⁷⁶ Bij *invention* wordt door de filmmaker bewijs geleverd voor het standpunt dat hij maakt. Bij *geheugen* wordt er door de maker teruggeblikt naar de informatie die al eerder is gegeven zodat de kijker hieraan herinnerd wordt en bij *delivery* wordt er gekeken naar de manier waarop de sprekers in de film zich presenteren. Bron: Nichols, *Introduction*, 58-68.

⁷⁷ Nichols, *Introduction*, 64.

⁷⁸ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 114.

⁷⁹ Nichols, *Introduction*, 66.

te construeren.⁸⁰ In het tweede deel van de analyse wordt daarom onderzoek gezocht op de deelvraag ‘Hoe draagt de stijl van *True Selfie* bij aan de constructie van de authenticiteit binnen de serie?’.

Voor de verschillende soorten stijlelementen verwijst Nichols naar introductieboeken voor film. In dit onderzoek zal het boek *Film Art* van filmwetenschappers David Bordwell en Kristin Thompson gebruikt worden.⁸¹ In hun boek onderscheiden Bordwell en Thompson verschillende stijlelementen, namelijk mise-en-scene, cinematografie, montage en geluid. Omdat het boek van Bordwell en Thompson veelal over fictie-films gaat, zullen ook de hoofdstukken “Editing”, “Camerawork”, en “Sounds” uit het boek *Crafting Truth: Documentary Form and Meaning* van Spence en Navarro worden geraadpleegd.⁸² Zij richten zich namelijk specifiek op de stijl van non-fictiefilms.

3.1 Mise-en-scène

De mise-en-scène is volgens Bordwell en Thompson alles wat in beeld te zien is.⁸³ Het gaat hierbij volgens hen om de elementen waar een regisseur invloed op kan uitoefenen. Hierbij noemen ze de setting, het licht, de kleding van de mensen in beeld en de performance van deze mensen. Volgens Bordwell en Thompson kan de mise-en-scène ervoor zorgen dat iets als realistisch kan worden gezien door bijvoorbeeld de setting ‘authentiek’ te laten lijken.⁸⁴ Hoewel Bordwell en Thompson het binnen dit hoofdstuk over acteurs van fictiefilms hebben, speelt performance volgens Bruzzi ook een rol bij reality programma’s omdat een deelnemer zichzelf kan ‘acteren’ wanneer er een camera aanwezig is.⁸⁵ De momenten die Roscoe omschrijft als *flicker of authenticity* vinden plaats binnen deze performance.⁸⁶ Binnen de mise-en-scène zal daarom niet alleen gelet worden op de setting, het licht en de kleding van de deelnemers, maar er zal ook gekeken worden naar wat de jongeren tijdens het shot doen en welke houding zij aannemen tijdens het praten.

⁸⁰ Nichols, *Introduction*, 66.

⁸¹ David Bordwell en Kristin Thompson, *Film Art, Tenth Edition* (New York: McGraw-Hill Education, 2013).

⁸² Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 187-212.

⁸³ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 113.

⁸⁴ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 113.

⁸⁵ Bruzzi, *New Documentary*, 133-134.

⁸⁶ Roscoe, “Real Entertainment,” 13-14.

3.2 Cinematografie

De cinematografie, ook wel cameravoering, van een film is volgens Bordwell en Thompson de manier waarop iets in beeld wordt gebracht.⁸⁷ Het gaat hierbij om de manier waarop de camera wordt gebruikt en hoe er gebruik wordt gemaakt van het perspectief van de camera, het frame en de bewegingen van de camera.⁸⁸ John Gibbs, hoogleraar Film, Theater en Televisie aan de universiteit van Reading, stelt dat het belangrijk is om te kijken naar de manier waarop de camera is gebruikt omdat deze manier de relatie van de gefilmde mensen tot de camera weergeeft.⁸⁹ Daarnaast kan de manier waarop de vastgelegde gebeurtenis wordt ervaren volgens Gibbs beïnvloed worden door de manier waarop deze gebeurtenis wordt vastgelegd.⁹⁰

Volgens Spence en Navarro is de *framing* van een shot belangrijk, omdat de manier waarop het shot is ingericht wordt bepaald door de regisseur.⁹¹ Hierbij spelen de afstand van het subject tot de camera en het perspectief een grote rol.⁹² Voor het benoemen van de verschillende afstanden is gebruik gemaakt van de termen *extreme long shot*, *long shot*, *medium long shot*, *medium shot*, *medium close-up*, *close-up* en *extreme close-up* zoals Bordwell en Thompson deze uitleggen.⁹³ Spence en Navarro geven aan dat er tussen de *extreme long shot* en de *extreme close-up* veel verschillende opties zijn die de schaal van het subject binnen het frame vastleggen.⁹⁴ Ze stellen bijvoorbeeld dat *long shots* volgens hen goed bruikbaar zijn om een algemeen beeld van de setting te krijgen en dat *close shots* kunnen worden gebruikt om een specifiek subject te isoleren en deze als belangrijk te bestempelen.⁹⁵ Het perspectief van de camera is volgens Spence en Navarro een belangrijk element binnen framing omdat het perspectief helpt bij het vastleggen van de positie van het subject binnen het shot, en de positie van het subject ten opzichte van de camera en daarmee de kijker.⁹⁶ Shots vanaf ooghoogte kunnen volgens Spence en Navarro ‘natuurlijk’ en onopvallend lijken, afhankelijk van de context.⁹⁷

Ten tweede is het volgens Spence en Navarro belangrijk om bij de cinematografie naar de bewegingen van de camera en de lens te kijken.⁹⁸ De wijde van de gefilmde omgeving kan

⁸⁷ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 160.

⁸⁸ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 160.

⁸⁹ John Gibbs, *Mise-en-Scène, Film Style and Interpretation* (Londen: Wallflower, 2002), 5.

⁹⁰ Gibbs, *Mise-en-Scène*, 19.

⁹¹ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 188.

⁹² Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 189.

⁹³ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 190-191.

⁹⁴ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 190.

⁹⁵ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 189.

⁹⁶ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 190.

⁹⁷ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 191.

⁹⁸ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 192.

onder andere veranderen door de camera dichterbij het subject toe te bewegen of er verder vanaf te gaan, of door in of uit te zoomen.⁹⁹ Spence en Navarro geven aan dat het vasthouden van de camera met de hand ervoor zorgt dat de filmer direct kan reageren op wat er gebeurt in zijn omgeving.¹⁰⁰ Hierdoor kan het vasthouden van de camera er volgens Spence en Navarro voor zorgen dat het shot bijdraagt in het creëren van een authentieke representatie van de werkelijkheid.¹⁰¹ Abrupte zooms kunnen dit effect volgens hen ook hebben; omdat er direct gereageerd wordt op wat er gebeurt in de omgeving ontstaat er een gevoel van authenticiteit.¹⁰²

3.3 Montage

Volgens Bordwell en Thompson wordt de vorm van de film gemaakt door de montage.¹⁰³ Documentairemakers hebben volgens Spence en Navarro zeggenschap over de volgorde waarin informatie aan het publiek wordt getoond.¹⁰⁴ Volgens hen wordt het materiaal gevormd en gemanipuleerd door de montage.¹⁰⁵ Spence en Navarro omschrijven dat verschillende beelden vaak worden opgeknippt en dat er wordt overgeschakeld tussen verschillende perspectieven en beelden binnen een gesprek.¹⁰⁶ Hoewel dit in feite de tijd en plek van de situatie in verschillende delen opknippt, geeft dit desondanks de indruk dat de onderdelen deel zijn van een *flow*.¹⁰⁷ Dit komt volgens hen omdat documentairemakers gebruik maken van technieken die deze *cuts* onzichtbaar maken. Hierdoor kan een gevoel van continuïteit ontstaan, wat volgens de auteurs een belangrijk onderdeel van non-fictie-storytelling is.¹⁰⁸

Mediawetenschapper Jason Middleton heeft het in het hoofdstuk *Documentary Comedy* ook over de continuïteit van de film als gevolg van de montage, en stelt dat deze continuïteit in dienst staat van de retoriek van de documentaire.¹⁰⁹ Dit betekent volgens hem dat een *cut* tussen twee verschillende scènes zorgt voor een opeenvolging van scènes die bijdragen aan het argument van de film.¹¹⁰ Middleton stelt dat filmmakers vaak na een specifiek statement

⁹⁹ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 192.

¹⁰⁰ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 193.

¹⁰¹ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 193.

¹⁰² Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 193.

¹⁰³ Bordwell en Thomson, *Film Art*, 218.

¹⁰⁴ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 165.

¹⁰⁵ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 161.

¹⁰⁶ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 166.

¹⁰⁷ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 166.

¹⁰⁸ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 166.

¹⁰⁹ Jason Middleton, "Documentary Comedy," *Media International Australia Incorporating Culture and Policy* 104, augustus 2002, 57.

¹¹⁰ Middleton, "Documentary Comedy," 57-58.

wegsnijden naar een nieuwe scène die het voorgaande statement onderbouwt.¹¹¹ Deze montagestrategie noemt hij *cutting on significance*.¹¹²

3.4 Geluid

Bordwell en Thompsen stellen dat het geluid in een film kan bestaan uit gepraat, muziek en achtergrondgeluid.¹¹³ Filmmakers maken volgens hen onder andere keuzes over volume en de soorten geluiden die te horen zijn. Spence en Navarro stellen dat het geluid dat is opgenomen voor de documentaire, en dan met name het geluid van de interviews en voice-overs, een grote rol speelt binnen documentaires.¹¹⁴ Gesproken woorden dragen volgens hen bij aan het narratief door verschillende beelden aan elkaar te koppelen.¹¹⁵

Spence en Navarro maken onderscheid tussen diegetische geluiden en non-diegetische geluiden. De diegetische geluiden zijn alle geluiden die plaatsvinden binnen de gefilmde wereld, en dus door de subjecten van de film ook te horen waren op het moment van filmen.¹¹⁶ Ze stellen dat geluid dat is opgenomen tijdens het filmen als een link naar de representatie van de werkelijke wereld kan worden gezien en daarmee een authenticiteit met zich meedraagt.¹¹⁷ De non-diegetische geluiden zijn volgens hen tijdens het monteren toegevoegd aan de documentaire, en zijn daarom een stilistisch kenmerk. Non-diegetisch geluid, zoals muziek of voice-overs, kan bijvoorbeeld zorgen voor commentaar, sfeer of informatie.¹¹⁸

3.5 Operationalisering

Voor het beantwoorden van de deelvraag ‘Hoe draagt het arrangement van de serie *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’, is een sequentieanalyse gemaakt.¹¹⁹ De sequenties zijn vastgesteld aan de hand van twee elementen: de setting van de scènes (videodagboek versus groepssessie) en de jongere die centraal staat binnen de scènes. Zodra er wordt overgeschakeld naar een andere jongere, of zodra er van groepssessie naar videodagboek (of andersom) wordt gewisseld, is dit beschouwd als een nieuwe sequentie. Om de verschillende elementen overzichtelijk te maken is er in het schema in bijlage 2 gebruik gemaakt van kleuren die het verschil tussen videodagboek en groepssessie aangeven. Daarnaast heeft elke jongere

¹¹¹ Middleton, “Documentary Comedy,” 57-58.

¹¹² Middleton, “Documentary Comedy,” 58.

¹¹³ Bordwell en Thompson, *Film Art*, 270.

¹¹⁴ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 239.

¹¹⁵ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 239.

¹¹⁶ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 254.

¹¹⁷ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 241.

¹¹⁸ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 241.

¹¹⁹ De sequentieanalyse is terug te vinden in bijlage 1.

een eigen kleur gekregen. Aan de hand van deze sequentieanalyse zal worden gekeken naar de dominante structuur van de serie. Ook zal er worden gekeken naar de opening van de eerste aflevering omdat de opening volgens Nichols een belangrijke rol speelt binnen het arrangement van een serie.¹²⁰

Omdat zes afleveringen van veertig minuten te veel content opleveren voor een analyse van de stijl, zijn er voor het beantwoorden van de deelvraag ‘Hoe draagt de stijl van de serie *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’ drie verschillende fragmenten uit de serie uitgekozen. Om te beginnen is er voor gekozen om de opening van de eerste aflevering uit te werken. Deze opening bestaat uit een openingscène, de introductie en de openingssequentie. Hiervoor is gekozen omdat de opening volgens Nichols een belangrijk onderdeel van de retoriek is. De opening trekt namelijk de aandacht van het publiek en het geeft een introductie voor de rest van de film, volgens Nichols.¹²¹ De opening van de afleveringen is elke keer ongeveer hetzelfde, afgezien van de gebruikte fragmenten uit videodagboeken van de jongeren tijdens de openingscène en de openingssequentie.¹²² Als tweede is er een fragment uit de laatste aflevering uitgewerkt waarin de dominante structuur van de serie wordt aangehouden.¹²³ Er is voor deze sequenties gekozen omdat hierin tweemaal te zien is hoe er tijdens de groepsessie van de ene naar de andere jongere wordt overgegaan. Daarnaast is er een sequentie bestaande uit videodagboeken in te zien. Als laatste is er een fragment uit de derde aflevering uitgewerkt waarin juist wordt afgeweken van de dominante structuur, en een paniekaanval van Zoë centraal staat.¹²⁴

Deze onderdelen zijn in bijlage 3 uitgewerkt in een shotanalyse. Hierbij zijn voor elk shot de tijdscode genoteerd. Daarnaast zijn er kolommen voor het geluid, de mise-en-scene, cinematografie en de montage opgenomen in de analyse. Het geluid is opgedeeld in twee verschillende kolommen. De eerste kolom omvat al het diegetische geluid, zoals de gesproken tekst uit de videodagboeken en het geluid van voorbijrijdende auto's. In de tweede kolom zijn alle non-diegetische geluiden genoteerd, zoals muziek, bijvoorbeeld de tekst van het liedje tijdens de introductie. Voor de mise-en-scene is gelet op de kleding en het licht, maar ook op wat er in het shot gebeurt en wat de jongeren tijdens dit shot uitvoeren. Voor de cinematografie is de afstand van het subject tot de camera en het perspectief van de camera genoteerd. Daarnaast is er, wanneer er sprake is van een bewegend beeld, genoteerd of de camera beweegt

¹²⁰ Nichols, *Introduction*, 64.

¹²¹ Nichols, *Introduction*, 64.

¹²² Het betreft hier sequenties 1.1, 1.2 en 1.3 uit bijlage 1.

¹²³ Het betreft hier sequenties 6.8 tot en met 6.12 uit bijlage 1.

¹²⁴ Het betreft hier 3.9 tot en met 3.14 uit bijlage 1.

en/of er sprake is van een zoom. Voor de montage is gekeken naar de manier waarop er van de ene sequentie naar de andere sequentie is overgeschakeld en naar opvallende *cuts* binnen verschillende scènes en sequenties.

4. Arrangement

4.1 Dominante structuur

Uit de sequentieanalyse van de afleveringen van *True Selfie* komt één dominante structuur binnen de serie naar voren.¹²⁵ In de meeste gevallen wordt het probleem van een jongere ingeleid tijdens een groepsessie, waarna er wordt overgeschakeld naar een videodagboek van diezelfde jongere, om daarna terug te gaan naar een groepsessie waarin deze jongere centraal staat.¹²⁶ Na deze drie sequenties kan ofwel nogmaals een videodagboek en groepsessie van dezelfde jongere volgen,¹²⁷ of er wordt een nieuw probleem van een andere jongere ingeleid.¹²⁸

In de serie worden er telkens nieuwe problemen besproken en tijdens de groepsessies wordt er door de jongeren en de psycholoog gepoogd oplossingen voor deze problemen te vinden. Er wordt bijvoorbeeld door Madelief geopperd dat het voor Zoë misschien helpt als zij haar angsten met haar ouders bespreekt terwijl de hond op haar schoot zit, en stelt Bryan aan Lars voor om iets met muziek te gaan doen als uitlaatklep.¹²⁹ Tijdens de sequenties bestaande uit videodagboeken filmen de jongeren zichzelf, bespreken zij hun problemen en laten ze momenten uit hun dagelijks leven zien. Tijdens de derde aflevering is te zien hoe Zoë aan tafel zit en geïrriteerd op haar moeder reageert wanneer zij begint met eten en in de zesde aflevering is bijvoorbeeld te zien hoe Lars zijn hond uitlaat, en in de.¹³⁰ Door de structuur van de serie ligt de focus van het narratief van de serie op de problemen van de jongeren en de manier waarop zij hiermee om (kunnen) gaan.

Volgens Dovey kunnen videodagboeken een bewijzende context bieden om een narratief of argument te benadrukken,¹³¹ en Nichols geeft aan dat de retoriek van een film of serie wordt gevormd door de manier waarop verschillende onderdelen van een film of serie zijn georganiseerd.¹³² Het gebruik van de videodagboeken zijn in de serie onderdeel van een retorische strategie, waarbij de videodagboeken dienen als een bewijs voor wat er in de voorafgaande sequentie (tijdens de groepsessie) is besproken. Dit is bijvoorbeeld het geval

¹²⁵ Bijlage 2.

¹²⁶ Dit is bijvoorbeeld het geval in rijen 1.7, 1.8 en 1.9 van bijlage 2. Hierbij gaan alle drie de sequenties over Madelief, maar sequentie 1.7 en 1.9 zijn groepsessies en sequentie 1.8 bestaat uit fragmenten uit videodagboeken.

¹²⁷ Dit is bijvoorbeeld het geval in rijen 2.3 tot en met 2.7 in bijlage 2. Hierbij gaan alle vijf de sequenties over Luna, maar sequenties 2.3, 2.5 en 2.7 zijn groepsessies en sequenties 2.4 en 2.6 zijn videodagboeken.

¹²⁸ Dit is bijvoorbeeld het geval in rijen 1.7 tot en met 1.12 van bijlage 2. Sequenties 1.7, 1.8 en 1.9 gaan over madelief, en sequenties 1.10, 1.11 en 1.12 gaan over Leon. Hierbij vindt de wisseling van Madelief naar Leon tijdens een groepsessie plaats omdat zowel 1.9 als 1.10 een groepsessie zijn.

¹²⁹ Bijlage 3, rijen 3.87-3.91 en rijen 4.36-4.38.

¹³⁰ Bijlage 3, rijen 4.24-4.30 en rij 3.69.

¹³¹ Dovey, *Freakshow*, 58-59.

¹³² Nichols, *Introduction*, 64.

tijdens een fragment uit het videodagboek van Zoë. Nadat ze in de groepsessie heeft uitgelegd waarom ze tijdens een eerdere bijeenkomst een paniekaanval kreeg, loopt Zoë over straat en omschrijft hoe ze fysiek reageerde op een meisje dat hetzelfde luchtje droeg als haar zus altijd droeg.¹³³ Doordat ze dit bespreekt tijdens een videodagboek, en doordat dit fragment direct naar haar uitleg over haar trauma wordt geplaatst, wordt bevestigd dat Zoë niet alleen tijdens de groepsessies, maar ook in haar dagelijks leven last heeft van het overlijden van haar zus. Een paar shots later is te zien dat Zoë alleen thuis is en in paniek is.¹³⁴ Hierna geeft ze aan dat ze “kinderlijke angsten” heeft, zoals de angst om alleen te zijn.¹³⁵ In de daaropvolgende groepsessie begint Erik over de angsten van Zoë.¹³⁶ Ook nu dienen de fragmenten uit het videodagboek, waarin de angsten van Zoë tijdens haar dagelijks leven te zien zijn, als bevestiging voor het gesprek dat tijdens de groepsessie plaatsvindt over de angsten van Zoë.

Tijdens de derde aflevering krijgt Zoë een paniekaanval wanneer Arianne vertelt over het overlijden van haar moeder.¹³⁷ Zowel de ernst van deze paniekaanval als de impact ervan op de rest van de groep wordt bevestigd doordat er na de sequentie met daarin de paniekaanval van Zoë, wordt overgeschakeld naar een videodagboek van Lars waarin hij aangeeft dat hij niet kan slapen omdat hij ligt te piekeren over zijn eigen reactie op de paniekaanval van Zoë.¹³⁸ Door, na de groepsessie die focust is op Zoë, over te gaan naar een videodagboek van Lars, wordt de dominante structuur van de serie verbroken. Het doorbreken van de structuur bevestigt echter de urgentie van wat Lars zegt over de paniekaanval van Zoë. Daardoor vormt het videodagboek van Lars het bewijs voor het feit dat de paniekaanval van Zoë impact heeft gehad op de groep. Naast dat het doorbreken van de dominante structuur een narratieve functie heeft, het vormt namelijk een duidelijke onderbreking tussen twee verschillende groepsessies, bevestigt het videodagboek van Lars ook het idee dat de emoties die tijdens de groepsessie en het videodagboek van Lars te zien zijn ‘echt’ zijn. Het doorbreken van de dominante structuur om een fragment te kunnen laten zien waarin een jongere zijn eigen gevoelens over een emotionele uitlating van de ander te kunnen laten zien, bevestigt daarbij niet alleen de urgentie van de gevoelens, maar ook dat het de problemen van de jongeren zijn die centraal staan in deze serie.

¹³³ Bijlage 3, rij 3.66.

¹³⁴ Bijlage 3, rijen 3.73-3.79.

¹³⁵ Bijlage 3, rijen 3.80 en 3.81.

¹³⁶ Bijlage 3.

¹³⁷ Bijlage 3.

¹³⁸ Bijlage 3.

4.2 Opening van de afleveringen

Al tijdens de opening van iedere aflevering wordt duidelijk dat de mentale problemen van de jongeren in de serie centraal staan. Deze opening bestaat telkens uit drie onderdelen: een openingsscène die bestaat uit een fragment van een videodagboek van een jongere waarin hij of zij emotioneel is,¹³⁹ een introductie met muziek en een openingssequentie waarin geschreven teksten en fragmenten uit videodagboeken elkaar afwisselen.¹⁴⁰ De eerste aflevering start met een fragment uit het videodagboek van Madelief, waarbij ze zichzelf filmt terwijl ze in het donker op haar fiets zit.¹⁴¹ Ze haalt snikkend adem, kijkt angstig om zich heen en lijkt in paniek te zijn. De openingsscène is volgens Nichols belangrijk omdat deze de aandacht van het publiek trekt.¹⁴² Door te beginnen met een videodagboek van een emotionele jongere, wordt de aandacht direct gevestigd op één van de mentale problemen die centraal staan binnen deze serie. Daarnaast kan het videodagboek begrepen worden als *authenticity tool*, zoals zowel Dovey als Spence en Navarro stellen.¹⁴³ Doordat de openingsscène een videodagboek is, wordt niet enkel het onderwerp geïntroduceerd, namelijk de problemen van de jongeren, maar wordt tevens benadrukt dat (de problemen van) de jongeren in deze serie authentiek zijn.

Tijdens de introductie van de serie wordt, onder begeleiding van muziek, elke jongere geïntroduceerd aan de hand van twee fragmenten uit hun videodagboek. Bij elke jongere is het eerste fragment er één waarin ze blij zijn, terwijl ze tijdens het tweede fragment verdrietig of boos zijn.¹⁴⁴ Dit wordt gevolgd door een openingssequentie waarin fragmenten uit videodagboeken worden afgewisseld met geschreven teksten zoals “acht jongeren met problemen delen hun verhaal” en “tien weken lang filmen zij zichzelf”.¹⁴⁵ Hoewel de geschreven tekst tijdens elke aflevering hetzelfde is, zijn de fragmenten uit videodagboeken die tussendoor komen wisselend per aflevering. Ook is er tijdens de openingssequentie een fragment waarin de titel van de serie, *True Selfie*, in beeld komt.¹⁴⁶ In de titel zit zowel het

¹³⁹ De openingsscène van de tweede aflevering bestaat uit verschillende fragmenten uit een videodagboek van Luna waarin ze huilend aan haar bureau zit en aangeeft dat ze zich alleen voelt. De derde aflevering wordt geopend met fragmenten uit het videodagboek van Lars die zegt dat hij zich ongelukkig voelt en de vierde aflevering start met fragmenten van een boze Bryan die aan het einde van de sequentie aan het huilen is. De vijfde aflevering opent met Leon die gefrustreerd verteld dat hij het gevoel heeft niks toe te voegen aan de wereld, en aan het einde van de sequentie heeft hij tranen in zijn ogen. De laatste aflevering begint met fragmenten uit het videodagboek van Zoë die huilend de camera in kijkt en aangeeft dat ze bang is om mensen kwijt te raken.

¹⁴⁰ Zie bijlage 3.

¹⁴¹ Bijlage 3, rij 1.1.

¹⁴² Nichols, *Introduction*, 64.

¹⁴³ Dovey, *Freakshow*, 77; Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 18.

¹⁴⁴ De introductie is uitgewerkt in bijlage 3, rijen 1.2-1.17.

¹⁴⁵ Bijlage 3, rijen 1.23 en 1.37.

¹⁴⁶ Bijlage 3, rij 1.18.

woord “*true*” als het woord “*self*”. Hoewel er volgens Roscoe en Bruzzi geen onderscheid is tussen een *true self* en een *performed self*, gaat de titel van de serie ervan uit dat binnen deze serie een representatie van de deelnemers te zien is die trouw is aan hun ‘echte’ zelf.¹⁴⁷ Binnen de openingen van de afleveringen zitten, kort samengevat, verschillende elementen die bijdragen aan een opening waarin de authenticiteit van zowel het programma zelf, als van het onderwerp van het programma (namelijk de problemen van de jongeren) benadrukt wordt.

Zowel de dominante structuur van de serie als de openingen van de afleveringen dragen bij aan het argument van de serie, welke lijkt in te houden dat in *True Selfie* (de problemen van) de jongeren authentiek zijn. Dit argument komt enerzijds naar voren doordat er middels videodagboeken bewijs voor en bevestiging van de emoties en problemen die tijdens de groepssessies naar voren komen worden gegeven. Anderzijds komt dit argument naar voren doordat de authenticiteit van de jongeren en hun problemen wordt benadrukt tijdens de openingen van de afleveringen. Dit zijn echter niet de enige elementen waarin het argument van de serie naar voren komt en authenticiteit wordt gecreëerd binnen de serie. In het volgende hoofdstuk zal daarom worden ingegaan op de stilistische elementen die bijdragen aan de constructie van authenticiteit binnen de serie.

¹⁴⁷ Bruzzi, *New Documentary*, 151-152; Roscoe, “Real Entertainment,” 13.

5. Stijl

5.1 Groepssessies

In het voorgaande hoofdstuk is duidelijk geworden dat de serie zowel van sequenties bestaande uit groepssessies als sequenties bestaande uit videodagboeken bestaat. Tijdens de groepssessies worden de jongeren gefilmd door een filmcrew. Dit wordt tijdens de openingssequentie in de eerste aflevering duidelijk gemaakt middels verschillende shots. Zo is bijvoorbeeld te zien dat de jongeren een witte ruimte in lopen waarin camera's klaarstaan en crewleden rondlopen.¹⁴⁸ Ook is tijdens de openingssequentie te zien dat de jongeren de microfoontjes opgespeld krijgen door iemand van de crew.¹⁴⁹ Halverwege de derde aflevering is te zien hoe de jongeren de zaal van de groepssessie binnen komen lopen, gaan zitten, met het zendertje van hun microfoontje bezig zijn en water drinken.¹⁵⁰ Daarnaast zijn er tijdens de groepssessies soms cameramannen en/of camera's op de achtergrond in beeld.¹⁵¹ Er wordt aan het begin van de eerste aflevering uitgelegd hoe het filmen van de groepssessies in zijn werk gaat.¹⁵² Erik geeft hierbij aan dat er nooit zal worden gestopt met filmen tijdens de groepssessies, maar dat er wel overlegd kan worden in het geval dat er iets besproken wordt wat iemand niet op televisie wil.¹⁵³ Door beelden te laten zien van de jongeren die binnen komen lopen en microfoontjes opgespeld krijgen, door zo nu en dan een cameraman op de achtergrond in beeld te laten zien en door te bespreken wat de regels rondom het filmen zijn, wordt binnen de serie uitgelegd hoe de beelden van de groepssessies tot stand zijn gekomen. Fetveit geeft aan dat, wanneer duidelijk is hoe beelden tot stand zijn gekomen, deze serieus genomen kunnen worden als onderdeel van een bewijs of argument.¹⁵⁴ Omdat de groepssessies, zoals in het vorige hoofdstuk besproken is, een grote rol spelen in het argument van de serie omdat deze telkens bevestigd lijken te worden door de fragmenten uit de videodagboeken, is het belangrijk dat deze beelden betrouwbaar zijn. Door aan te geven hoe de beelden tot stand zijn gekomen, ondersteunen de groepssessies het arrangement bij het maken van een argument binnen de serie. Omdat het argument is dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn, dragen de groepssessies ook bij aan de constructie van authenticiteit.

¹⁴⁸ Bijlage 3, rij 1.63.

¹⁴⁹ Bijlage 3, rijen 1.61 en 1.62.

¹⁵⁰ Bijlage 3, rijen 3.37-3.40.

¹⁵¹ Bijvoorbeeld bijlage 3, rijen 3.27, 3.29, 4.8 en 4.36

¹⁵² Bijlage 3, schema 2.

¹⁵³ Bijlage 2, rijen 2.9-2.11.

¹⁵⁴ Fetveit, "Reality TV," 794.

Bij de groepssessies is er gebruik gemaakt van een montage die uitgaat van continuïteit. Dit is bijvoorbeeld te zien doordat, wanneer een jongere aan het woord is, ook andere mensen in beeld komen die in de richting van de jongere kijken.¹⁵⁵ Hoewel er bijvoorbeeld tijdens de groepssessie over Zoë's overleden zus wel wordt geknipt in het beeld,¹⁵⁶ doet dit geen afbreuk aan de continuïteit binnen de sequentie. Dit komt omdat Zoë's stem wel nog steeds te horen is en dit een diegetisch geluid lijkt te zijn op het moment dat Arianne in beeld wordt gebracht. Daarnaast is tijdens de zesde aflevering in de sequentie van de groepssessie van Arianne onzichtbaar gemaakt dat er wordt overgeschakeld naar een groepssessie die op een ander moment heeft plaatsgevonden.¹⁵⁷ Enkel de oplettende kijker zal opmerken dat vanaf het shot van rij 4.56 in bijlage 3 de jongeren allemaal andere kleding aan hebben dan in het shot ervoor. Dit valt echter niet op omdat het gesprek naadloos in elkaar lijkt over te lopen. Hierdoor blijft de kijker in de flow van het narratief van de documentaire. Volgens Middleton staat de continuïteit van de montage zelfs in dienst van de retoriek van de documentaire.¹⁵⁸ Omdat de retoriek van de documentaire leidt tot het argument dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn, draagt de montage van de groepssessies hieraan bij.

In bijlage 3 is te zien dat bij het filmen van de groepssessies voornamelijk gebruik wordt gemaakt van medium close-ups en close-ups. Ook zijn de meeste beelden vanaf ooghoogte gefilmd. Volgens Spence en Navarro zorgen close-ups en medium close-ups ervoor dat een persoon wordt geïsoleerd.¹⁵⁹ Dit zorgt er niet alleen voor dat deze persoon als belangrijk gezien zal worden, maar ook als benaderbaar en dit kan zelfs voor een gevoel van inclusiviteit tussen het subject en de kijker zorgen.¹⁶⁰ Daarnaast kan de kijker, wanneer de deelnemer van dichtbij in beeld wordt gebracht, makkelijker inschatten of de emoties van de deelnemer integer en geloofwaardig zijn. Volgens Aslama en Pantti draagt het bij aan de constructie van authenticiteit wanneer de kijker de mogelijkheid krijgt dit zelf in te kunnen schatten.¹⁶¹

Tijdens de derde aflevering is er echter een opvallend moment waarop wordt afgeweken van de medium close-ups en de close-ups. Dit is het moment dat Arianne vertelt over het overlijden van haar moeder, en Zoë een paniekaanval krijgt.¹⁶² Zoë begint zo heftig te snikken

¹⁵⁵ Dit gebeurt bijvoorbeeld in de derde aflevering wanneer Zoë aan het woord is en de andere jongeren en Erik ook in beeld komen en in de richting van Zoë kijken. Bijlage 3, rijen 3.48, 3.52 en 3.54.

¹⁵⁶ Bijlage 2, sequentie 3.12.

¹⁵⁷ Bijlage 2, sequentie 6.12.

¹⁵⁸ Middleton, "Documentary Comedy," 57.

¹⁵⁹ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 189.

¹⁶⁰ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 189.

¹⁶¹ Aslama en Pantti, "Talking Alone," 180.

¹⁶² Bijlage 3, rijen 3.3-3.24.

dat Arianne voorstelt haar even mee naar buiten te nemen.¹⁶³ Wanneer Arianne opstaat om Zoë te helpen, zoomt de camera uit van een medium close-up naar een long shot.¹⁶⁴ Hierna volgt een shot van Leon die kijkt naar hoe Zoë en Arianne weglopen.¹⁶⁵ Dit shot is nog niet scherp en er wordt nog wat in- en uitgezoomd. Wanneer de Zoë en Arianne de ruimte weer binnen komen, is er een long shot waardoor een groot deel van de kring in beeld is.¹⁶⁶ Het feit dat de camera's worden vastgehouden door cameramannen zorgt er voor dat er direct kan worden gereageerd op deze gebeurtenis. De cameramannen kunnen door middel van zoom en het verplaatsen van de camera inspelen op de situatie waarin Zoë een paniekaanval krijgt en de ruimte uitloopt. Spence en Navarro stellen dat het vasthouden van de camera en het abrupt in- of uitzoomen bijdragen aan het creëren van authenticiteit.¹⁶⁷ De cinematografie draagt op verschillende manieren bij aan de constructie van de authenticiteit binnen de groepsessies. Ten eerste doordat de meeste beelden een close-up of medium close-up zijn. Daarnaast draagt de cinematografie bij aan de constructie van authenticiteit doordat de cameramannen de camera's vasthouden waardoor zij kunnen inspelen op dat wat er binnen de ruimte van de groepsessie gebeurt middels abrupte zooms en het bewegen van de camera.

5.2 Beelden als bewijs

In het voorgaande hoofdstuk werd al benoemd dat de videodagboeken als retorisch middel worden ingezet binnen de serie, waarbij de videodagboeken als bewijs dienen voor wat tijdens de groepsessie is besproken. Bewijs leveren door bepaalde sequenties elkaar te laten opvolgen is ook op het niveau van scènes en shots terug te zien in de serie. Dit is bijvoorbeeld het geval in de zesde aflevering, tijdens een van de dagboeksequenties van Lars.¹⁶⁸ Lars geeft aan dat hij er zin in heeft om te gaan voetballen, waarna een aantal shots volgen waarin Lars met een grote lach op zijn gezicht over het voetbalveld rent en aangeeft dat hij zich een stuk beter voelt dan eerst. Deze beelden bevestigen de uitspraak van Lars dat hij zin heeft in het voetballen. Dit gebeurt ook binnen een dagboeksequentie van Zoë tijdens de derde aflevering. Ze vertelt dat ze bang is om alleen (thuis) te zijn. Dit wordt gevolgd door verschillende shots waarin ze alleen thuis is, bang naar de camera en om zich heen kijkt en met haar vader aan het whatsappen is om aan te geven dat ze “mega bang” is en wil weten hoe laat Bruno thuiskomt.¹⁶⁹ Deze beelden,

¹⁶³ Bijlage 3, rij 3.20.

¹⁶⁴ Bijlage 3, rij 3.21.

¹⁶⁵ Bijlage 3, rij 3.22.

¹⁶⁶ Bijlage 3, rij 3.29.

¹⁶⁷ Spence en Navarro, *Crafting Truth*, 193.

¹⁶⁸ Bijlage 3, rijen 4.18-4.22.

¹⁶⁹ Bijlage 3, rijen 3.72-3.79.

waarin te zien is hoe bang Zoë is als ze alleen thuis is, bevestigen wat zij in het shot ervoor heeft gezegd, namelijk dát ze bang is om alleen te zijn. Vlak na de beelden van Zoë die bang is, geeft Zoë aan dat haar moeder soms zelfs nog bij haar in bed moet slapen vanwege deze angst om alleen te zijn.¹⁷⁰ Direct hierna wordt overgeschakeld naar een gesprek binnen de groepssessies en is te horen hoe Erik zegt “Je bent eigenlijk heel bang voor de angst, hè?”. Doordat Erik de angst van Zoë benoemt direct nadat we beelden van haar angst hebben gezien, worden deze voorgaande scènes van Zoë’s angst bevestigd. Binnen de serie worden niet alleen videodagboeken ingezet als retorisch middel om de gebeurtenissen, uitspraken en emoties uit de groepssessies te bevestigen, maar ook de montage helpt bij het behalen van dit doel. Doordat telkens in opeenvolgende shots of scènes wordt bevestigd wat er al is gezegd, lijkt te worden aangegeven dat wat de kijker zojuist heeft gezien ook ‘echt’ is. Middleton noemt het monteren van bepaalde shots achter elkaar om zo een standpunt te benadrukken *cutting on significance*. Hij geeft aan dat deze opeenvolging van bepaalde scènes bijdraagt aan het argument van de serie. Het argument van *True Selfie* lijkt te zijn dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn.

5.3 Videodagboeken

In de afleveringen wordt veel gebruik gemaakt van videodagboeken. Tijdens deze videodagboeken is bijvoorbeeld vaak te zien dat de jongeren de camera vasthouden of benoemen dat ze (zichzelf) aan het filmen zijn,¹⁷¹ of is het beeld wiebelig waardoor duidelijk is dat deze beelden niet door een professionele crew maar door de jongeren zijn vastgelegd.¹⁷² In de zesde aflevering is bijvoorbeeld te zien hoe Lars zichzelf, via een spiegel, filmt.¹⁷³ In de ruimte waar Lars staat is onvoldoende licht om het beeld vast te leggen, waardoor het beeld wat korrelig is. Ook zijn er shots te zien waarin de jongere al klaar is met praten en deze de camera wegdraait om de camera uit te zetten. Dit doet Zoë bijvoorbeeld wanneer zij in de derde aflevering over straat loopt en klaar is met vertellen hoe zij zich voelt.¹⁷⁴ Fragmenten uit videodagboeken dragen volgens Dovey bij aan de constructie van authenticiteit.

Ook wordt binnen de serie meermaals aangegeven hoe de beelden van de videodagboeken tot stand zijn gekomen. Dit gebeurt bijvoorbeeld al tijdens de opening van elke aflevering,

¹⁷⁰ Bijlage 3, rij 3.81

¹⁷¹ In de eerste aflevering zeggen Lars en Madelief “Actie” tijdens het filmen, zie bijlage 3, rijen 1.21 en 1.22. In onder andere bijlage 3, rijen 3.66 en 4.22 is te zien dat de jongeren zelf de camera vasthouden.

¹⁷² Bijvoorbeeld bijlage 3, rijen 3.66, 3.76, 4.18 en 4.26.

¹⁷³ Bijlage 3, rij 4.22.

¹⁷⁴ Bijlage 3, rij 3.66.

waarin de tekst “tien weken lang filmen zij zichzelf” in beeld komt.¹⁷⁵ Deze tekst wordt gevolgd door beelden van jongeren die zichzelf filmen.¹⁷⁶ In de openingssequentie van de eerste aflevering is onder andere te zien hoe Madelief de camera op zijn kop houdt en zich hardop afvraagt of de camera nu al aan het filmen is, is Bryan gefrustreerd omdat de camera het niet doet en is Zoë geïrriteerd over de “pleuris instellingen”.¹⁷⁷ Daarnaast wordt in de eerste aflevering door Lars uitgelegd waarom hij zichzelf filmt en wat de daaraan verbonden regels zijn.¹⁷⁸ Ook het hiervoor genoemde feit dat te zien is dat de camera vast wordt gehouden door de jongeren, dat het beeld soms wiebelig is en dat de jongeren benoemen dat zij aan het filmen zijn draagt bij aan de bevestiging van de uitleg van de totstandkoming van de beelden. Fetveit geeft aan dat, wanneer duidelijk is hoe beelden tot stand zijn gekomen, deze serieus genomen kunnen worden als onderdeel van een bewijs of argument.¹⁷⁹ De videodagboeken dragen dus niet enkel bij aan de constructie van authenticiteit, ze bevestigen bovendien het argument van de serie omdat de uitleg van de totstandkoming van de beelden ervoor zorgt dat deze beelden serieus genomen kunnen worden. De videodagboeken ondersteunen daarom de montage en het arrangement bij het maken van een argument binnen de serie.

5.4 Confessional monologue

Op de momenten dat de jongeren zichzelf filmen, praten zij vaak richting de camera. Dit doen zij voornamelijk op momenten dat zij alleen zijn, zoals wanneer ze in bed liggen of in hun eentje in hun kamer zitten om huiswerk te maken of te gamen.¹⁸⁰ Daarbij praten de jongeren vaak over dingen vanuit de eerste persoon doordat ze over zichzelf en hun eigen ervaringen praten en vertellen zij dingen aan de camera die zij (nog) niet met hun vrienden of familie besproken hebben. Lars vertelt tijdens de derde aflevering bijvoorbeeld dat hij wakker ligt omdat hij aan het nadenken is over wat er allemaal is gebeurd tijdens de groepssessie.¹⁸¹ Hij zegt dat hij zichzelf dingen aan het verwijten is en dat hij zich afvraagt of hij op een andere manier had moeten reageren. Hij doet dit terwijl hij in bed ligt en hij lijkt geen licht aangezet te hebben waardoor het erg donker is in de kamer. Zijn hoofd is nog te onderscheiden, maar het beeld is erg korrelig en donker. Ook Zoë lijkt de videodagboeken als uitlaatklep te gebruiken. Zij vertelt

¹⁷⁵ Bijlage 3, rij 1.37.

¹⁷⁶ Zoals in het hoofdstuk over het arrangement is opgemerkt, zijn de gebruikte dagboekfragmenten in elke aflevering tijdens de openingssequentie anders. De geschreven teksten zijn echter wel elke aflevering hetzelfde en komen elke aflevering in dezelfde volgorde op beeld.

¹⁷⁷ Bijlage 3, rijen 1.38-1.42.

¹⁷⁸ Bijlage 3, rijen 1.47 en 1.48.

¹⁷⁹ Fetveit, “Reality TV,” 794.

¹⁸⁰ Bijvoorbeeld bijlage 3, rijen 1.1, 1.25, 1.31, 3.35 en 4.23.

¹⁸¹ Bijlage 3, rijen 3.35 en 3.36.

tijdens de derde aflevering dat ze, nu ze het in de groep toch al over haar zus heeft gehad, ze dit ook wel op haar dagboekcamera kan vertellen.¹⁸² Hiermee geeft ze aan dat ze in eerste instantie niet heeft verteld over haar zus, niet aan de groep, maar ook niet aan haar videodagboek. Dit bevestigt dat ze het moeilijk vindt om te praten over haar overleden zus, maar dit doet ze vervolgens wel. Dit videodagboek neemt ze op terwijl ze in haar eentje over straat loopt. Er is af en toe op de achtergrond te zien dat iemand voorbij loopt. Zoë loopt richting een parkeerplaats waar het wat rustiger is en ze dempt haar stem wanneer er mensen langslopen. Het lijkt erop dat ze de informatie wel wil delen met de camera, maar niet met de mensen om zich heen.

Doordat Lars zichzelf filmt terwijl hij al in bed ligt en het licht al (of nog) uit heeft, ontstaat het gevoel dat de kijker wordt betrokken bij een ervaring en de gedachten van Lars. Wanneer Zoë over straat loopt en zij haar stem dempt op het moment dat er mensen voorbij lopen draagt dit ook bij aan de constructie van authenticiteit, omdat ze haar verhaal enkel aan de camera wil vertellen en niet aan de mensen om zich heen. De setting draagt hierdoor bij aan het creëren van een gevoel van inclusiviteit en intimiteit. Dit wordt ook gedaan door het spreken in de eerste persoon. Het spreken in de eerste persoon tijdens de videodagboeken draagt volgens Dovey bij aan het construeren van een gevoel van inclusiviteit tussen de kijker en de deelnemer.¹⁸³ Binnen deze momenten van inclusiviteit krijgt de kijker de mogelijkheid om de integriteit en de geloofwaardigheid van de gevoelens van de deelnemers zelf vast te stellen, wat er volgens Aslama en Pantti voor zorgt dat deze momenten als authentiek worden ervaren.¹⁸⁴ Door zowel het spreken in de eerste persoon, als door de setting waarin wordt gesproken, wordt in *True Selfie* de kijker betrokken bij de gevoelens en gedachten van de jongere, wat ertoe kan leiden dat de kijker een gevoel van inclusiviteit ervaart.

Het praten tegen de camera over emoties, of een reflectie op je eigen handelingen, wordt door Aslama en Pantti gezien als onderdeel van een *confessional monologue*.¹⁸⁵ Het *confessional monologue* is volgens hen een *truth sign*, omdat hierin emotionele uitingen en de gedachten en gevoelens van de deelnemer wordt getoond. Het laten zien van emoties die door het publiek als authentiek ervaren kunnen worden, wordt door Roscoe een *flicker of authenticity* genoemd. Door deze momenten waarin een *flicker of authenticity* plaatsvindt in de serie te verwerken, kan authenticiteit worden geconstrueerd. De eerder genoemde voorbeelden van Zoë

¹⁸² Bijlage 3, rij 3.66. Tijdens de groepsessie voorafgaand aan dit videodagboek geeft Zoë aan dat zij nog niet met haar ouders over het overlijden van haar zus heeft kunnen praten.

¹⁸³ Dovey, *Freakshow*, 72-73.

¹⁸⁴ Aslama en Pantti, "Talking Alone," 180.

¹⁸⁵ Aslama en Pantti, "Talking Alone," 176.

die in haar eentje bang door een huis loopt, Lars die twijfelt over zijn eigen acties binnen een bepaalde situatie, of Madelief die huilend op haar fiets zit, laten het publiek een *flicker of authenticity* van de deelnemer zien. Dit draagt, evenals de *confessional monologue* bij aan de constructie van authenticiteit.

Wat daarnaast opvalt is dat tijdens deze momenten dat de jongeren tegen de camera praten vrijwel uitsluitend diegetisch geluid is gebruikt. De enige uitzondering is de lage toon die is toegevoegd aan de scène van Zoë die alleen thuis is of de instrumentale muziek die tijdens de openingssequentie op de achtergrond te horen is.¹⁸⁶ Diegetische geluiden dragen volgens Spence en Navarro bij aan de constructie van authenticiteit omdat deze geluiden een link hebben met de wereld waarin zowel de beelden als de geluiden zijn opgenomen.

De momenten waarop de jongeren tegen de camera spreken dragen op verschillende manieren bij aan de constructie van authenticiteit. Niet enkel vanwege de inhoud van wat wordt gezegd of de manier waarop deze dingen worden gezegd, door bijvoorbeeld veel in de eerste persoon te praten, wordt authenticiteit gecreëerd, maar ook door middel van de mise-en-scène en het geluid van de videodagboeken wordt authenticiteit geconstrueerd. De performance van de deelnemers, waarin zij wel of niet een *flicker of authenticity* laten zien, de setting die bijdraagt aan de constructie van inclusiviteit tussen de kijker en de deelnemer, en het geluid dat tijdens de videodagboeken vrijwel uitsluitend diegetisch is, spelen alledrie een rol binnen de constructie van de authenticiteit.

¹⁸⁶ Bijlage 3, rijen 3.75-3.79 en bijlage 3, schema 1.

6. Conclusie

In dit onderzoek is antwoord gezocht op de vraag ‘Hoe dragen de tekstuele strategieën van *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’. Voor de analyse is deze vraag opgedeeld in twee deelvragen, namelijk ‘Hoe draagt het arrangement van de serie *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’ en ‘Hoe draagt de stijl van de serie *True Selfie* bij aan de constructie van authenticiteit binnen de serie?’

Een analyse van het arrangement toont ten eerste aan dat er binnen de serie een dominante structuur wordt aangehouden die niet enkel een narratieve functie heeft, maar ook een retorische functie. De videodagboeken van de jongeren worden binnen deze structuur gebruikt als een bewijs voor de gevoelens en gedachten van de jongeren die tijdens de groepssessies worden besproken. Hieruit lijkt de conclusie getrokken te kunnen worden dat de serie graag bevestiging geeft voor hetgeen wordt gezegd. Daarnaast wordt bij het analyseren van het arrangement duidelijk dat de openingen van de afleveringen verschillende elementen bevatten die bijdragen aan een opening waarin de authenticiteit van zowel het programma zelf, als het onderwerp van het programma (namelijk de jongeren) wordt benadrukt.

Door een structuur waarin telkens bewijs wordt geleverd voor de gevoelens en gedachten van de jongeren, en een opening waarin de authenticiteit wordt benadrukt, lijkt het argument van het programma te zijn dat in *True Selfie* (de problemen van) de jongeren authentiek zijn. Dit komt ook terug in de analyse van de stijl van de serie. Hierbij is naar de stilistische elementen van zowel de groepssessies als de videodagboeken gekeken. Zowel bij de videodagboeken als de groepssessies wordt duidelijk uitgelegd hoe deze beelden tot stand zijn gekomen, waardoor deze beelden serieus genomen kunnen worden binnen het argument van de serie.

Binnen de groepssessies heeft de montage van de serie een grote rol in de bevestiging van het argument van de serie. Door gebruik te maken van *cutting on significance* wordt ook op het niveau van scènes bewijs geleverd voor bepaalde gevoelens en uitspraken. Daarnaast wordt de kijker door middel van montage op basis van continuïteit in de flow van de serie gehouden. De continuïteit van de montage staat in dienst van de retoriek van de documentaire. Ook wordt er bij de groepssessies gebruik gemaakt van cinematografie om authenticiteit te construeren. Dit wordt gedaan door middel van (medium) close-ups en het vasthouden van de camera waardoor abrupte zooms en bewegen met de camera mogelijk zijn op het moment dat de cameraman wil inspelen op een situatie die tijdens het filmen voorvalt.

De sequenties van de videodagboeken maken van veel verschillende elementen gebruik om authenticiteit te creëren. Enkel het feit dat het een videodagboek is en door de deelnemers zelf wordt gefilmd is al één van de *authenticity tools* die worden toegepast in deze serie. Daarbij is er in de serie vaak sprake van *confessional monologues* waarin de jongere in de eerste persoon tegen de camera spreekt. Hierbij speelt de *mise-en-scène* ook een rol omdat de performance van de jongeren en de setting waarin zij spreken een grote bijdrage hebben aan de constructie van de authenticiteit. Daarnaast wordt door het gebruik van vrijwel uitsluitend diegetisch geluid ook authenticiteit gecreëerd binnen de serie.

Bij zowel het arrangement als de stijl lijkt authenticiteit dus op twee verschillende niveaus een rol te spelen. Enerzijds is authenticiteit belangrijk binnen dit programma omdat het programma als authentiek wordt geconstrueerd. Anderzijds wordt het argument van de serie telkens bevestigd door middel van verschillende elementen. Dit argument gaat over authenticiteit, namelijk dat (de problemen van) de jongeren authentiek zijn.

Hoewel er in dit onderzoek enkel is ingegaan op twee van de vijf onderdelen van een retorische analyse, namelijk het arrangement en de stijl van de serie, is het duidelijk dat *True Selfie* niet alleen gebruik maakt van *authenticity tools* zoals videodagboeken of *confessional monologues* voor het construeren van authenticiteit. Er wordt namelijk ook veelvuldig gebruik gemaakt van retorische elementen die authenticiteit construeren en de authenticiteit van (de problemen van) de jongeren benadrukken. Over deze combinatie is in het wetenschappelijk debat echter nog weinig te vinden. In een vervolgonderzoek zou daarom onderzoek gedaan kunnen worden naar de combinatie van verschillende *authenticity tools* met verschillende retorische elementen. Daarnaast zou in het vervolg ook onderzoek gedaan kunnen worden naar de manier waarop de andere onderdelen van de retorische analyse kunnen bijdragen aan de constructie van authenticiteit. Het gaat hierbij dan om *invention*, geheugen en *delivery*.¹⁸⁷

¹⁸⁷ Nichols, *Introduction*, 58-68.

7. literatuurlijst

- Allen, Kim, en Heather Mendick. "Keeping it Real? Social Class, Young People and 'Authenticity' in Reality TV," *Sociology* 47, nr. 3 (2012): 460-476.
- Aslama, Minna, en Mervi Pantti. "Talking Alone, Reality TV, Emotions and Authenticity." *European Journal of Cultural Studies* 9, nr. 2 (2006): 167-184.
- Banet-Weiser, Sarah. *Authentic TM, The Politics of Ambivalence in a Brand Culture*. New York: New York University Press, 2012.
- Biressi, Anita, en Heather Nunn. *Reality TV, Realism and Revelation*. Londen: Wallflower Press: 2005.
- Bordwell, David, en Kristin Thompson. *Film Art, Tenth Edition*. New York: McGraw-Hill Education, 2013.
- Bruzzi, Stella. *New Documentary, Second Edition*. Londen: Routledge: 2006.
- Corner, John. "Performing the Real, Documentary Diversions." *Television & New Media* 3, nr. 3 (augustus 2002): 255-269.
- Corner, John. "Performing the Real: Documentary Diversions (with Afterword)." In *Reality TV: Remaking Television Culture*, geredigeerd door Susan Murray en Laurie Ouellette, 44-64. New York: New York University Press: 2009.
- Corrigan, Patrick W., en Jenessa R. Shapiro. "Measuring the Impact of Programs that Challenge the Public Stigma of Mental Illness." *Clinical Psychology Review* 30 (juni 2010): 907-922.
- Cross, Simon. "Visualizing Madness: Mental Illness and Public Representation." *Television & New Media* 5, nr. 3 (augustus 2004): 197-216.
- Diefenbach, Donald L. "The Portrayal of Mental Illness on Prime-Time Television." *Journal of Community Psychology* 25, nr. 3 (1997): 289-302.
- Dovey, Jon. *Freakshow*. Londen: Pluto Press, 2000.
- Eisenhauer, Jennifer. "A Visual Culture of Stigma: Critically Examining Representations of Mental Illness." *Art Education* 61, nr. 5 (2008): 13-18.
- Feveit, Arild. "Reality TV in the Digital Era: A Paradox in Visual Culture?" *Media, Culture & Society* 21, (1999): 787-804.
- Gibbs, John. *Mise-en-Scène, Film Style and Interpretation*. Londen: Wallflower, 2002.
- Hill, Annette. "Reality TV: Performance, Authenticity, and Television Audience." In *A Companion to Television*, geredigeerd door Janet Wasko, 449-467. Malden: Blackwell Publishing, 2005.

- Jaworski, Adam. "Language in the Media: Authenticity and Othering." In *Language in the Media: Representations, Identities, Ideologies*, geredigeerd door Sally A. Johnson en Astrid Ensslin, 271-280. Londen: Bloomsbury, 2007.
- Kilborn, Richard. "'How Real Can You Get?': Recent Developments in 'Reality' Television." *European Journal of Communication* 9, (1994): 421-439.
- Kirby, Michael. "On Acting and Not-Acting." In *Acting (Re)considered, a Theoretical and Practical Guide*, geredigeerd door Philip B. Zarrilli, 40-52. Londen: Routledge, 2002.
- Middleton, Jason. "Documentary Comedy." *Media International Australia Incorporating Culture and Policy* 104, augustus 2002, 55-66.
- Nichols, Bill. "READING A: Bill Nichols, 'The Qualities of Voice'." In *Representation, Second Edition*, geredigeerd door Stuart Hall, Jessica Evans en Sean Nixon, 100-102. Londen: SAGE, 2013.
- Nichols, Bill. "The Voice of Documentary." In *New Challenges for Documentary*, geredigeerd door Alan Rosenthal, 48-63. Berkeley: University of California Press, 1988.
- Nichols, Bill. *Introduction to Documentary, Third Edition*. Bloomington: Indiana University Press, 2017.
- NPO 3. "Alle Programma's van de #TRUESELFIE-Weken." Geraadpleegd op 26 maart 2019. https://nieuws.npo3.nl/trueselfie/206-true-selfie-week?npo_cc=126&.
- NPO. "NPO Maakt Psychische Problemen Bespreekbaar." Over NPO. 7 maart 2018. Geraadpleegd op 26 maart 2019. <https://pers.npo.nl/npo-maakt-psychische-problemen-bespreekbaar/>.
- Roscoe, Jane. "Real Entertainment: New Factual Hybrid Television." *Media International Australia Incorporating Culture and Policy* nr. 100 (augustus 2001): 9-20.
- Sieff, Eliane. "Media Impact of Mental Illnesses: The Potential Impact of Negative Frames." *Journal of Mental Health* 12, nr. 3 (2003): 259-269.
- Spence Louise, en Vinicius Navarro. *Crafting Truth, Documentary Form and Meaning*. New Brunswick: Rutgers University Press: 2010.
- Tuncay Zayer, Linda, Katherine Sredl, Marie-Agnès Parmentier en Catherine Coleman. "Consumption and Gender Identity in Popular Media: Discourses of Domesticity, Authenticity, and Sexuality." *Consumption Markets & Culture* 15, nr. 4 (2012): 333-357.
- Van Leeuwen, Theo. "What is Authenticity?" *Discourse Studies* 3, nr. 4 (November 2001): 392-397.
- Wahl, Otto F. *Media Madness: Public Images of Mental Illness*. New Brunswick: Rutgers University Press, 1997.

Wahl, Otto F., en Rachel Roth. "Television Images of Mental Illness: Results of a Metropolitan Washington Media Watch." *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 26, nr. 2 (1982): 599–605.

Bijlage 1: De jongeren

Leon: PTSS, ADHD, burn out, depressie. Hij is als kind erg gepest.

Zoë: PTSS, mysophonie, angststoornis (bang om alleen te zijn). Ze heeft een trauma overgehouden aan het overlijden van haar zus.

Ariane: is op 18-jarige leeftijd haar moeder verloren en heeft hierdoor PTSS. Ze heeft veel schulden en komt er tijdens de opnameperiode achter dat ze zwanger is.

Hillel: depressie.

Bryan: depressie, komt er tijdens de opnameperiode achter dat hij autistisch is.

Luna: depressie

Lars: depressief. Zijn ouders zijn gescheiden en hij is erg onzeker over zichzelf.

Madelief: PTSS, depressie.

Bijlage 2: Sequentieanalyse

Aflevering 1:

	Tijd		Wie (onderwerp)
1.1	00:03 – 00:44	Videodagboek Openingsscène	Madelief
1.2	00:44 – 01:28	Introductie Videodagboeken	Iedereen
1.3	01:28 – 04:59	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
1.4	04:59 – 05:43	Groepsessie Vaststellen regels	Iedereen
1.5	05:43 – 06:21	Groepsessie	Bryan
1.6	06:21 – 07:17	Groepsessie	Luna
1.7	07:17 – 07:37	Groepsessie	Hillel
1.8	07:37 – 08:53	Groepsessie	Madelief
1.9	08:53 – 13:05	Videodagboek	Madelief
1.10	13:05 – 13:42	Groepsessie	Madelief
1.11	13:42 – 14:11	Groepsessie	Leon
1.12	14:11 – 17:54	Videodagboek	Leon
1.13	17:54 – 18:12	Groepsessie	Leon
1.14	18:12 – 19:30	Groepsessie	Hillel
1.15	19:30 – 23:36	Videodagboek	Hillel
1.16	23:36 – 25:09	Groepsessie	Hillel
1.17	25:09 – 26:47	Groepsessie	Madelief
1.18	26:47 – 28:58	Videodagboek	Madelief
1.19	28:58 – 29:21	Groepsessie	Madelief
1.20	29:21 – 30:08	Groepsessie	Leon
1.21	30:08 – 32:53	Videodagboek	Leon
1.22	32:53 – 32:57	Groepsessie Deelnemers lopen de zaal in	Iedereen
1.23	32:57 – 34:32	Groepsessie	Leon

1.24	34:32-35:12	Vooruitblik: volgende week in True Selfie.	Iedereen
------	-------------	--	----------

Aflevering 2:

2.1	00:03 – 00:44	Videodagboek	Luna
2.2	00:44 – 01:22	Introductie Videodagboeken	Iedereen
2.3	01:22 – 02:04	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
2.4	02:04 – 02:44	Groepsessie	Luna
2.5	02:44 – 04:14	Videodagboek	Luna
2.6	04:14 – 04:58	Groepsessie	Luna
2.7	04:58 – 08:17	Videodagboek	Luna
2.8	08:17 – 09:29	Groepsessie	Luna
2.9			Zoë
2.10	09:29 – 14:00	Videodagboek	Zoë
2.11	14:00 – 15:01	Groepsessie	Zoë
2.12	15:01 – 17:18	Videodagboek	Zoë
2.13	17:18 – 19:01	Groepsessie	Zoë
2.14	19:01 – 19:22	Groepsessie	Leon
2.15	19:22 – 25:21	Videodagboek	Leon
2.16	25:21 – 26:17	Groepsessie	Leon
2.17	26:17 – 26:36	Groepsessie	Luna
2.18	26:36 – 32:18	Videodagboek	Luna
2.19	32:18 – 33:15	Groepsessie	Luna
2.20	33:15 – 34:15	Groepsessie	Iedereen
2.21	34:15 – 35:19	Vooruitblik: volgende week in True Selfie.	

Aflevering 3:

3.1	00:03 – 00:30	Videodagboek	Lars
3.2	00:30 – 01:07	Introductie Videodagboeken	Iedereen
3.3	01:07 – 02:27	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
3.4	02:27 – 04:17	Groepsessie	Lars
3.5	04:17 – 06:47	Videodagboek	Lars
3.6	06:47 – 08:11	Groepsessie	Lars
3.7	08:11 – 08:48	Groepsessie	Arianne
3.8	08:48 – 14:34	Videodagboek	Arianne
3.9	14:34 – 15:55	Groepsessie	Arianne
3.10	15:55 – 16:55	Groepsessie Paniekaanval	Zoë
3.11	16:55 – 17:34	Videodagboek Haakt terug op de paniekaanval van Zoë	Lars
3.12	17:34 – 19:26	Groepsessie	Zoë
3.13	19:26 – 21:48	Videodagboek	Zoë
3.14	21:48 – 23:24	Groepsessie	Zoë
3.15	23:24 – 26:34	Videodagboek	Zoë
3.16	26:34 – 27:36	Groepsessie	Zoë / iedereen
3.17	27:36 – 32:01	Videodagboek	Lars
3.18	32:01 – 34:36	Groepsessie	Lars
3.19	34:36 – 35:16	Vooruitblik	

Aflevering 4:

4.1	00:03 – 00:47	Videodagboek	Bryan
4.2	00:47 – 01:25	Introductie Videodagboeken	Iedereen
4.3	01:25 – 02:21	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
4.4	02:21 – 03:12	Groepsessie	Arianne
4.5	03:12 – 07:35	Videodagboek	Arianne
4.6	07:35 – 08:40	Groepsessie	Arianne
4.7	08:40 – 09:12	Groepsessie	Bryan
4.8	09:12 – 11:32	Videodagboek	Bryan
4.9	11:32 – 12:41	Groepsessie	Bryan
4.10	12:41 – 13:06	Groepsessie	Madelief
4.11	13:06 – 17:08	Videodagboek	Madelief
4.12	17:08 – 18:04	Groepsessie	Madelief
4.13	18:04 – 19:11	Videodagboek	Madelief
4.14	19:11 – 19:45	Groepsessie	Madelief
4.15	19:45 – 20:19	Groepsessie	Bryan
4.16	20:19 – 23:18	Videodagboek	Bryan
4.17	23:18 – 24:37	Groepsessie	Bryan Madelief stelt vragen
4.18	24:37 – 26:36	Videodagboek	Madelief
4.19	26:36 – 27:09	Groepsessie	Madelief Arianne stelt vragen
4.20	27:09 – 30:15	Videodagboek	Arianne
4.21	30:15 – 31:25	Groepsessie	Arianne
4.22	31:25 – 33:26	Videodagboek	Arianne
4.23	33:26 - 34:50	Groepsessie	Arianne
4.24	34:50 – 35:29	Vooruitblik	

Aflevering 5:

5.1	00:03 – 00:53	Videodagboek	Leon
5.2	00:53 – 01:31	Introductie Videodagboeken	Iedereen
5.3	01:31 – 02:17	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
5.4	02:17 – 03:01	Groepsessie	Lars
5.5	03:01 – 06:42	Videodagboek	Lars
5.6	06:42 – 07:23	Groepsessie	Lars
5.7	07:23 – 07:53	Groepsessie	Leon
5.8	07:53 – 11:56	Videodagboek	Leon
5.9	11:56 – 12:54	Groepsessie	Leon
5.10	12:54 – 15:53	Videodagboek	Leon
5.11	15:53 – 17:24	Groepsessie	Leon
5.12	17:24 – 21:41	Videodagboek	Luna
5.13	21:41 – 22:32	Groepsessie	Luna
5.14	22:32 – 24:35	Videodagboek	Luna
5.15	24:35 – 25:52	Groepsessie	Luna
5.16	25:52 – 26:58	Groepsessie	Lars
5.17	26:58 – 29:54	Videodagboek	Lars
5.18	29:54 – 30:16	Groepsessie	Lars
5.19	30:16 – 31:08	Groepsessie	Luna Lars
5.20	31:08 – 33:07	Videodagboek	Luna
5.21	33:07 – 33:19	Groepsessie	Luna
5.22	33:19 – 33:56	Groepsessie	Lars
5.23	33:56-34:30	Vooruitblik	

Aflevering 6:

6.1	00:03 – 00:52	Videodagboek	Zoë
6.2	00:52 – 01:29	Introductie Videodagboeken	Iedereen
6.3	01:29 – 03:17	Openingssequentie Videodagboek én groepsessie	Iedereen
6.4	03:17 – 05:49	Videodagboek	Luna
6.5	05:49 – 06:25	Groepsessie	Luna
6.6	06:25 – 06:43	Groepsessie	Leon
6.7	06:43 – 08:42	Videodagboek	Leon
6.8	08:42 – 09:22	Groepsessie	Leon
6.9	09:22 – 09:40	Groepsessie	Lars
6.10	09:40 – 11:23	Videodagboek	Lars
6.11	11:23 – 11:19	Groepsessie	Lars
6.12	11:19 – 13:20	Groepsessie	Arianne
6.13	13:20 – 15:24	Videodagboek	Arianne
6.14	15:24 – 16:32	Groepsessie	Arianne
6.15	16:32 – 18:20	Videodagboek	Arianne
6.16	18:20 – 18:52	Groepsessie	Arianne
6.17	18:52 – 19:12	Groepsessie	Zoë
6.18	19:12 – 21:09	Videodagboek	Zoë
6.19	21:09 – 21:18	Groepsessie	Zoë
6.20	21:18 – 21:50	Groepsessie	Hillel
6.21	21:50 – 23:51	Videodagboek	Hillel
6.22	23:51 – 24:36	Groepsessie	Hillel
6.23	24:36 – 25:21	Groepsessie	Bryan
6.24	25:21 – 27:10	Videodagboek	Bryan
6.25	27:10 – 27:54	Groepsessie	Bryan
6.26	27:54 – 28:27	Groepsessie	Madelief
6.27	28:27 – 29:21	Videodagboek	Madelief
6.28	29:21 – 29:55	Groepsessie	Madelief
6.29	29:55 – 32:21	Videodagboek	Luna

6.30	32:21 – 33:21	Groepssessie	Allemaal
6.31	33:21 – 35:20	Afsluiting van de serie: Hoe gaat het nu met de jongeren?	

Bijlage 3: Shotanalyse

Schema 1: Opening van aflevering 1, sequenties 1.1, 1.2 en 1.3.

Schema 2: Uitleg van de regels, aflevering 1, sequentie 1.4.

Schema 3: Paniekaanval van Zoë, aflevering 3, sequenties 3.9 tot en met 3.12.

Schema 4: Voorbeeld van de dominante structuur, aflevering 6, sequenties 6.7 tot en met 6.11.

Bijlage 3: shotanalyse

Schema 1: Opening van aflevering 1, sequenties 1.1, 1.2 en 1.3

	Tijd	Geluid		Mise-en-scène	Cinematografie	montage
		Diegetisch	Non-diegetisch			
1.1	00:03-00:51	<p>Madelief <i>Het geluid van een voorbijrijdende scooter is te horen. Madelief ademt diep en luid.</i></p> <p><i>Op de achtergrond is constant heel zachtjes het geluid van een ratelende fietsketting te horen.</i></p> <p>Je bent n-dat wat een scooter haalt diep adem die is nu weg. Haalt diep adem je bent gewoon op je fiets en er is niemand om je heen, korte stilte nee, goed gekeken. Haalt diep adem, je kan dit, je bent onderweg naar huis. Je bent Madelief, je bent éénentwintig jaar haalt diep adem.</p> <p><i>Hierna klinkt Madelief huilerig tijdens het ademhalen. Haar stem wordt steeds hoger.</i></p> <p>En haalt diep adem je gaat niet denken aan die nare herinneringen want dan kom je niet fijn thuis. Haalt snikkend adem. Je bent</p>	<p>Tijdens de laatste zin start het liedje van de introductie. Als Madelief is uitgepraat begint de tekst van het liedje. Door deze zin heen is nog steeds het snikkende ademhalen van Madelief te horen.</p> <p><i>Tekst van het liedje (rood):</i> “Er komt een dag dat je weg bent en niet meer weet wie je echt bent”</p>	<p>Madelief heeft tranen over haar wangen lopen, kijkt bang om zich heen en oogt paniekerig.</p> <p>Uit de bewegingen van Madelief en de voorbijflitsende straatlantaarns is af te leiden dat ze op de fiets zit. Dit wordt bevestigd doordat ze zegt “je bent gewoon op je fiets”.</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Madelief houdt de camera vast terwijl ze aan het fietsen is. Omdat ze de camera ter hoogte van het stuur houdt wordt ze vanaf onder gefilmd.</p> <p>Omdat ze fietst tijdens het filmen, schokt het beeld af en toe.</p> <p>Het is donker buiten waardoor het beeld een beetje korrelig is.</p>	

		gewoon op je fiets van <i>haalt snikkend adem</i> werk naar huis en alles komt goed.				
1.2	00:51-00:53	Leon	“Dat je lacht, terwijl je huilt”	Leon kijkt in de camera en in de achtergrond zijn slingers, een laptop en een feestje te zien. Het lijkt erop dat hij achter een DJ tafel staat. Leon staat met zijn rug naar de zaal, kijkt naar de camera en springt op en neer.	Medium shot Leon filmt zichzelf.	Rechts in beeld is in witte letters LEON te lezen.
1.3	00:53-00:56	Leon	“Maar na een tijdje weer op je plek bent. Zie de tijd is nu,”	Leon zit in een kamer op een stoel en zijn hoofd ligt achterover op de rugleuning. Hij tilt zijn hoofd op en kijkt met een lege blik de camera in.	Medium close-up. De camera staat voor Leon.	Rechts in beeld is in witte letters LEON te lezen.
1.4	00:56-00:57	Zoë	“tijd om te groeien.”	Zoë kijkt blij de camera in en door de lampen kleurt haar gezicht afwisselend rood, groen en blauw	Medium close-up. Zoë heeft de camera vast. Wanneer ze ronddraait blijft haar hoofd in het midden van het beeld en beweegt de achtergrond.	Links in beeld is in witte letters ZOË te lezen.
1.5	00:57-00:59	Zoë	“Tijd voor verandering en tijd om te bloeien.”	Zoë zit in een donkere kamer en huilt. Eerst kijkt ze de camera in, daarna kijkt ze naar beneden.	Close-up. Zoë filmt zichzelf. Het is donker waardoor het beeld wat korrelig is.	Links in beeld is in witte letters ZOË te lezen.
1.6	00:59-01:01	Arianne	“Tijd om de vonk van het vuur te laten groeien.”	Arianne zit achterop bij iemand op de fiets. Er is van de persoon waarbij ze achterop zit enkel een capuchon en een stukje achterhoofd te zien. Arianne kijkt blij richting de persoon waarbij ze achterop zit en richting de camera.	Close-up. Arianne filmt zichzelf.	Rechts in beeld is in witte letters ARIANNE te lezen.
1.7	01:01-01:02	Arianne	“Tijd om jezelf af te vragen; wat doe je?”	Arianne huilt en veegt de tranen uit haar gezicht met haar beide handen. Ze bevindt zich in een witte kamer.	Medium close-up. De camera staat voor Arianne.	Rechts in beeld is in witte letters ARIANNE te lezen.

1.8	01:02-01:04	Hillel	“Tijd om te houden.”	Hillel springt en zwaait met zijn rechterarm in de lucht. Het licht is flikkerend en veranderd van kleur. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat hij op een feestje is. Om hem heen staan allemaal mensen.	Medium close-up. Hillel heeft de camera vast met zijn linkerhand. Wanneer hij beweegt, beweegt de camera met hem mee waardoor zijn hoofd telkens in beeld blijft. Zijn hoofd is aan de linker kant van het beeld te zien, in de achtergrond staan andere mensen.	Rechts in het beeld is in witte letters HILLEL te lezen.
1.9	01:04-01:06	Hillel	“Tijd om te vergeven.”	Hillel zit in een redelijk donkere kamer. Zijn hoofd en schouders zijn in beeld en hij kijkt chagrijnig/boos voor zich uit om vervolgens in de camera te kijken.	Medium close-up. De ruimte waarin Hillel filmt is redelijk donker waardoor het beeld wat korrelig is. Hillel houdt de camera zelf vast.	Rechts in beeld is in witte letters HILLEL te lezen.
1.10	01:06-01:08	Bryan	“Tijd om los te laten, tijd om te vergeten.”	Op de achtergrond is de zee en het strand te zien. Bryan kijkt met een open en blij blik de camera in. Wanneer hij een rondje draait komen er strandhuizen achter hem in beeld.	Close-up. Bryan houdt de camera vast. Wanneer hij een rondje draait is zijn hoofd telkens in beeld en verandert de achtergrond.	Links in beeld is in witte letters BRYAN te lezen.
1.11	01:08-01:10	Bryan	“Tijd om te zien dat je de wereld net kan redden.”	Bryan ligt op een stoel met een deken/doek over zijn borst. Hij heeft een hand voor zijn hoofd. Hij lijkt te huilen.	Medium close-up. Bryan houdt de camera vast. Omdat hij de camera boven zijn buik houdt, worden zijn	Links in beeld is in witte letters BRYAN te lezen.

					hoofd en borst van onder in beeld gebracht.	
1.12	01:10-01:12	Luna <i>Luna lacht hardop.</i>	“Maar tijd om weer te vechten voor wat we lief hebben.”	Op de achtergrond is veel groen van struiken te zien en een olifant. Luna kijkt blij de camera in en lacht. Ze lijkt in een auto te zitten want links in beeld is een hoofdsteun van een auto te zien en een hoofd die er tegenaan leunt.	Medium close-up. Luna houdt de camera vast en staat rechts in beeld. In het midden van het, achter Luna, is een olifant te zien.	Rechts in beeld is in witte letters LUNA te lezen.
1.13	01:12-01:14	Luna	“Tijd voor jezelf, tijd om te genieten.”	Luna ligt op haar zij op bed. Haar arm houdt ze omhoog, voor haar hoofd. Luna huult en kijkt de camera in, maar kijkt later ook richting het plafond.	Close-up. Luna houdt de camera vast met haar rechter hand. Omdat ze op haar zij ligt is haar hoofd links in beeld en borst rechts in beeld.	Rechts in beeld is in witte letters LUNA te lezen.
1.14	01:14-01:16	Lars	“En niet meer te laten leiden door al het negatieve.”	Lars' hoofd en schouders zijn in beeld, en zijn linker arm omdat hij deze in de lucht houdt. Achter hem staan twee jongens. Ze zingen alle drie, kijken blij en dansen. Het licht wisselt van fel naar donker en het verkleurd. Het lijkt erop dat Lars op een feestje is.	Close-up. Lars houdt de camera vast met zijn rechter hand. Hij staat zelf midden in het beeld en achter hem staan nog twee jongens op de achtergrond.	Rechts in beeld is in witte letters LARS te lezen.
1.15	01:18-01:20	Lars	Lars snikt “Tijd om je niet te laten breken door de crisis.”	Lars zit op de grond tegen zijn bed aan en zit links in beeld. Hij heeft zijn hoofd in zijn rechterhand en hij kijkt huilend voor zich uit.	Medium close-up. De camera staat voor Lars. Een deel van zijn hoofd (het deel boven zijn wenkbrauwen) valt buiten het beeld.	Rechts in beeld is in witte letters LARS te lezen
1.16	01:20-01:22	Madelief	Madelief lacht hardop “Tijd om je te focussen op alles wat je lief is.”	Madelief zit voorin een bakfiets/voorop een fiets. Als ze haar hoofd naar achter doet is te zien dat een jongen achter het stuur van de fiets zit. Ze kijkt blij en lacht.	Close-up. Madelief filmt zichzelf.	Recht in beeld is in witte letters MADELIEF te lezen.

1.17	01:22-01:23	Madelief	<p>“Tijd voor vernieuwing, tijd voor begrip. Tijd je te beseffen wie er altijd voor je is.”</p> <p>Madelief haalt haar neus op.</p>	Madelief ligt op haar zij op bed. Haar hoofd en een deel van haar romp zijn in beeld. Ze huilt.	<p>Medium close-up.</p> <p>De camera staat op bed en filmt Madeliefs gezicht. Haar hoofd is links van het midden in beeld.</p>	Rechts in beeld is in witte letters MADELIEF te lezen.
1.18	01:23-01:29		Ladada, lanana	Wit scherm met zwarte letters TRUE SELFIE.		Sommige letters zijn ‘gebroken’ waardoor de woorden in een rechter en een linker deel zijn verdeeld. Het rechter deel verschuift naar beneden en het linkerdeel omhoog.
1.19	01:29-01:33	Zoë Aan het einde van het shot zegt ze “nee”.	Ladada, lanana	Zoë beweegt zich van de camera af en gaat op de grond tegen een hoop kussens aan zitten. Ze kijkt vragend de camera in. Nadat ze rechtop is gaan zitten doet ze wat armbewegingen terwijl ze in de camera kijkt. Terwijl ze dit doet buigt ze zich ook weer richting de camera.	<p>Medium shot.</p> <p>De camera staat voor Zoë op de grond en filmt haar.</p>	
1.20	01:33-01:37	Leon <i>Er klinkt geruis omdat er met de camera wordt gerommeld.</i> Staat ‘ie scherp? Ja hij staat scherp.	De muziek klinkt nog steeds, er wordt niet gezongen.	Leon houdt de camera dicht bij zijn hoofd; enkel een deel van zijn hoofd is in beeld, het deel van boven zijn wenkbrauwen valt buiten beeld. Hij kijkt vragend naar iets dat net boven de cameralens zit. Hierna beweegt hij zich van de camera af en kijkt nog steeds vragend richting het punt boven de lens.	<p>Close-up.</p> <p>Leon houdt de camera vast.</p>	
1.21	01:37-01:40	Madelief <i>Madelief klapt in haar handen.</i> Action.	De instrumentale muziek klinkt nog steeds.	Madelief beweegt zich van de neergezette camera af en klapt in haar handen. Ze zit op de hoek van haar bed en kijkt blij de camera in.	<p>Medium shot.</p> <p>De camera staat voor Madelief.</p>	

1.22	01:40-01:43	Lars Nou, eerste shot. Actie.	De instrumentale muziek klinkt nog steeds.	Lars staat in wat lijkt op een woonkamer en steekt zijn linker duim op. Hij kijkt recht in de camera terwijl hij praat. Hierna gaat hij op de bank zitten.	Medium shot. Lars houdt de camera vast met zijn rechterhand.	
1.23	01:43-01:47		De instrumentale muziek klinkt nog steeds.	Op een wit scherm verschijnt in zwarte letters de tekst: “acht jongeren met psychische problemen delen hun verhaal”		De letters schuiven vanaf de regel eronder in beeld.
1.24	01:47-01:50	Luna Ik vind het fucking eng. <i>Ze lacht.</i> Ja.	<i>Luna lacht nerveus.</i> De instrumentale muziek klinkt nog steeds.	Luna zit op haar bed en enkel haar hoofd en schouders zijn in beeld (en gordijnen op de achtergrond). <i>Ze</i> kijkt recht in de camera terwijl ze praat. <i>Ze</i> lacht nerveus.	Medium close-up. De camera staat recht voor Luna.	
1.25	01:50-01:55	Leon Er staat dan, vertel in een paar zinnen wat je, wat je probleem is. Alsof dat kan in een paar zinnen.	De muziek wordt zachter op het begin van het schot en fade uiteindelijk volledig weg.	Leon zit in stoel voor een televisie-/computerscherm. Het is te zien dat zijn rechterhand op een computermuis ligt. Hij kijkt naar een blaadje dat links van hem ligt. Bij ‘ <i>alsof dat kan</i> ’ kijkt hij de camera in om vervolgens weg te kijken richting het scherm.	Medium shot. De camera is neergezet ergens rechts voor Leon, en filmt omhoog. Leon staat in het midden van het beeld, terwijl in de rest van het beeld voornamelijk het plafond en de rest van zijn kamer te zien zijn.	
1.26	01:55-01:58	Lars Ik ben Lars, achttien jaar oud en mijn ouders schijn gescheiden.		Lars zit, in kleermakerszit, op de grond. Hij kijkt recht in de camera terwijl hij praat en praat met een neutraal gezicht	Medium shot. De camera staat voor Lars op de grond.	Er is geknipt in dit shot (1.26-1.29). De camerapositie, Lars’ kleding en de manier waarop Lars zit is in alle drie de shots hetzelfde, enkel de kijkrichting van Lars verschilt.
1.27	01:58-02:01	Lars Was dat goed?		Lars zit, in kleermakerszit, op de grond. Hij kijkt vragend en vertwijfeld de camera in.	Medium shot. De camera staat voor Lars op de grond.	
1.28	02:01-02:07	Lars Ik ben erg onzeker geworden en ehh, nee volgens mij hoef ik dit allemaal niet uit te leggen. Gewoon.		Lars zit, in kleermakerszit, op de grond. Hij kijkt opzij terwijl hij praat.	Medium shot. De camera staat voor Lars op de grond.	

1.29	02:07-02:14	Arianne Ik doe mee aan dit programma... omdat ik, eh, op achttienjarige leeftijd mijn moeder ben verloren.		Arianne zit voor een zwarte muur en alleen haar hoofd en schouders zijn in beeld terwijl ze praat. Ze kijkt voornamelijk schuin naar beneden terwijl ze praat.	Close-up. Arianne filmt zichzelf.	
1.30	02:14-02:18	Zoë Het is zo vermoeiend als niemand je snapt, dat is echt echt kut.		Zoë zit op de grond tegen kussens aan en heeft ene blikje Redbull in haar rechter hand. Haar hoofd en romp zijn in beeld. Ze kijkt de camera in terwijl ze praat.	Medium close-up. De camera staat voor Zoë op de grond.	
1.31	02:18-02:27	Luna Maar als ik dan op Snapchat en Instagram enzo zie wat iedereen doet, dan doet het wel een soort van pijn dat ik dan denk, fuck.		Luna ligt op haar buik op bed en heeft haar hoofd op haar handen liggen. Alleen haar hoofd en armen zijn in beeld. Ze kijkt de camera wel en niet in en oogt moe.	Close-up. De camera staat voor Luna op ooghoogte.	
1.32	02:27-02:37	Lars Het zou juist zo mooi zijn om, gewoon lekker eerlijk tegen elkaar te kunnen zijn en gewoon echt je verhaal te kunnen delen en dat het gewoon geaccepteerd woord en dat er juist voorkomt en respect		Lars zit op de grond tegen de bank aan. Zijn hoofd en borst zijn in beeld.	Medium close-up. De camera staat voor Lars op de grond.	
1.33	02:37-02:41	Leon Ik ben Leon, twintig jaar oud en ik heb PTSS.		Leon zit in zijn stoel voor een televisie-/computerscherm. Het is te zien dat zijn rechterhand op een computermuis ligt. Hij kijkt tijdens het praten naar het scherm en af en toe de camera in. Hij zit veel met zijn rechter hand in zijn gezicht.	Medium shot. De camera is neergezet ergens rechts voor Leon, en filmt omhoog. Leon staat in het midden van het beeld.	Er is geknipt in dit shot (1.33-1.36). De camerapositie, Leons kleding en de manier waarop Leon zit is in alle drie de shots hetzelfde, enkel de kijkrichting van Leon verschilt.
1.34	02:41-02:45	Leon Ik ben ook depressief		Leon zit in zijn stoel voor een televisie-/computerscherm. Het is te zien dat zijn rechterhand op een computermuis ligt. Hij kijkt tijdens het praten naar het scherm en af en toe de camera in. Hij zit veel met zijn rechter hand in zijn gezicht.	Medium shot. De camera is neergezet ergens rechts voor Leon, en filmt omhoog. Leon staat in het midden van het beeld.	

1.35	02:45-02:51	Leon Ik heb ook ADHD. Ik weet niet of dat ook een, eh, on- onder problemen valt.		Leon zit in zijn stoel voor een televisie- /computerscherm. Het is te zien dat zijn rechterhand op een computermuis ligt. Hij kijkt tijdens het praten naar het scherm en af en toe de camera in. Hij zit veel met zijn rechter hand in zijn gezicht.	Medium shot. De camera is neergezet ergens rechts voor Leon, en filmt omhoog. Leon staat in het midden van het beeld.	Dit lijkt ook op het shot van 1.25.
1.36	02:51-03:00	Leon En ik zit sinds, eh, sinds eh, sinds elf maanden in een burn- out. Klein detail.		Leon zit in zijn stoel voor een televisie- /computerscherm. Het is te zien dat zijn rechterhand op een computermuis ligt. Hij kijkt tijdens het praten naar het scherm en af en toe de camera in. Hij zit veel met zijn rechter hand in zijn gezicht. Bij “ <i>klein detail</i> ” kijkt hij de camera in.	Medium shot. De camera is neergezet ergens rechts voor Leon, en filmt omhoog. Leon staat in het midden van het beeld.	
1.37	03:00-03:04		Een instrumentaal muziekje begint te spelen.	Op een wit scherm verschijnt in zwarte letters de tekst: “tien weken lang filmen zij zichzelf”		De letters schuiven vanaf de regel eronder in beeld.
1.38	03:04-03:07	Madelief Is ‘ie alweer aan het filmen?	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Madeliefs kin, borst en schouders zijn in beeld, haar hoofd niet. Ze kantelt de camera waardoor haar kin in beeld komt terwijl ze praat, maar kantelt de camera ook weer terug waardoor haar hoofd weer buiten beeld verschijnt.	Extreme close-up. Madelief houdt de camera vast maar houdt deze op zijn kop.	Er is geknipt in het shot (1.38- 1.39). De camerapositie (op zijn kop) is in alle drie de shots hetzelfde, enkel de kijkrichting van Madelief verschilt.
1.39	03:07-03:11	Madelief Waarom is het beeld..scherm op de kop?	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Madeliefs borst en schouders zijn in beeld, haar hoofd niet.	Extreme close-up. Madelief houdt de camera vast maar houdt deze op zijn kop.	
1.40	03:11-03:14	Bryan <i>Bryan gromt gefrustreerd.</i> Aaarhg kutzooi, doe het nou eens een keer.	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Bryan kijkt gefrustreerd naar de lens. De versiering van zijn kamer is in beeld. Terwijl hij gromt, beweegt hij de camera dichter naar zijn hoofd toe, maar is enkel zijn rechter wang in beeld te zien. Hierna beweegt hij de camera zo dat zijn schouder, borst en mond in beeld komen.	Extreme close-up. Bryan houdt de camera vast.	

				Na “ <i>een keer</i> ” zit hij met zijn vinger voor de lens, vermoedelijk om op een knop op de camera te drukken.		
1.41	03:14-03:16	Luna	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	De camera valt op de grond. Terwijl de camera valt zijn er dingen uit de kamer te zien, zoals snoeren en de grond. Wanneer de camera ligt is te zien hoe iemand met een rode broek op een stoel zit. Verder is op 2/3 van het scherm een plafond te zien. Vervolgens is te zien hoe Luna achterover leunt en geschrokken naar de gevallen camera kijkt.	Medium shot. De camera valt van tafel op de grond.	
1.42	03:16-03:26	Zoë Ik weet niet meer hoe ik die pleuris-instellingen verander. 't Is wel echt een super vet beeld, maar, <i>fluisterend</i> : oh mijn god.	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Zoë loopt door een huis. Haar hoofd en schouders zijn in beeld. Als ze “ <i>super vet beeld</i> ” zegt beweegt ze haar hoofd richting de camera en kijkt ze naar zichzelf in het scherm. Terwijl ze loopt kijkt ze voornamelijk naar haar looprichting en af en toe in de lens.	Medium close-up. Zoë filmt zichzelf. Ondanks dat ze loopt is het beeld redelijk stabiel. Het beweegt wel mee met de bewegingen die Zoë maakt, maar het schokt niet bij elke stap die ze zet.	
1.43	03:26-03:30	Hillel Ik moet meer praten maar wat moet ik zeggen?	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Hillel zit op een bank met een meisje aan zijn rechter kant. Zijn borst en hoofd zijn in beeld, ook die van het meisje. Hij kijkt in de lens. Het meisje kijkt naar iets dat rechts buiten beeld is.	Medium shot. De camera staat op de tafel waar Hillel en een meisje aan zitten.	
1.44	03:30-03:35	Arianne <i>Man buiten beeld</i> : over je gevoelens praten. <i>Arianne</i> : Nou? Moet ik dat meer doen? <i>Man buiten beeld</i> : dat denk ik. Weet ik niet.	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Arianne kijkt, met een pollepel in haar hand, naar iets of iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk haar vriend. Ze is tijdens het gesprek met de pollepel in haar hand aan het draaien. Haar hoofd en borst staan in beeld. Als ze vraagt “ <i>moet ik dat meer doen?</i> ” buigt ze naar voren en roert ze vermoedelijk in een pan (die linksonder net buiten het beeld valt).	Medium shot. De camera staat op het aanrecht en filmt Arianne vanaf de zijkant.	Het gesprek is ondertiteld.
1.45	03:35-03:40	Leon	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Leon zit in de trein. Zijn gezicht is vanaf zijn wenkbrauwen naar beneden in beeld. Ook zijn schouders zijn in beeld. Hij kijkt	Close-up.	

		Laad de accu. Godverdomme. Is mijn accu nou gewoon leeg?		de camera in. Links naast zijn hoofd is een scherm te zien dat in de trein hangt om aan te geven naar welke stations de intercity gaat. Rechts in de bovenhoek is een stukje raam te zien. Als hij praat buigt hij zich dichterbij de camera en beweegt hij zich er vervolgens weer vanaf.	Leon houdt de camera vast en filmt zichzelf.	
1.46	03:40-03:46	Zoë Laad de accu. Echt waar? Ga je nu tegen me zeggen dat ik de accu moet vervangen?	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Zoë is in een sportschool en staat op een loopband. Een ander meisje, dat op de loopband naast Zoë staat, reageert geamuseerd wanneer Zoë geïrriteerd is over de accu. Zoë kijkt richting de camera. Nadat ze klaar is met praten, kijkt ze richting de persoon naast zich.	Medium shot. De camera staat rechts van Zoë en filmt haar vanaf de zijkant. Ze is links in beeld te zien. Rechts in beeld is een ander meisje te zien dat ook op een loopband staat	
1.47	03:46-03:50	Lars Die camera wordt eigenlijk gewoon een soort van mijn beste vriend de komende weken	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Lars staat in de kleedkamer van een sportclub. Zijn teamgenoten zitten op de bankjes en kijken naar hem en naar de camera. Lars staat met zijn handen in zijn zij, lijkt zich geen houding te kunnen geven. Hij kijkt richting zijn teamgenoten en richting de camera wanneer hij het over de camera heeft. Hij heeft sportkleding aan.	Long shot. De camera is opgehangen/neergezet op een hoger punt waardoor een groot deel van de kleedkamer te zien is.	Wat er wordt gezegd is ondertiteld. Deze ondertiteling komt niet volledig overeen met wat wordt gezegd.
1.48	03:50-03:58	Lars <i>Lars' teamgenoten lachen.</i> Dus, ehm, alles wat gefilmd wordt, mag ook niet verwijderd worden ofzo. Dus dan weten jullie er alvast van.	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Lars staat in de kleedkamer van een sportclub. Zijn teamgenoten zitten op de bankjes en kijken naar hem en naar de camera. Voor de camera staat een jongen in een oranje sport-shirt en doet een 'dab' richting de camera terwijl hij in de lens kijkt. De andere jongens moeten lachen. Lars staat met zijn handen in zijn zij en lijkt zich geen houding te kunnen geven. Hierna gaat de jongen in het oranje shirt	Long shot. De camera is opgehangen/neergezet op een hoger punt waardoor een groot deel van de kleedkamer te zien is.	Wat er wordt gezegd is ondertiteld. Deze ondertiteling komt niet volledig overeen met wat wordt gezegd.

				weer zitten en kijken de jongens weer naar Lars.		
1.49	03:58-04:01		Er is instrumentale muziek te horen.	Op een wit scherm verschijnt in zwarte letters de tekst: “een keer per week komen ze bij elkaar”		De letters schuiven vanaf de regel eronder in beeld.
1.50	04:01-04:03		Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Er wordt vanuit een raam naar buiten gefilmd. De camera rijdt voorbij aan een weiland. Op de voorgrond is een spoor te zien waardoor de conclusie kan worden getrokken dat er vanuit een rijdende trein wordt gefilmd.	Extreme long shot.	
1.51	04:03-04:16	Madelief Een milkshake. Een boek. En.. ehm	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Madeliefs hoofd en schouders zijn in beeld en in haar linker hand (rechts in beeld) houdt ze een beker welke ze op en neer schud voor de camera. Haar hoofd is links in beeld terwijl ze naar de beker en de camera kijkt. Haar ogen zijn alleen in beeld wanneer ze naar voren gebogen zit. Wanneer ze “een milkshake” zegt, zet ze de beker weg en komt haar hoofd in het midden van het beeld terecht terwijl ze naar iets rechtsonder buiten het beeld valt. Vervolgens haalt ze een boek tevoorschijn rechts onder in beeld, terwijl ze “een boek” zegt. Als ze “en ehm” zegt, draait ze de camera naar rechts en is te zien dat haar vriend naast haar in de trein een boek zit te lezen.	Close-up. Madelief filmt zichzelf. Bij “en ehm” draait ze de camera naar rechts.	
1.52	04:16-04:20	Zoë Nou ik ben onderweg met mama, hè mama?	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Zoë zit in de auto. Het is donker buiten en ze lijkt blij. Ze kijkt de camera in terwijl ze praat. Haar moeder zit achter het stuur. Zowel het stuur als de moeder zijn na het draaien van de camera in beeld. Bij “hè mama?” kijkt de moeder in de camera en zwaait ze.	Close-up. Zoë houdt de camera vast en filmt zichzelf. Wanneer ze de eerste keer “mama” zegt, draait ze de camera waardoor haar moeder ook in beeld komt en	

					van Zoë enkel nog haar wang links in beeld zien zijn.	
1.53	04:20-04:23	Hillel Ik ben zenuwachtig.	Het instrumentale muziekje klinkt zacht op de achtergrond.	Zijn hoofd en schouders zijn in beeld. Hij heeft oortjes in, lacht en kijkt richting de camera. Hij loopt over straat en het lijkt donker buiten. Aan het einde van het shot schudt hij zijn hoofd op en neer.	Medium close-up. Hillel houdt de camera vast terwijl hij loopt. De camera schokt bij elke stap die hij zet.	
1.54	04:23-04:29		Er klinkt instrumentale muziek.	Op een wit scherm verschijnt in zwarte letters de tekst: “onder leiding van psycholoog Erik Jonkman praten ze over hun gevoelens”		De letters schuiven vanaf de regel eronder in beeld.
1.55	04:29-04:34	Leon Het zal wel aan mij liggen maar het blijft ongemakkelijk vinden om dit gebouw binnen te lopen met al die nette mensen enzo.	Op de achtergrond is een ander instrumentaal muziek te horen dan hiervoor. Ook klinkt het geruis van voorbij rijdende auto's.	Hij filmt zichzelf tijdens het lopen over straat, het is donker aan het worden buiten. Hij kijkt voor zich uit tijdens het praten, niet richting de camera.	Close-up. Leon houdt de camera vast en filmt zichzelf. Hij houdt de camera ter hoogte van zijn borst waardoor hij zijn hoofd vanaf onder filmt. De camera schokt bij elke stap die hij zet.	
1.56	04:34-04:35	Bryan	Het instrumentale muziekje klinkt nog.	Bryan loopt over straat. Het wordt donker buiten. Hij kijkt voor zich uit, niet de lens in.	Close-up. Bryan filmt zichzelf terwijl hij loopt. Hij filmt zichzelf vanaf de zijkant. De camera schokt bij elke stap die hij zet.	
1.57	04:35-04:38	Arianne	Het instrumentale muziekje klinkt nog.	Arianne loopt over straat. Het wordt donker buiten. Ze steekt een sigaret in haar mond en hijst hier aan. Ze kijkt voor zich uit, niet de lens in.	Close-up. Arianne filmt zichzelf terwijl ze loopt. Ze filmt zichzelf vanaf de zijkant. De camera	

					schokt bij elke stap die ze zet.	
1.58	04:38-04:44	Zoë <i>Ze blaast diep uit. Ik ben zó zenuwachtig, mijn hemel.</i>	Het instrumentale muziekje klinkt nog.	Zoë kijkt de lens. Ze staat op straat en het is donker buiten. Ze lijkt gespannen doordat ze diep uitblaast en doordat ze gefronst kijkt. Nadat ze gedraaid is, steekt ze een sigaret in haar mond.	Close-up. Zoë filmt zichzelf. Wanneer ze een rondje draait is haar hoofd telkens in het midden van het beeld en verandert de achtergrond.	
1.59	04:43-04:49	Luna Ik vind het nu nóg spannender dan eerst. Hier?	Het instrumentale muziekje klinkt nog.	Luna loopt door een gang. Ze lacht zenuwachtig richting de camera en verwisselt vervolgens de camera van hand, waardoor ze de camera in haar linker handt houdt en haar sjaal met haar rechter hand vasthoudt. Ze kijkt voor zich, niet de lens in.	Medium close-up. Luna filmt zichzelf terwijl ze loopt. Na een tijdje verwisseld ze de camera van hand, waarna ze zichzelf meer van de zijkant filmt. De camera schokt bij elke stap die ze zet.	
1.60	04:49-04:51		Het instrumentale muziekje klinkt nog.	Leon en Madelief lopen een ruimte in. Madelief heeft een statief in haar hand. Als ze doorlopen is te zien dat Leon óók een statief vast heeft: ze filmen zichzelf terwijl ze binnen lopen. Links in beeld is een mevrouw te zien die nog niet is voorgesteld, waarschijnlijk hoort zij bij het productieteam.	Medium close-up. De camera staat stil en filmt Leon en Madelief van een afstandje. Het lijkt erop dat de camera van de crew is, niet één van de camera's die de jongeren gebruiken om zichzelf te filmen.	
1.61	04:51-04:52		Het instrumentale muziekje is nog steeds te horen.	Zoë, Arianne en Hillel staan in beeld. Hillel krijgt een microfoontje opgespeld door een onbekende man die rechts in beeld staat. Zoë en Arianne lachen richting de camera die Zoë op een statief vast heeft.	Medium shot. De camera staat stil en filmt de jongeren van een afstandje.	

				Zoe heeft een gele trui aan, Arianne een roze capuchontrui en Hillel een zwart t-shirt met daaronder een wit shirt met lange mouwen.	Het lijkt erop dat de camera van de crew is, niet één van de camera's die de jongeren gebruiken om zichzelf te filmen.	
1.62	04:52-04:53	Zoë	Het instrumentale muziekje is nog steeds te horen.	Zoë kijkt gespannen de camera in terwijl ze met haar hand op haar borst op en neer klopt. Arianne staat achter haar en kijkt ook de camera in. Arianne oogt gespannen. Zoe heeft een gele trui aan en Arianne een roze capuchontrui	Medium close-up. Zoë houdt de camera vast en filmt zichzelf en Arianne. Haar hoofd en borst zijn links in beeld te zien en rechts achter haar staat Arianne.	Halverwege dit shot verschijnt met witte letters #TRUESELFIE links onderin beeld.
1.63	04:53-04:55		Het instrumentale muziekje is nog steeds te horen.	De camera filmt een witte ruimte. Er staan in het midden van het beeld negen (gekleurde) stoelen in een kringetje in beeld. Deze stoelen staan op een zwart, rond kleed. Op één van de stoelen zit Bryan, terwijl Luna komt aangelopen en ook gaat zitten. Links achter de stoelen staan statieven, en een man die naar één van de camera's op deze statieven kijkt. hij heeft een koptelefoon op en hoort waarschijnlijk bij de crew. Achter Luna staat een grote lamp en er hangt een wit gordijn dat nu open hangt zodat er mensen binnen kunnen lopen. Achter het gordijn staat een mevrouw met witte blaadjes in haar hand, waarschijnlijk hoort zij ook bij de crew. De mevrouw loopt weg. Bryan heeft een grijs vest aan en Luna een grijze trui met daarop een afbeelding van een hoofd in zwart/grijs.	Long shot. De camera staat stil en filmt de jongeren van een afstandje. Het lijkt erop dat de camera van de crew is, niet één van de camera's die de jongeren gebruiken om zichzelf te filmen.	Links onderin beeld staat in witte letters #TRUESELFIE
1.64	04:55-04:57		Het instrumentale muziekje is nog steeds te horen.	Een meneer (die later de psycholoog Erik Jonkman blijkt te zijn) krijgt een microfoon opgespeld door een andere	De cameraman loopt op Erik af tijdens het filmen. Er wordt gestart	Links onderin beeld staat in

				<p>man die niet bekend is in het programma. Waarschijnlijk hoort deze man bij de crew. Ze staan voor een witte muur en witte gordijnen. Erik kijkt de camera in.</p> <p>Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.</p>	<p>bij een medium close-up en geëindigd bij een medium shot.</p> <p>Het lijkt erop dat de camera van de crew is, niet één van de camera's die de jongeren gebruiken om zichzelf te filmen.</p>	<p>witte letters #TRUESELFIE</p>
1.65	04:57-04:59		<p>Het instrumentale muziekje is nog steeds te horen.</p> <p>Madelief klapt in haar handen en de jongeren lachen.</p>	<p>Alle acht jongeren zitten in de kring. Er zit een opening in de kring waardoor iedereen te zien is. Iedereen kijkt richting de camera. Rechts naast de opening zit Madelief, daarnaast Leon, Lars en Zoë. Recht tegenover de camera zit de psycholoog, Erik. Links van het gat zit Arianne, daarnaast Hillel (Hillel valt buiten beeld omdat Arianne er voor zit), daarnaast Madelief en daarnaast Bryan. Naast Bryan zit de psycholoog, Erik. Links in beeld, achter Arianne, is het hoofd van een cameraman te zien. Madelief zit naar de camera toe gedraait en klapt in haar handen als een soort 'actie'-teken. Hierna zoomt de camera iets uit en is de cameraman links in beeld beter te zien.</p> <p>De muren in de ruimte zijn wit en de gordijnen die er hangen zijn ook wit.</p>	<p>Long shot.</p> <p>De camera staat op ooghoogte van de jongeren. De camera staat op een afstandje van de kring.</p>	<p>Links onderin beeld staat in witte letters #TRUESELFIE . Dit verdwijnt nadat Madelief in haar handen heeft geklapt.</p>

Schema 2: Uitleg van de regels, aflevering 1, sequentie 1.4.

2.1	04:59-05:01	Erik: Goed, laten we gaan starten		Over de schouder van Arianne zijn Zoë en Lars te zien. Ze kijken naar Erik die buiten beeld staat. Lars heeft een spijkerjas en een streepjes-shirt en Zoë een gele trui.	Medium shot. Er wordt tijdens het shot langzaam op Erik ingezoomd. Erik wordt over de schouder van Arianne gefilmd. Links in beeld zijn Arianne's haren en schouder te zien. Erik is iets rechts van het midden in beeld.	
2.2	05:01-05:07	Erik: Normaal gesproken is het zo dat als je een groep-gesprek hebt, dat je dan zegt, niets van wat hier gesproken		Erik kijkt naar de mensen die rechts buiten beeld vallen. Hierna kijkt hij de kring rond. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium shot. Erik is recht van voren gefilmd.	
2.3	05:07-05:09	Erik: wordt, mag naar buiten. Nou dat is natuurlijk		Hillel kijkt naar Erik die rechts buiten het beeld valt. Hillel heeft een zwart t-shirt aan met daaronder een wit shirt met lange mouwen.	Medium shot. Hillel is recht van voren gefilmd.	
2.4	05:09-05:12	Erik: nogal een aparte opmerking, want heel veel gaat natuurlijk juist naar buiten.		Zoë kijkt naar Erik die links buiten beeld valt. Ze lacht wanneer hij zegt " <i>aparte opmerking</i> ". Zoe heeft een gele trui aan.	Close-up. Zoë is gefilmd over de schouder van Arianne. De haren van Arianne zijn links in beeld, en Zoë is iets rechts van het midden in beeld.	
2.5	05:12-05:13	Leon: Als er iets gebeurt, ofzo		Lars kijkt naar Erik die links buiten beeld valt. Zodra Leon begint te praten draait hij zijn hoofd naar rechts en kijkt hij naar Leon die rechts buiten beeld valt.	Medium close-up. Lars is gefilmd over de schouder van Arianne. De haren van Arianne zijn	

				Lars heeft een spijkerjasje en een gestreept shirt aan.	links in beeld, en Lars is iets rechts van het midden in beeld.	
2.6	05:13-05:16	Leon: wat, wat dan, wat dan iemand liever niet op camera heeft, dat dan ook gewoon, eh, gelijk, eh,		Leon kijkt naar iets dat rechtsboven het plafond valt, hij lijkt na te denken over hoe hij zijn zin wil formuleren. Leon verlegt zijn blik halverwege zijn zin van boven naar Leon. Leon draagt een zwart shirt, zwarte bandana en een zwarte pet.	Close-up. Leon is gefilmd over de schouder van Erik. Links onderin beeld is vaag de kraag van Eriks blauwe overhemd te zien en links bovenin beeld zijn gezicht.	
2.7	05:16-05:18	Leon: gestopt, gelijk, eh, gelijk		Het is te zien hoe Leon met zijn arm en hand bewegingen maakt om het woord “gestopt” kracht bij te zetten. Luna kijkt naar Leon, Hillel kijkt richting Erik. Leon draagt een zwart shirt, zwarte bandana en een zwarte pet, Hillel een zwart shirt met een wit shirt daaronder en Madelief een grijze trui met een gezicht er op.	Medium shot. Luna en Hillel zijn in beeld over de schouder van Leon. Leon is niet scherp in beeld, enkel in de voorgrond.	
2.8	05:18-05:20	Leon: gestopt wordt met		Leon kijkt naar Erik. Leon draagt een zwart shirt, zwarte bandana en een zwarte pet.	Close-up. Leon is gefilmd over de schouder van Erik. Links in beeld zijn Eriks kraag en achterhoofd te zien, iets rechts van het midden is Leon in beeld.	
2.9	05:20-05:22	Leon: filmen. Dat vind ik wel belangrijk. Erik: Ja er zal niet gestopt worden met		Leon kijkt richting Erik, die links buiten beeld zit. Madelief kijkt in diezelfde richting. Leon draagt een zwart shirt, zwarte bandana en een zwarte pet. De kleding van Madelief is niet in beeld.	Close-up. Leon is gefilmd van de zijkant. Links voor hem is het hoofd van Madelief van de zijkant te zien. De linker helft van het beeld is leeg, daar is enkel witte muur te zien.	

2.10	05:22-05:25	Erik: filmen want gaat gewoon door maar het komt niet in de uitzending.		Erik kijkt naar boven, hierna verlegt hij zijn blik richting iemand die rechts buiten beeld zit, vermoedelijk Leon. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
2.11	05:25-05:27	Erik: Zo is het afgesproken. Leon: Nee, ja, dat bedoel ik. Dat bedoel ik, Erik: Ja. Leon: dat bedoel ik.		Leon kijkt naar Erik. Leon draagt een zwart shirt, zwarte bandana en een zwarte pet.	Close-up. Leon is gefilmd over de schouder van Erik. Links in beeld zijn Eriks kraag en achterhoofd te zien, iets rechts van het midden is Leon in beeld.	
2.12	05:27-05:28	Erik: Goed, ehm, we gaan natuurlijk		Luna kijkt naar iemand (vermoedelijk Erik) die buiten beeld valt. Links voor haar zit Hillel, die ook van de zijkant te zien is. Rechts in beeld is het haar van Arienne te zien.	Close-up. Luna wordt vanaf de zijkant gefilmd. Haar hoofd is links in beeld.	
2.13	05:28-05:32	Erik: niet in, ehm, tien weken de wereld veranderen. Eh, dat zou heel fijn zijn.		Erik houdt zijn handen uit elkaar, alsof hij een maat wil aangeven. Hij kijkt eerst naar de mensen links buiten beeld, daarna naar de mensen rechts buiten beeld. Zijn armen zakken steeds verder naar beneden en bij “ <i>veranderen</i> ” zijn zijn handen weer buiten beeld. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
2.14	05:32-05:34	Madelief <i>fluisterend</i> : jawel Erik: dat zouden we heel graag willen		Madelief kijkt lachend naar iemand die links buiten beeld zit, vermoedelijk Erik. Ze lijkt een beetje voorover gebogen te zitten. Nadat ze “ <i>jawel</i> ” heeft gefluisterd laat ze haar hoofd hangen en kijkt ze naar beneden. Madelief heeft een zwarte coltrui aan.	Medium close-up. Madelief is recht van voren gefilmd.	

2.15	05:34-05:36	Erik: maar, ehm, het zijn natuurlijk kleine		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze bijt op de binnenkant van haar rechter wang. Arianne draagt een roze capuchontrui.	Medium close-up.	
2.16	05:36-05:38	Erik: stappen, die je kan nemen in		Bij het woord "stappen" beweegt Erik zijn rechter hand in beeld op en neer, waarna hij zijn hand weer buiten beeld laat zakken. Hij kijkt eerst naar de mensen rechts buiten beeld, daarna naar de mensen links buiten beeld. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
2.17	05:38-05:41	Erik: naja, hoe je met jezelf omgaat, hoe je naar jezelf kijkt,		Leon kijkt richting Erik, maar daarna voor zich uit. Hij lijkt een beetje ongelukkig te kijken en slaat zijn handen over elkaar. Hij laat zijn blik zakken naar een punt voor hem op de vloer.	Close-up. Leon wordt over de schouder van Bryan gefilmd. Links in beeld zijn Bryans kraag en schouder te zien. Iets rechts van het midden is Leon in beeld.	
2.18	05:41-05:43.	Erik: de verwachtingen die je hebt, hoe je met dingen omgaat.		Erik kijkt de kring rond terwijl hij praat. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	

Schema 3: Paniekaanval van Zoë, aflevering 3, sequenties 3.9 tot en met 3.12.

3.1	14:50-14:54	Hillel: ah, jij hebt ook veel aan je hoofd, hè? Arianne: nou, ja.		De kring is te zien. Zowel recht als links van de kring staan een cameraman. In de kring zit aan de voorkant een opening zodat de meeste jongeren en de psycholoog te zien zijn. rechts van het gat zit Madelief, daarnaast Leon, Lars en Zoë. Naast Zoë zit de psycholoog. Links van het gat zit Arianne, daarnaast Hillel, Luna en Bryan. Naast Bryan zit de psycholoog, Erik. Hillel wipt op zijn stoel. Hij kijkt recht voor zich uit terwijl hij tegen Arianne praat (die naast hem zit). Pas als hij "hè?" zegt, kijkt hij naar Arianne. Hillel heeft een zwart-wit gestreepte trui aan. Erik heeft een blauw overhemd aan. Arianne heeft een blauw vestje aan.	Long shot. De camera staat op ooghoogte van de jongeren. De camera staat op een afstandje van de kring.	
3.2	14:54-14:59	Arianne: Ja en mijn moeder is dan overleden en daar heb ik PTSS van gehad. Maar, dat is, eh, nu alweer vier jaar geleden.		Arianne kijkt voor zich uit terwijl ze praat. Arianne heeft een zwart shirt en blauw vest aan.	Medium close-up.	
3.3	14:59-15:02	Luna: wat houdt dat dan in? Arianne: dat is eigenlijk wat zij ook heeft,		Luna kijkt opzij naar iemand buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Wanneer Arianne "zij" zegt, verspringt Luna's blik naar iemand die voor haar zit, vermoedelijk Madelief. Erik kijkt richting Luna Erik heeft een blauw overhemd aan.	Close-up. Luna wordt vanaf de zijkant gefilmd. In de achtergrond is Erik vaag te zien.	
3.4	15:02-15:05	Arianne: post traumatische stress syndroom. Luna: Maar betekent dat dat dat je		Madelief kijkt voor zich uit met een zachte blik in haar ogen. Ze lijkt wel wat verdrietig. Ze steekt haar hand in de lucht en kijkt wat ongemakkelijk om zich heen.	Medium close-up.	

				Madelief heeft een zwart shirt met bloemetjes aan.		
3.5	15:05-15:07	Luna: iets hebt gezien waar je stress van hebt? Arianne: Ja, mijn moeder		Luna kijkt opzij naar iemand buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Erik kijkt richting Luna. Erik heeft een blauw overhemd aan.	Close-up. Luna wordt vanaf de zijkant gefilmd. In de achtergrond is Erik vaag te zien.	
3.6	15:07-15:09	Arianne: die dood was, zeg maar. <i>Zucht diep</i>		Arianne kijkt opzij, naar iemand die rechts buiten beeld zit. Waarschijnlijk Luna. Arianne heeft een zwart shirt en blauw vestje aan.	Medium close-up.	
3.7	15:09-15:12	Arianne: ik heb zeg maar een, heel lang heb ik echt last gehad als ik dan iemand met		Erik kijkt naar iemand, vermoedelijk Arianne, links buiten beeld. Hij knikt lichtjes wanneer ze spreekt. Hij heeft zijn hoofd iets schuin naar rechts gekanteld en heeft zijn armen over elkaar geslagen. Erik heeft een blauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.8	15:12-15:18	Arianne: blond, kort haar zag zeg maar, bijvoorbeeld zo iets. Dat ik dacht, dat lijkt een beetje op haar, dat ik dan		Arianne kijkt recht voor zich terwijl ze met haar handen een haarlengte aangeeft. Bij "zeg maar" laat ze haar handen weer vallen en draait ze haar hoofd naar rechts waardoor haar blik op iemand die rechts buiten beeld valt. Arianne heeft een zwart shirt en blauw vest aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.	
3.9	15:18-15:22	Arianne: dat hele filmpje kreeg van het moment dat toen ik bij mijn vriendje sliep dat ik gebeld werd door		Zoë staart voor zich uit, richting iemand die rechts van Hillel zit, vermoedelijk Arianne. Ze knippert veel met haar ogen en slikt duidelijk. Zoë heeft een grijze trui aan.	Medium close-up. Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn vaag de schouder en de zijkant van het hoofd van Hillel te zien.	

3.10	15:22-15:30	Arianne: mijn vader en dat die mij vertelde dat mijn moeder dood was zeg maar, en het moment dat ik toen naar huis ging en dat mijn zusje me in mijn armen vliegt. Ambulance, dokter....		Arianne kijkt om zich heen als ze praat. Wanneer ze “ <i>ambulance, dokter</i> ” zegt, tilt ze twee keer achter elkaar haar handen de lucht in. Arianne heeft een zwart shirt en blauw vest aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.	
3.11	15:30-15:35	Arianne: En dan die ambulancemedewerker die dan tegen je zegt van jaaha, nou, je moet nu wel even gaan beslissen of je wil gaan kijken		Zoë staart voor zich uit, richting iemand die rechts van Hillel zit, vermoedelijk Arianne. Ze knippert veel met haar ogen. Ze heeft haar hoofd naar voren gekanteld. Zoë heeft een grijze trui aan.	Medium close-up. Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn vaag de schouder en de zijkant van het hoofd van Hillel te zien.	
3.12	15:35-15:39	Arianne: wat we moeten d’r zometeen meenemen hoor, weet je wel.		Arianne kijkt om zich heen als ze praat. Ze trekt een gezicht alsof ze de stem van de ambulancemedewerker nadoet. Arianne heeft een zwart t-shirt een blauw vest aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.	
3.13	15:39-15:42	Arianne: en nou, hand in hand met mijn zusje naar die kamer toe en dan ligt je moeder zo daar met		Lars komt in beeld terwijl hij naar iemand rechts buiten beeld kijkt, vermoedelijk Arianne. Zijn gezichtsuitdrukking lijkt bedrukt. Lars heeft een lichtgrijze capuchontrui aan.	Medium shot. Lars wordt gefilmd over de schouder van Bryan. Links in beeld zijn de schouder en de zijkant van het gezicht van Bryan te zien. Lars is in het midden van het beeld.	

3.14	15:42-15:44	Arianne: de deken zo half van d'r af, helemaal paars		<p>Arianne kijkt veel mensen aan terwijl ze praat. Ze wordt meegevoerd in het verhaal en vertelt met veel emotie en handbewegingen.</p> <p>Ze heeft een zwart shirt met een blauw vestje aan.</p> <p>Bij "paars" kijkt ze naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik, en knikt ze haar hoofd om aan te geven dat dit het einde van haar verhaal was.</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.</p>	
3.15	15:44-15:48	Arianne: ja en dat, ehm, dat hele filmpje		<p>Zoë kijkt ongelukkig naar een punt op de vloer.</p> <p>Zoë heeft een grijze trui aan</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn vaag de schouder en de zijkant van het hoofd van Hillel te zien.</p>	
3.16	15:48-15:50	Arianne: dat ehm, dat speelde zich gewoon random de hele dag		<p>Arianne kijkt naar mensen rechts buiten beeld terwijl ze praat. Ook kijkt ze veel naar boven tijdens het praten.</p> <p>Ze heeft een zwart shirt met een blauw vestje aan.</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.</p>	
3.17	15:50-15:55	Arianne: voor mijn gezicht zo, zo af. En daar kan je niks aan doen op zo'n moment.		<p>Erik kijkt richting Arianne. hij kijkt bedenkelijk en lijkt aandachtig te luisteren.</p> <p>Hij heeft een donkerblauw overhemd aan.</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Arik is recht van voren gefilmd.</p>	
3.18	15:55-15:58		Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe	Zoë heeft haar linker hand voor haar mond geslagen en haar hele bovenlichaam beweegt van voren naar	Medium close-up.	

			teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is.	achter op het ritme van haar ademhaling (als ze inademt beweegt ze naar achter en als ze uitademt beweegt ze naar boven). Het lijkt op een paniekaanval.	Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn vaag de schouder en de zijkant van het hoofd van Hillel te zien.	
3.19	15:58-16:02	Erik (bij 16:01): Wat vind je niet prettig?	Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is.	Arianne kijkt met een betrokken gezicht richting Zoë. Ze heeft haar schouders opgetrokken. Daarna kijkt ze bedenkelijk naar Erik en vervolgens kijkt ze naar een punt ergens rechts buiten beeld. Arianne heeft een zwart shirt met een blauw vestje aan. Zoë's achterhoofd is links voor in beeld te zien terwijl het nog steeds met het ritme van haar schokkende ademhaling meebeweegt. Het is te zien dat Erik, terwijl hij praat, zijn hand op Zoë's arm legt. Zoë heeft een grijze trui aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouders van Zoë gefilmd. Links in beeld zijn, onscherp, de roze haren van Zoë te zien, iets rechts van het midden is Arianne in beeld.	
3.20	16:02-16:07	Arianne: moet je even mee naar buiten Zoë: ja Arianne: lopen Zoë? Kom maar. Kom.	Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is.	Zoë heeft haar linker hand voor haar mond geslagen en haar hele bovenlichaam beweegt van voren naar achter op het ritme van haar ademhaling (als ze inademt beweegt ze naar achter en als ze uitademt beweegt ze naar boven). Het lijkt op een paniekaanval. Het is te zien dat de persoon links van haar, Erik, een hand op haar arm heeft gelegd. Zoë heeft een grijze trui aan.	Medium close-up. Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn vaag de schouder en de zijkant van het hoofd van Hillel te zien.	
3.21	16:07-16:14	Arianne: kom maar meid. Erik: ja?	Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is.	Arianne staat op en loopt richting Zoë. Ze pakt haar bij haar arm en gearmd lopen ze de kamer uit.	De camera die eerst Arianne filmde over de schouder van Zoë zoomt uit. Hierdoor is steeds meer van de kamer te zien.	

				De gehele kring is te zien en achter de kring zijn cameramannen, een aantal camera's en een grote lamp te zien.	Het beeld start met een medium shot en eindigt bij een long shot.	
3.22	16:14-16:16		Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is. Het geluid wordt langzaam zachter.	Leon kijkt bedenkelijk in de richting van de weg lopende meiden, terwijl hij aan zijn armband aan het plukken is. Hij heeft een zwarte bandana om en een pet op. Hij draagt een zwart shirt met blauwe letters.	Medium close-up. Leon is gefilmd over de schouder van Luna. Rechts in beeld zijn de krullen van Luna, onscherp, te zien. Links van het midden is Leon in beeld. Het beeld is nog niet scherp, het wordt nog afgesteld tijdens dit shot. Zo wordt er nog in- en uitgezoomd en wordt er nog scherpgesteld.	
3.23	16:16-16:18		Zoë haalt schokkend adem, met lange, diepe teugen. Het lijkt alsof ze aan het huilen is. Het geluid wordt telkens wat zachter. Hierna is het stil.	Lars kijkt de kring rond en weet zich geen houding te geven. Hij heeft een lichtgrijze capuchontrui aan.	Medium close-up. Lars is gefilmd over de schouder van Hillel. Links in beeld zijn het achterhoofd en de rechteroor van Hillel, onscherp, in beeld. Iets rechts van het midden is Lars in beeld.	Het geluid van Zoë's gesnik wordt steeds zachter.
3.24	16:18-16:20		Het is stil.	Madelief kijkt verdrietig/bedrukt voor zich uit. Ze heeft een zwart shirt met kleine bloemetjes aan.	Medium close-up. Madelief wordt gefilmd over de schouder van Luna. Luna's haren zijn links, onscherp, in beeld. Madelief is iets rechts van het midden te zien.	

3.25	16:20-16:24	Erik: 't is helemaal niet erg. Ik bedoel, dit, dit hoort erbij en ehm, het is voor haar heel vervelend maar het is		Erik schudt zijn hoofd terwijl hij “ <i>helemaal niet erg</i> ” zegt. Hierna kijkt hij de kring rond. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik is recht van voren gefilmd.	
3.26	16:24-16:28	Erik: niet Lars: ja ik, ik voel me dan een beetje machteloos ofzo, maar dat, ja.		Lars kijkt naar een punt op de grond. Bij het woord “ <i>beetje</i> ” kijkt hij opzij naar de persoon die naast hem zit. Hij lijkt beschaamd of ongemakkelijk te zijn. Lars heeft een lichtgrijze capuchontrui aan. Tussen zijn hoofd en het hoofd van Luna (dat links in beeld op de voorgrond te zien is), is de arm van een van de cameramannen te zien.	Medium close-up. Lars wordt gefilmd over de schouder van Luna. Links in beeld zijn Luna's haren, onscherp, in beeld. Lars is rechts van het midden te zien.	
3.27	16:28-16:31			Hillel en Luna zijn in beeld en kijken allebei naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Madelief of Leon. Links voor in beeld is een klein stukje van Leon's gezicht te zien omdat hij richting rechts gedraaid zit. Achter het hoofd van Lars, naast Hillel, is een cameraman met camera te zien. Ook rechts in beeld, ter hoogte van Luna's hoofd, is een klein stukje van een camera in beeld. Hillel heeft een zwart-wit gestreepte trui aan. Luna heeft een rood tshirt met lange mouwen aan met daar overheen een zwart tshirt met korte mouwen.	Medium shot. Hillel en Luna zijn in beeld.	
3.28	16:31-16:33	Erik: Dames! Fijn dat jullie er weer zijn.		Erik kijkt richting iemand links buiten beeld. Erik heeft een blauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik is recht van voren gefilmd.	

3.29	16:33-16:36	Leon: gaat 'ie oké? Zoë: ja.		Zoë en Arianne komen beiden de kamer weer ingelopen en gaan weer op hun plek zitten. Zoë heeft een grijze trui aan en Arianne heeft een zwart shirt met een blauw vestje aan. Achter de kring zijn verschillende camera's en cameramannen te zien. Ook een grote lamp is in beeld.	Long shot. De camera schuin achter Erik is uitgezoomd waardoor een groot deel van de kring in beeld is. Enkel Bryan valt net buiten het beeld. Ook is een deel van de kamer en de crew in beeld doordat er zo ver is uitgezoomd.	
3.30	16:36-16:40	Zoë: ik ben weer oké. Sorry. Luna en Hillel: nee. Luna: Niks geen sorry Hillel: helemaal geen sorry.		Zoë gaat op haar stoel zitten. Zoë heeft de grijze trui aan	Medium long shot. De camera achter Arianne en Hillel is uitgezoomd waardoor tussen Arianne en Hillel in Zoë te zien is. Rechts van Arianne is het hoofd van Leon en het bovenlichaam van Madelief te zien. Links van Zoë is een cameraman te zien.	
3.31	16:40-16:45	Bryan: geen sorry Erik: dat was het enige dat niet mocht, toch? Zoë: nee, nee. Geen sorry.		Erik kijkt lachend naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik is recht van voren gefilmd.	
3.32	16:45-16:50	Erik: anders wordt het zo'n sorry-groep, hier. Zoë: ja. Erik: maar gaat het echt wel weer een beetje? Zoë: ja. Erik: wil je er nog iets over		Zoë lacht ongemakkelijk terwijl ze naar een punt op de vloer kijkt. Daarna kijkt ze naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Erik. Als ze voor de eerste keer "ja" zegt, lijkt ze schuld bewust te zijn. Zoë heeft een grijze trui aan.	Close-up. Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links zijn de schouder en de nek van Hillel in beeld. De camera is op het begin van het shot nog	

					aan het scherpstellen op Zoë en verspringt van scherp naar onscherp en scherp.	
3.33	16:50-16:51	Erik: zeggen of gaan we-		Erik kijkt lachend naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik is recht van voren gefilmd.	
3.34	16:50-16:55	Zoë: nee. Erik: nee? Oké is goed.		Zoë lacht richting iemand die links buiten beeld zit, vermoedelijk Erik.	Medium close-up. Zoë wordt gefilmd over de schouder van Hillel. Links zijn de schouder en de nek van Hillel in beeld.	
3.35	16:55-17:27	Lars Nou, ik lig weer eens wakker en ik lig eigenlijk echt super veel te denken aan de groep. Of, nou ja, meer mezelf dingen te verwijten in de groep. Had i-had ik niet anders moeten reageren op Zoë toen ze een paniekaanval kreeg? Had ik haar beter kunnen helpen? Ehm, weet je, had ik op diegene niet zo moeten reageren of had ik juist moeten reageren? Doe ik het wel goed?		Lars ligt in bed en kijkt richting de camera terwijl hij praat. Het is donker in zijn kamer en zijn gezicht is lastig te zien.	Medium close-up. Lars filmt zichzelf vanaf boven terwijl hij ligt. Het is donker in zijn kamer. Zijn gezicht is links boven in beeld te zien. Het is donker waardoor het beeld erg korrelig is en Lars bijna niet te zien is.	Rechts onder in beeld staat in witte letters: "LARS 18 jaar". Dit verdwijnt na "denken aan de groep". Afgaande op de positie van de camera en het feit dat Leon in het veld staat en dus zelf de camera niet aan of uit heeft kunnen zetten is de conclusie te trekken dat er in het shot is geknipt. Shots 3.35-3.36 zijn
3.36	17:27-17:34	Lars En ik vraag mezelf dan echt af of ik wel wat toevoe-toevoeg in de groep.		Lars ligt in bed en kijkt richting de camera terwijl hij praat. Het is donker in zijn kamer en zijn gezicht is lastig te zien.	Medium close-up. Lars filmt zichzelf vanaf boven terwijl hij ligt. Het is donker in zijn kamer. Zijn gezicht is links boven in beeld te zien. Het is donker waardoor het beeld erg korrelig is	

					en Lars bijna niet te zien is.	waarschijnlijk onderdeel van één lang shot.
3.37	17:34-17:35		Een instrumentaal muziekje is te horen.	De stoelen staan in de kring en de jongeren gaan er op zitten. Ze zijn nog bezig met zichzelf op de sessie voor te bereiden; Leon kijkt bijvoorbeeld naar zijn zendertje.	Long shot. De camera staat op ooghoogte van de jongeren.	
3.38	17:35-17:37		Een instrumentaal muziekje is te horen.	Hillel gaat zitten. Luna drinkt uit een glas water. Bryan is vuil onder zijn nagels aan het uit halen. Luna heeft een grijs shirt met lange mouwen aan. Bryan heeft een blauw overhemd met ruitjes aan. Achter Hillel is, voor de oplettende kijker, Erik te zien. Hij gaat, precies tegelijk met Hillel, zitten.	Medium shot. Hillel wordt gefilmd vanaf de achterkant. Luna en Bryan zijn, van de achterkant, links in beeld.	
3.39	17:37-17:38		Een instrumentaal muziekje is te horen.	Erik gaat zitten. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.40	17:38-17:39		Een instrumentaal muziekje is te horen.	Een deel van de kring is te zien: Zoë, Arianne, Lars, Leon en Madelief. Madelief en Leon zijn bezig met het zendertje van Leon.	Medium shot. De camera achter Arianne is iets uitgezoomd waardoor vijf jongeren in beeld zijn. WELKE VIJF JONGEREN	
3.41	17:39-17:43	Erik: ik wou even terug naar jou toe Zoë: ja dat dacht ik a- <i>Erik lacht, Zoë lacht mee.</i>	Een instrumentaal muziekje is te horen.	Erik kijkt naar iemand die rechts buiten beeld zit, vermoedelijk Zoë. Hij heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	

3.42	17:43-17:46	Erik: vorige keer was je even	Zoë schraapt haar keel.	Zoë kijkt naar een punt op de grond en als ze haar keel schraapt houdt ze haar hand voor haar mond. Zoë heeft een witte blouse met rood vest aan.	Medium close-up. De camera beweegt lichtjes van links naar rechts.	
3.43	17:46-17:47	Erik: er uit gelopen en ehh		Bryan kijkt naar een punt voor zich op de grond. Hij kijkt niet blij. Bryan heeft een blauw geruit overhemd aan.	Medium close-up. Bryan wordt recht van voren gefilmd.	
3.44	17:47-17:54	Erik: had ik ook eh gezegd, nou, ieder bepaalt het tempo en de grenzen en noem maar op, en ik vroeg me af		Erik kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Hij heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.45	17:54-17:56	Erik: of jij wilde vertellen wat er toen aan de hand was.		Zoë kijkt naar iemand die links naast haar zit, vermoedelijk Erik. Wanneer Erik zegt “aan de hand” begint Zoë te lachen en kijkt ze lachend de groep rond. Ze heeft een witte blouse met een rood vest aan.	Medium close-up. Zoë is in beeld over de schouder van Hillel. Zijn schouder en oor zijn links in beeld te zien. Zoë’s hoofd is iets rechts van het midden in beeld te zien.	
3.46	17:56-17:58	Zoë: waarom ik vorige keer dus die paniekaanval kreeg		Leon kijkt naar een punt op de grond en krijgt een lach op zijn gezicht die snel weer weg trekt. Wanneer Zoë “ik” zegt, kijkt Leon naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Leon heeft een zwarte pet met witte letters op en een zwart t-shirt aan.	Medium close-up.	
3.47	17:58-18:02	Zoë: eh, mijn zus is overleden toen ik zeven jaar oud was. Zij was		Zoë kijkt naar een punt rechtsboven de camera. Terwijl ze “mijn” zegt, verschijnt er rechts achter haar een cameraman en camera in beeld. Haar blik gaat rond de kring. Haar gezicht is neutraal.	Medium close-up. De camera beweegt aan het einde van het shot richting links.	

				Zoë heeft een witte blouse en rood vest aan.		
3.48	18:02-18:08	Zoë: zevenentwintig. Ze had suikerziekte en epilepsie dus eh toen is ze in een nacht op een feestje overleden.		Erik kijkt naar iemand die rechts naast hem zit, vermoedelijk Zoë. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.49	18:08-18:14	Zoë: Verder weet ik er niet heel veel over. Want ik bedoel, ik was zeven, dus ik heb er nooit echt heel veel over gevraagd.		Zoë kijkt de groep rond. Haar gezicht is neutraal. Zoë heeft een witte blouse en rood vest aan.	Medium close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.50	18:14-18:17	Zoë: toen jij dus over je verhaal vertelde, toen ehm		De gehele kring is in beeld. Ze zitten op dezelfde volgorde als bij eerdere sessies. LINK NAAR ANDERE SEQUENTIE!! Leon wipt zijn stoel naar achter. Alle jongeren kijken richting Zoë. Zoë is als enige lastig te zien omdat haar hoofd achter dat van Madelief zit.	Long shot.	
3.51	18:17-18:21	Zoë: triggerde dat me een beetje want ik heb dus ook gewoon dood		Zoë kijkt de kring rond. Ze lacht wat ongemakkelijk en kijkt tussendoor naar een punt op de grond. Zoë heeft een witte blouse en een rood vest aan.	Medium close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.52	18:21-18:25	Zoë: op een tafel zien liggen toen we afscheid van haar gingen nemen. Toen was ik eigenlijk alleen maar ik vrolijk. Ik dacht,		Arianne kijkt ongemakkelijk naar iemand tegenover zich, rechts buiten beeld. Vermoedelijk is dit Zoë. Als Zoë “ <i>tafel</i> ” zegt, knikt Arianne zachtjes haar hoofd op en neer. Arianne heeft een witte trui aan.	Close-up. Arianne wordt schuin van voren gefilmd.	
3.53	18:25-18:31	Zoë: wooh, zussie! En dan ging ik haar helemaal knuffelen ehh en dan wou ik haar kusjes geven en opmaken. En ja, achteraf denk ik,		Wanneer Zoë “ <i>wooh</i> ” zegt kijkt ze opgewekt terwijl ze naar een punt op de vloer kijkt en haar hoofd vrolijk op en neer beweegt. Hierna kijkt ze met blije ogen de kring rond.	Close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	

				Ze heeft een witte blouse en rood vest aan.		
3.54	18:31-18:33	Zoë: wow. Dus ja		Arianne bijt op de binnenkant van haar lip terwijl ze naar iemand recht voor zich kijkt. deze persoon zit rechts buiten beeld en is vermoedelijk Zoë. Ze knikt langzaam met haar hoofd nadat Zoë “wow” heeft gezegd. Arianne heeft een witte trui aan.	Close-up. Arianne wordt schuin van voren gefilmd.	
3.55	18:33-18:35	Zoë: daarom kreeg ik een paniekaanval vorige keer.		Zoë kijkt met een lach op haar gezicht de groep rond terwijl ze praat. Ze heeft een witte blouse en rood vest aan.	Close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.56	18:35-18:37	Lars: n-goed dat je het hebt gedeeld. Arianne: ja Lars: ja ik vind het echt		Erik is in beeld en kijkt de groep rond. Hij heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.57	18:37-18:43	Lars: knap hoe luchtig je er, ja, hoe je het wel gewoon kan vertellen. Zoë: dank je Lars: respect voor Zoë: ja ik heb me er wel echt een week op voorbereid hoor, dus eh	Zoë lacht als Lars “knap” zegt.	Zoë kijkt naar iemand naast haar die rechts buiten beeld zit, vermoedelijk Lars. Zoë lacht. Ze heeft een witte blouse en rood vest aan.	Medium close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.58	18:43-18:47	Erik: ‘t is wel mooi, eh, dat je het heel helder kan vertellen. Is voor jou wel fijn. Aan de andere kant		Wanneer hij begint met praten kijkt Erik bedenkelijk naar een punt op het plafond. Na “eh” kijkt hij naar de persoon rechts naast zich, dit is vermoedelijk Zoë.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.59	18:47-18:49	Erik: vraag ik me dan wel af		Zoë kijkt geconcentreerd naar iemand links van haar, vermoedelijk Erik. Zoë heeft een witte blouse en rood vest aan.	Medium close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.60	18:49-18:54	Erik: is het dan niet dat je het weer ergens parkeert en dat het dan ook weer elk moment zo weer		Lars kijkt geconcentreerd richting iemand links buiten beeld, Leon kijkt dezelfde richting uit, vermoedelijk kijken	Close-up. Lars is vanaf de zijkant gefilmd. Achter hem is,	

		terug kan komen omdat je het ergens		ze naar Erik. Leon heeft een lach op zijn gezicht. Lars heeft een grijze trui aan. Leon heeft een zwarte pet met witte letters op en een zwart t-shirt aan.	onscherp, ook Leon te zien. LINKS, RECHTS, ONDER, BOVEN?	
3.61	18:54-19:11	Erik: dan nog steeds niet helemaal iets mee kan of niet zo goed weet wat je met het gevoel moet doen. Zoë: ja dat is wel zo. Erik: ja. Zoë: want ik bedoel, eh, zoals, het zou al een hele oplossing zijn als ik aan mijn ouders zou vragen wat er precies gebeurd is, want dat wil ik heel graag weten en dat is wel belangrijk voor die afsluiting, maar dat durf ik gewoon niet want elke keer		Zoë kijkt geconcentreerd naar iemand links van haar, vermoedelijk Erik. Wanneer ze “ja, dat is wel zo” zegt, lacht ze schuld bewust en kijkt ze weg van Erik. Zoë heeft een witte blouse en rood vest aan.	Medium close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.62	19:11-19:15	Zoë: als ik er überhaupt over wil beginnen dan krijg ik al paniek, dus dat doe ik gewoon niet.		Erik kijkt naar iemand rechts naast hem, vermoedelijk Zoë. Hij knikt af en toe met zijn hoofd. Hij heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
3.63	19:15-19:20	Zoë: dus ik parkeer het en dan ga ik weer verder tot er weer iets komt. Erik: ja.		Lars hangt tegen zijn stoeleuning aan terwijl hij voor zich uit aan het kijken is. Hij lijkt op de binnenkant van zijn wang te bijten. Hij knikt af en toe. Lars heeft een grijze trui aan.	Medium close-up. Lars is recht van voren gefilmd.	
3.64	19:20-19:26	Zoë: dus ja, het is wel een probleem. Maar dat stapje, om het dan t vragen aan mijn ouders is dan toch weer te heftig.		Zoë kijkt bedenkelijk richting iemand die links naast haar zit, vermoedelijk Erik. Hierna verlegt ze haar blik en kijkt ze de kring rond. Zoë heeft een witte blouse en rood vest aan.	Close-up. Zoë wordt recht van voren gefilmd.	
3.65	19:26-19:32	Zoë	Er klinkt wind in de microfoon van de	Zoë kijkt om zich heen terwijl ze aan het lopen is.	Medium close-up.	

			camera. Zoë ademt diep.	Zoë loopt over straat. Het is licht buiten.	Zoë loopt terwijl ze zichzelf filmt, hierdoor beweegt de camera mee met elke stap die ze zet	
					HOE HEB IK DIT VERWOORD IN DE INTRODUCTIE?	
3.66	19:32-20:07	Zoë Ik liep dus net over straat en aangezien ik het eh nu toch in de groep eh over mijn zus heb gehad, kan ik het ook wel op mijn dagboekcamera doen. En eh ik was dus in de stad aan het lopen, en er eh was een meisje en die was-had hetzelfde luchtje op als mijn zus altijd droeg, en toen kreeg ik gelijk hartkloppingen, en toen kreeg ik het heel erg benauwd en toen ging ik gewoon ademhalingsoefeningen doen en toen ging ik weer eh doorlopen. Maar ja, dat was wel effe kut. En eh ik haat iedereen, ik irriteer me zó erg aan iedereen, iedereen is irritant, iedereen praat irritant, ze kijken irritant, ze bewegen irritant, echt heel kut.	Er klinkt wind in de microfoon van de camera. Er zijn geluiden te horen van autobanden die over een natte straat rijden. Ook zijn er op de achtergrond mensen te horen die aan het praten zijn.	Zoë filmt zichzelf en houdt de camera vast met haar linker hand. Zoë loopt door een winkelcentrum. Het is aan het schemeren. De lichten van de winkel die links achter haar te zien is vallen hierdoor erg op, Zoë kijkt om zich heen terwijl ze loopt. De achtergrond verandert omdat Zoë door de stad aan het lopen is. Het blijven wel beelden van een stadscentrum, zoals winkels, een stoplicht en een fietsenstalling. Als ze klaar is met “ <i>echt heel kut</i> ” te zeggen, beweegt ze de camera naar beneden en is te zien hoe ze haar rechterhand ook richting de camera beweegt om deze uit te zetten.	Medium close-up.	
3.67	20:07-20:08	Zoë Ik heb misofonie		Zoë zit op de grond tegen een bank aan. de camera staat voor haar op de grond. Ze kijkt naar de camera terwijl ze praat.		Links in beeld staat met witte letters: “ZOË 19 jaar”
3.68	20:08-20:13	Zoë Door die neurologische aandoening krijg ik een hele sterke emotionele reactie op, eh, bepaalde geluiden.		Zoë zit op de grond tegen een bank aan. de camera staat voor haar op de grond. Ze kijkt naar de camera terwijl ze praat.		Links in beeld staat met witte letters: “ZOË 19 jaar”

3.69	20:13-20:18	Zoë “oh mijn God”	Er is te horen hoe iemand aan het eten is.	Zoë zit aan tafel in de woonkamer en is aan het studeren. Zoë draait zich richting iemand die op de bank zit wanneer ze praat. Deze persoon is niet te zien omdat Zoë er voor zit. Terwijl ze zich draait zegt ze “ <i>Oh mijn God</i> ” en stopt ze haar vingers in haar oren.	De camera staat schuin rechts voor Zoë. Op de achtergrond is een bank, een kunstwerk en een groot raam te zien.	Links in beeld staat met witte letters: “ZOË 19 jaar”
3.70	20:18-20:21	Zoë Dit...is misofonie.		Er is een kunstwerk te zien: zwart-witte gezichten die verschillende emoties uitdrukken. Het is duidelijk geschilderd.	De camera beweegt terwijl Zoë praat. Ze beweegt de camera naar achteren terwijl ze praat.	
3.71	20:21-20:25	Zoë Dit is angststoornis		Er is een kunstwerk te zien: zwart-witte gezichten die verschillende emoties uitdrukken. Het is duidelijk geschilderd. Het zijn nu andere gezichten dan het vorige shot.	De camera beweegt licht heen en weer tijdens het filmen. Op het einde beweegt de camera snel richting het kunstwerk.	
3.72	20:25-20:32	Zoë Ik heb dus een angststoornis en ik ben vooral bang om alleen te zijn, dus of alleen thuis, of alleen over straat lopen, gewoon alleen zijn.		Zoë houdt de camera recht voor haar gezicht. Ze houdt de camera vast met haar rechter hand. Zoë zit in haar kamer. Op de achtergrond is een zwarte muur vol polaroid-foto's te zien, en links achter Zoë zijn bureau-artikelen te zien.	Close-up.	
3.73	20:32-20:39	Zoë	Er klinkt enkel ruis en af en toe zacht het ademen van Zoë.	Zoë staat voor een raam. Het schemert buiten. Ze kijkt angstig naar buiten. Na een tijdje draait ze zich van het raam weg en kijkt ze om zich heen door de kamer. Zoë filmt zichzelf.	Close-up. Zoë filmt zichzelf vanaf de rechterkant. Ze is zelf links in beeld. Het raam (en een stukje straat) zijn rechts in beeld.	
3.74	20:39-20:42	Zoë	Er klinkt enkel ruis en af en toe zacht het ademen van Zoë.	Er wordt een smartphone gefilmd. Op het scherm is te zien dat er wordt gewhatsapt met “Papa”. Er wordt door het gesprek gescrolld waardoor te zien is dat Zoë aan haar vader heeft gevraagd: “Hoelaat is bruno er ong” en “Ben mega bang”. Waarna haar vader heeft	Het beeld is onscherp	

				gereageerd met “Jeetje” en “Tis middag!”.		
3.75	20:42-20:54	Zoë	Er klinkt een toon, deze zorgt voor een spannende sfeer.	Zoë filmt zichzelf. Ze kijkt de camera in, maar kijkt vooral ook om zich heen. Ze ziet er gespannen uit. Ze houdt op een gegeven moment iets met haar rechter hand in beeld, dit lijkt op een knuppel of teaser. Hierbij kijkt ze betekenisvol de camera in. Daarna laat ze haar arm weer zakken.	Close-up. Zoë filmt zichzelf vanaf onder. Het beeld is slecht verlicht. Het lijkt schemerig, hierdoor is het beeld wat korrelig.	
3.76	20:54-21:06	Zoë	Er klinkt een toon, deze zorgt voor een spannende sfeer.	Er zijn voeten te zien die heel zacht en voorzichtig over een vloer lopen. In Zoë's rechterhand houdt zij haar mobiel. Het is 16:57 uur en ze heeft wat whatsapp-berichtjes binnen gekregen. Bij 21:03 beweegt Zoë de mobiel richting de camera, waardoor op het beeld te lezen is dat haar vader een berichtje heeft gestuurd met de tekst “Als je gehaald wil worden hoor ik het wel”.	De camera is instabiel en beweegt mee met de stappen die Zoë zet. Wanneer de mobiel in beeld is, is het beeld onscherp. Er is scherp gesteld op de vloer; hier is links in de hoek nog een klein stukje van te zien.	
3.77	21:06-21:14	Zoë	Er klinkt een toon, deze zorgt voor een spannende sfeer.	Zoë filmt zichzelf. Ze kijkt angstig om zich heen en plukt ter hoogte van haar schouder met haar linkerhand aan haar vest.	Close-up. Het beeld is slecht verlicht. Het lijkt schemerig, hierdoor is het beeld wat korrelig.	
3.78	21:14-21:19	Zoë	Er klinkt een toon, deze zorgt voor een spannende sfeer.	In beeld zijn een map en boek te zien die opengeslagen op tafel liggen. De camera beweegt hier schokkend overheen.		
3.79	21:19-21:22	Zoë	Er klinkt een toon, deze zorgt voor een spannende sfeer.	Zoë kijkt naar in de lens en rolt met haar ogen. Hierna beweegt ze de camera richting haar hoofd voordat ze deze uitzet.	Close-up.	
3.80	21:22-21:34	Zoë Ik ben gewoon bijna twintig, en als ik ga studeren wil ik ook gewoon een eigen huisje in de		Zoë zit voor de camera, op een stoel. Ze zit in haar kamer. In de achtergrond zijn een schuin dak en wat mappen en een muur te zien.	Close-up. De camera staat voor Zoë.	ER IS GEKNIPT IN DIT SHOT!

		stad waar ik studeer en mijn eigen ding kunnen doen, en na het uitgaan naar huis gaan. Maar ja, hoe de fuck ga ik dat doen?				
3.81	21:34-21:48	Zoë Ehm, mijn moeder slaapt af en toe nog bij me als ik echt bang ben, dan app ik haar of ze naast me kan komen liggen. Het zijn gewoon hele kinderlijke angsten, en eh ik heb ooit van een psycholoog gehoord dat dat waarschijnlijk te maken heeft met dat mijn zus toen is overleden.		Zoë zit voor de camera, op een stoel. Ze zit in haar kamer. In de achtergrond zijn een schuin dak en wat mappen en een muur te zien.	Close-up. De camera staat voor Zoë.	
3.82	21:48-21:51	Erik: Je bent eigenlijk heel bang voor de angst hè? Dat is natuurlijk wat het is- Zoë: Ja. Erik: -want als ik tegen jou		Zoë is in beeld over de schouder van VAN WIE? Zoë kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Erik. Zoë draagt een witte blouse en een rood vest.	Close up.	
3.83	21:51-21:58	Erik: zeg, je moet niet aan die roze olifant denken, dan gebeurt iets gek in de hersenen dat die hersenen eigenlijk steeds weer terug naar die roze		Erik wordt recht van voren gefilmd. Erik kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Erik draagt een zwart overhemd.	Close-up.	
3.84	21:58-22:02	Erik: olifant gaan. En eigenlijk is dat ook met paniek en met stress en met dingen die je wil vermijden.		Zoë is in beeld over de schouder van VAN WIE? Zoë kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Erik. Zoë draagt een witte blouse en een rood vest.	Close up.	
3.85	22:02-22:08	Erik: dat je hersenen die zeggen, "hey, daar ben ik weer, hey daar ben ik weer". Je gaat vanzelf dan toch weer er vaak naartoe.		Erik wordt recht van voren gefilmd.	Close-up.	

				<p>Erik kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Zoë. Erik draagt een zwart overhemd.</p> <p>Erik heeft op het begin van het shot zijn rechter hand in de lucht, met zijn handpalm richting de camera. Wanneer hij <i>“hey, daar ben ik weer”</i> zegt, trekt Erik zijn wenkbrauwen op, kijkt hij blij en begint hij met de hand die hij omhoog houdt te zwaaien. Daarbij zegt hij dit met een hoge stem. Nadat hij dit heeft gezegd doet hij zijn hand weer omlaag. Als hij de tweede keer <i>“hey daar ben ik weer”</i> zegt, doet hij weer zijn hand omhoog, kijkt hij weer blij en doet hij daarna zijn hand weer omlaag.</p>		
3.86	22:08-22:28	<p>Erik: en, dus het is eigenlijk, op een gegeven moment ben je het zegmaar, om het gewoon aan te gaan.</p> <p>Zoë: ja, maar ik ben er al langer dan een jaar mee bezig om dat aan te gaan.</p> <p>Erik: oke</p> <p>Zoë: en mijn ouders die zeggen ook regelmatig van, hey, als je er een keer over wil praten?</p> <p>Erik: ja</p> <p>Zoë: dan kan je gewoon, eh, en dan zeg ik, nee, nee, nee, nee, en dan ga ik ook gelijk over iets anders beginnen. Maar ze helpen me wel, door steeds te zeggen zovan, hey, je kan eh-</p>		<p>Zoë is in beeld over de schouder van VAN WIE?</p> <p>Zoë kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Erik.</p> <p>Zoë draagt een witte blouse en een rood vest.</p>	Close up.	
3.87	22:28-22:34	<p>Zoë: nee, nee, nee.</p> <p>Madelief: Bij wie voel jij je het meest veilig? Dat kunnen ouders zijn, kan iemand anders zijn.</p>		<p>Madelief kijkt richting Zoë.</p> <p>Madelief heeft een zwart shirt met bloemetjes erop aan.</p>	<p>Close-up</p> <p>Madelief komt over de schouder van Zoë in</p>	

					beeld. Zoë's roze haren zijn links in beeld, en Madelief is iets rechts van het midden in beeld. Er is scherpgesteld op Madelief. In de achtergrond zijn, onscherp, twee camera's te zien die op standaarden staan.	
3.88	22:34-22:48	Zoë: veilig? Madelief: het méést veilig. Het meest thuis, waar je gewoon helemaal kan zijn, zeg maar. Hillel: daar ben ik wel benieuwd naar iedereen. Arianne: ja, ik ook. Zoë: ehm, ik denk mijn hond? Madelief: je hond? Zoë: ja, m'n hond. Madelief: de reden dat ik deze vraag stel		Zoë kijkt naar beneden terwijl ze praat. Hierna kijkt ze bedenkelijk naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Madelief. Zoë kijkt bedenkelijk. Hillel tilt zijn hand op als hij praat. Hierdoor komt zijn vinger in beeld. Hij lijkt de groep rond te wijzen. Zoë heeft een rood vest en witte blouse aan.	Close-up. Zoë wordt over de schouder van Hillel gefilmd. Links in beeld is Hillels schouder en pet te zien, onscherp. In het midden is Zoë te zien.	
3.89	22:48-23:02	Madelief: het is vaak makkelijker om iets te vertellen met iemand of iets waar je je zó veilig bij voelt, zeg maar, want, een hond oordeelt natuurlijk ook niet. Dat is het fijne aan da- Zoë: ja. Madelief: aan een hond. Dus misschien dat je		Als Zoë gaat verzitten, en daarbij naar voren buigt, is Madelief niet te zien. Hierna gaat Zoë weer rechtop zitten en komt Madelief weer in beeld. Ze kijkt richting Zoë. Madelief heeft een zwart shirt met bloemetjes aan.	Close-up Madelief komt over de schouder van Zoë in beeld. Zoë's roze haren zijn links in beeld, en Madelief is iets rechts van het midden in beeld. Er is scherpgesteld op Madelief. In de achtergrond zijn, onscherp, twee camera's te zien die op standaarden staan.	
3.90	23:02-23:07	Madelief: dat het prettiger zou zijn om het er over te hebben, of te		Zoë kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Madelief.	Close-up.	

				Zoë heeft een rood vest en witte blouse aan.	Zoë wordt over de schouder van Hillel gefilmd. Links in beeld is Hillels schouder en pet te zien, onscherp. In het midden is Zoë te zien.	
3.91	23:07-23:09	Madelief: vragen, terwijl je hond op je schoot zit.		Madelief kijkt naar Zoë. Madelief heeft een zwart shirt met bloemetjes aan.	Close-up Madelief komt over de schouder van Zoë in beeld. Zoë's roze haren zijn links in beeld, en Madelief is iets rechts van het midden in beeld. Er is scherpgesteld op Madelief. In de achtergrond zijn, onscherp, twee camera's te zien die op standaarden staan.	
3.92	23:09-23:24	Zoë: ik vind het echt een heel goed idee van je. En sowieso, daarnaast zijn mijn ouders gewoon degenen bij wie ik me het meest veiligst voel Madelief: uhuh Zoë: zij zijn degenen die het me moeten vertellen. Madelief: ja, ja daarom juist. Zoë: ja, maar voor de rest heb ik niet echt iets van vrienden ofzo die ik graag daarbij zou willen hebben om mijn handje vast te houden of zo.		Zoë kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Madelief. Zoë heeft een rood vest en witte blouse aan.	Close-up. Zoë wordt over de schouder van Hillel gefilmd. Links in beeld is Hillels schouder en pet te zien, onscherp. In het midden is Zoë te zien.	

Schema 4: Voorbeeld van de dominante structuur, aflevering 6, sequenties 6.7 tot en met 6.11.

4.1	08:42-08:49	Leon: ik-ik merk echt sinds-sinds een paar m-weken dat ik gewoon weer, dat ik gewoon weer energie heb om dingen te doen. Meer daarmee dan eerder.		Leon kijkt naar beneden terwijl hij praat. Bij “doen” kijkt hij richting Erik. Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan.	Leon is in beeld over de schouder van Erik. Eriks achterhoofd en schouder zijn links in beeld en Leons hoofd is rechts in beeld. Medium close-up.	
4.2	08:49-08:53	Erik: heel fijn. Leon: En-en ja, tuurlijk is er kans		Leon kijkt naar iemand links buiten beeld terwijl hij praat, vermoedelijk Erik. Lars kijkt naar de grond en naar Leon. Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan. Lars draagt een lichtblauw overhemd.	Medium shot. Lars en Leon zijn in beeld. Er is scherpgesteld op Lars, die links in beeld te zien is. Hij wordt schuin van voren gefilmd. Leon wordt van de zijkant gefilmd en is rechts in beeld.	
4.3	08:53-08:56	Leon: aanwezig dat ik weer instort.		Leon kijkt naar beneden terwijl hij praat. Als hij “instort” zegt, kijkt hij naar Erik. Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan.	Leon is in beeld over de schouder van Erik. Eriks achterhoofd en schouder zijn links in beeld en Leons hoofd is rechts in beeld. Medium close-up.	
4.4	08:56-08:59	Leon: Ja, maar ik ben er gewoon klaar mee om		Zoe kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Leon. Zoë draagt een grijze trui en heeft haar haar in een staart zitten.	Zoë is recht van voren gefilmd. Medium close-up.	
4.5	08:59-09:05	Leon: om gewoon maar alles stap voor stap te doen in de, in de hoop dat dat niet gaat gebeuren, maar-		Leon kijkt naar beneden terwijl hij praat. Als hij “stap voor stap” zegt, kijkt hij naar Erik. Hierna kijkt hij de kring rond.	Leon is in beeld over de schouder van Erik. Eriks achterhoofd en schouder zijn links in beeld en	

				Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan.	Leons hoofd is rechts in beeld. Medium close-up.	
4.6	09:05-09:08	Leon: maar dat ik zegmaar een-een rustige baan parttime neem		Leon kijkt naar de grond terwijl hij praat. Lars kijkt naar de grond en naar Leon. Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan. Lars draagt een lichtblauw overhemd.	Close up Lars en Leon zijn in beeld. Er is scherpgesteld op Lars, die links in beeld te zien is. Hij wordt schuin van voren gefilmd. Leon wordt van de zijkant gefilmd en is rechts in beeld.	
4.7	09:08-09:11	Leon: En de Erik: Dat is wat ik bedoel Leon: andere helft op het podium wil doen.		Erik kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Leon. Hij knikt met zijn hoofd als Leon “ <i>parttime</i> ” zegt. Erik heeft een zwart overhemd aan met daaronder een zwart shirt.	Erik wordt recht van voren gefilmd. Medium close-up.	
4.8	09:11-09:13	Arianne: Maar zo ben je al opbouwende, hè. Dus het is eigenlijk al heel goed wat je		Leon zit met zijn ellebogen op zijn knieën terwijl hij praat. Hij kijkt eerst naar de grond, maar als Arianne “ <i>opbouwende</i> ” zegt, kijkt hij naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Zoë verlegt op dat punt ook haar blik van Leon naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Achter Leon is de romp van Lars te zien. Daarachter is het lichaam van een cameraman te zien die een camera vasthoudt. Leon heeft een zwart t-shirt aan, een rood, geel, groen, zwarte bandana om en een zwarte pet op. Lars heeft een spijkerjasje aan en Zoë heeft een grijs-	Medium shot. Er is scherpgesteld op Zoë, die links van het midden in beeld zit. Leon is rechts van het midden in beeld.	

				bruin gestreepte trui aan en haar haren los.		
4.9	09:13-09:16	Arianne: aan het doen bent. Leon: komt ook gewoon een beetje		Arianne heeft haar hand bij haar kin en kijkt richting iets/iemand links buiten beeld. Arianne draagt een trui met een zwart-witte legerprint.	Medium close-up. Over de schouder van Madelief is Arianne in beeld. Links in beeld zijn de hand, krullen en een stukje bril van Madelief te zien. In het midden van het beeld is arianne te zien.	
4.10	09:16-09:22	Leon: door de afgelopen, eh, anderhalve maand denk ik. Best wel veel gebeurd allemaal enzo en..		Leon kijkt naar de grond terwijl hij praat. Als hij " <i>denk ik</i> " zegt kijkt hij op. Bij " <i>best wel veel</i> " kijkt hij de kring rond. Na " <i>enzo</i> " schud hij zijn hoofd op en neer en trekt hij zijn mondhoeken naar beneden. Leon heeft een zwart, geel, rood, groen gekleurde bandana om en een zwart shirt met lange mouwen aan. Lars draagt een lichtblauw overhemd.	Medium close-up. Leon wordt recht van voren gefilmd.	NUMMERS VAN RIJEN NOEMEN Overgang van xxx naar xxx: Er worden twee verschillende verhalen aan elkaar gekoppeld op basis van verhaal. Waar
4.11	09:22-09:27	Lars: en het is juist, sinds het programma is begonnen zeg maar, deze groepssessies		Erik kijkt naar Lars als hij praat. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan. Lars heeft een donkerblauw overhemd aan, Leon heeft een zwarte capuchon aan.	Medium shot. Er is scherp gesteld op Erik, tussen Leon en Lars door. Leons schouder is links in beeld. Lars is schuin van achter gefilmd en hij is rechts in beeld. Iets links van het midden is Erik te zien.	Leon aangeeft dat het met hem beter gaat door de afgelopen anderhalve maand, wordt door Lars ook benoemd dat het programma ervoor heeft gezorgd dat hij zich beter voelt.
4.12	09:27-09:32	Lars: ben ik veel...bewust over na gaan denken, maar dat is juist zo confronterend zeg maar, maar het is is wel nodig geweest, alleen		Lars kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Bij " <i>confronterend</i> " begint Lars met zijn	Medium close-up. Lars is rechts van het midden in beeld. Hij	

				linkerhand in zijn nek te krabben en kijkt hij naar de grond. Lars draagt een donkerblauw overhemd met een rood shirt eronder.	wordt recht van voren gefilmd.	
4.13	09:32-09:37	Lars: ik had nooit ge-verwacht dat het zo zou-zo lang zou duren, dat het zo moeilijk was.		Arianne kijkt naar Lars terwijl hij praat. Lars kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Arianne draagt een grijs shirt en een spijkerjasje.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Lars gefilmd. De schouder en het hoofd van Lars zijn links in beeld. Arianne is iets rechts van het midden in beeld.	
4.14	09:37-09:39	Leon: maar wat je zegt, dat betekent wel dat er vooruitgang in zit.		De kring is in beeld. De hoofden zijn richting iemand aan de rechterkant van de groep gedraaid, ofwel Leon, ofwel Lars.	Long shot.	
4.15	09:39-09:41	Lars: Ja, ik maak zeker kleine stapjes.		Lars' hoofd is richting Leon gedraaid en hij kijkt naar de vloer. Hij krabt met zijn linker hand aan zijn rechter wang. Leon kijkt naar Lars terwijl hij praat. Leon heeft een zwart vest aan met een capuchon en een rood, geel, groen, zwarte bandana om. Lars draagt een donkerblauw overhemd met een rood shirt er onder.	Medium close-up. Lars en Leon worden schuin van voren gefilmd. Er is scherpgesteld op Lars. Leon is rechts in beeld, Lars iets links van het midden.	NUMMERS VAN RIJEN NOEMEN Overgang van xxx naar xxx: er wordt een link gelegd van Lars tijdens de groepsessie naar de videodagboeken van Lars.
4.16	09:41-09:43	Lars Er gaat weer gevoetbald worden.		Lars staat in een kleedkamer en heeft sportkleding aan. Hij lacht.	Close-up. Lars houdt de camera vast en filmt zichzelf.	
4.17	09:43-09:48		Er begint een vrolijk instrumentaal muziekje. Er is geschreeuw van sportende mensen te horen die elkaar	Er is een voetbalveld te zien waarop jongens in oranje en gele hesjes aan het voetballen zijn.	Long shot. De camera staat schuin waardoor de horizon schuin loopt.	

			aanmoedigen en aanwijzingen geven.			
4.18	09:48- 09:54	Lars Ik heb sinds tijden weer echte zin om eh <i>haalt neus op</i> te voetballen. Misschien gewoon een beetje wat agressie kwijt ofzo.	Het muziekje is nog te horen.	Lars loopt over het voetbalveld terwijl hij praat. Op de achtergrond zijn, vaag, voetballende mensen te zien. Het is donker buiten dus er staan felle lampen aan. het is erg mistig.	Medium close-up. Lars houdt de camera vast terwijl hij loopt. Bij elke stap die hij zet, schokt de camera.	Links in beeld in witte letters: LARS 18 jaar
4.19	09:54- 09:56		Het muziekje is nog te horen.	Lars loopt weg van de camera en loopt rechts het beeld uit. De achterkant van een doel is in beeld. Door het net heen zijn andere jongens te zien die aan het voetballen zijn.	Medium long shot. De camera is opgehangen.	Afgaande op de positie van de camera en het feit dat Leon in het veld staat en dus zelf de camera niet aan of uit heeft kunnen zetten is de conclusie te trekken dat er in het shot is geknipt. Shots
4.20	09:56- 10:01		Het muziekje is nog te horen.	De achterkant van een doel is in beeld. Door het net heen te zien dat Lars voor het doel staat en dat er door andere jongens op het doel wordt geschoten. Lars houdt de ballen tegen.	Long shot De camera is opgehangen en filmt door het net van het doel heen.	NOEM NUMMERS zijn waarschijnlijk onderdeel van één lang shot.
4.21	10:01- 10:08		Het muziekje is nog te horen. Aan het einde van het shot vaagt de muziek uit. Hierdoor wordt het omgevingsgeluid van het voetbalveld (schreeuwende jongens) hoorbaar.	De achterkant van een doel is in beeld. Door het net heen te zien dat Lars voor het doel staat en dat er door andere jongens op het doel wordt geschoten. Lars houdt de ballen tegen.	Long shot De camera is opgehangen en filmt door het net van het doel heen.	
4.22	10:08- 10:32	Lars Nou, weer terug van de voetbal en ging sinds tijden weer echt lekker en daar ben ik echt super blij mee. <i>Haalt neus op</i> ehm, ja, dit moe nu gewoon vasthouden en dan hoop ik gewoon zo snel mogelijk weer een beetje m'n ja, eh, mijn energie en zo eh fysiek gewoon een beetje weer terug te zijn aan		Lars staat voor een spiegel en filmt zichzelf. Hierdoor is de camera ook in beeld. Hij staat in een slecht verlichte ruimte, vermoedelijk de gang van een huis. Lars staat met zijn linker hand in zijn zak en bij " <i>ja eh, mijn energie</i> " haalt hij de hand uit zijn zak, veegt hij onder zijn neus, en stopt hij de hand weer in zijn	Medium shot. Lars filmt zichzelf. Hij houdt de camera niet goed stil waardoor het beeld telkens wat beweegt.	

		waar ik vroeger was. Dus, eh, ja, ik ben blij dat het zo lekker ging. En dit wil ik nu ook gewoon vasthouden. Dus.		zak. Bij “ <i>dus</i> ” haalt hij de hand weer uit zijn zak en steekt hij zijn duim op. Lars kijkt om zich heen, voornamelijk naar de grond en naar het plafond. Hij kijkt weinig richting de camera.		
4.23	10:32-10:45	Lars Ik wil gewoon klaar zijn om een HBO-studie te doen, en dat ik dan ergens gewoon op kamers kan en eigen plekje, eh.. dat zou me echt veel meer rust geven.		Lars zit zijdelings op de bank en heeft zijn linkerarm op de rugleuning liggen. Hij filmt zichzelf van voren. Hij kijkt voornamelijk naar beneden. Bij “ <i>HBO-studie</i> ” kijkt hij even op richting de camera maar direct daarna verspringt zijn blik weer naar iets buiten beeld. Zijn linkerhand is in beeld. Hiermee maakt hij bewegingen om zijn woorden kracht bij te zetten. Bij “ <i>rust</i> ” brengt hij zijn hand naar zijn voorhoofd en laat hij zijn hoofd op zijn hand rusten.	Medium close-up Lars filmt zichzelf.	
4.24	10:45-10:46			Er is een bos te zien met daarin de zon die tussen de bomen door schijnt. Omdat er wordt gelopen tijdens het filmen, komt er een boom die vlak bij staat, heel dichtbij in beeld. Deze boom blokkeert een deel van het zicht.	Extreme long shot. Er wordt gefilmd tijdens het lopen. Hierdoor schokt het beeld bij elke stap die wordt gezet.	
4.25	10:46-10:49	Lars Ik pieker gewoon veel		Er is een hondje in beeld dat aan de lijn zit. De lijn loopt naar links onderin de hoek. Hieruit lijkt opgemaakt te kunnen worden dat de persoon die de lijn vast heeft ook de persoon is die filmt. Het hondje loopt buiten op een modderpad waar veel bladeren op liggen. Nadat het hondje een hoek om is gelopen, beweegt de camera zich naar boven en is een bospad te zien met veel bomen waar de zon, die erg laag staat, doorheen schijnt.	Long shot. Er wordt van boven naar beneden gefilmd. SCHOKKERIG BEELD?	

4.26	10:49-10:57	Lars minder. En dan komen die nare, hele nare gedachtes ook wel minder. Dus dat is wel heel erg fijn.		Lars filmt zichzelf terwijl hij loopt. Hij kijkt soms in de camera maar voornamelijk naar de grond en de looprichting.	Close-up. Lars filmt zichzelf vanaf beneden en vanaf de zijkant. Hij beweegt de camera omhoog en weer omlaag halverwege het shot, waardoor hij zichzelf voor een paar seconden niet vanaf beneden maar van recht van voren filmt. Omdat hij loopt tijdens het filmen, schokt het beeld bij elke stap die wordt gezet.	
4.27	10:57-11:00	Lars Eh, ja, ik ben er nu dus achter gekomen dat, dat alles		De hond zit vast aan een lijn. Omdat deze lijn naar links in de hoek loopt, lijkt het erop dat de persoon die de lijn vasthoudt ook de persoon is die filmt. De hond loopt door een bos, over een modderpad met bladeren er op.	Extreme long shot. De camera is ter hoogte van de hond. In de voorgrond is de hond te zien, in de achtergrond een ondergaande zon tussen de bomen van het bos door.	
4.28	11:00-11:07	Lars me weer goed te voelen. Ja, het gaat nu eenmaal gewoon niet zo snel. En alles moet in kleine stapjes en		Lars kijkt voornamelijk in de looprichting en naar de grond terwijl hij praat. Als hij "ja" zegt kijkt hij even kort naar de camera.	Medium close-up. Lars filmt zichzelf vanaf de rechterkant. Omdat hij loopt tijdens het filmen, schokt het beeld bij elke stap die hij zet.	
4.29	11:07-11:10	Lars Niet zo bang, kom!		De camera draait op het begin van het shot van Lars' hoofd naar Lars' hand en de riem van de hond. Ook is de grond (het modderpad) te zien.	Extreme close-up.	

4.30	11:10-11:22	Lars Ik denk dat ze bang is voor deze boomstronk. Kom. Ja, stoer hoor, tsjonge jonge jonge. Mietje.		De hond is vanaf boven gefilmd. De hond huppelt/rent over het modderpad en kijkt richting iets dat rechts buiten beeld is. Wanneer de camera draait richting rechts is duidelijk dat er een afgeknakte boom naast het pad staat, waar ze voorbij moeten lopen. Nadat de camera is gedraaid begint Lars pas te praten. Na “boom” draait hij de camera terug naar de hond, die inmiddels stil staat, en zegt “kom”. De hond blijft in de richting van de boom kijken en sprint snel voorbij het punt waar hij angstig voor lijkt.	De camera wordt heen en weer bewogen om de omgeving te laten zien. Long shot.	NUMMERS VAN RIJEN NOEMEN Overgang van xxx naar xxx: vanaf de videodagboeken van Lars wordt terug gegaan naar de groepsessie waarin Lars’ problemen worden besproken.
4.31	11:22-11:25	Erik: want als jij weer naar school gaat	Lars is heeft zijn vingers op zijn kin liggen en kijkt naar beneden. Lars heeft een donkerblauw overhemd aan met een rood shirt eronder.	Medium close-up. Lars is rechts van het midden in beeld. Hij wordt recht van voren gefilmd.		
4.32	11:25-11:29	Erik: dat geeft ook afleiding. Op het moment dat je thuis zit en je zit de hele tijd	Erik kijkt de kring rond terwijl hij praat. Hij maakt handbewegingen om zijn verhaal kracht bij te zetten. Als hij “thuis zit” zegt, brengt hij beide handen naar de zijkanten van zijn hoofd. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan. Lars heeft een donkerblauw overhemd aan, Leon heeft een zwarte capuchon aan.	Medium shot. Er is scherp gesteld op Erik, tussen Leon en Lars door. Leons schouder is links in beeld. Lars is schuin van achter gefilmd en hij is rechts in beeld. Iets links van het midden is Erik te zien.		
4.33	11:29-11:32	Erik: in je hoofd, dan draai je jezelf ook eigenlijk een beetje gek.	Lars is heeft zijn vingers op zijn kin liggen en kijkt naar beneden. Lars heeft een donkerblauw overhemd aan met een rood shirt eronder.	Medium close-up. Lars is rechts van het midden in beeld. Hij wordt recht van voren gefilmd.		

4.34	11:32- 11:34	Erik: dus het is ook heel belangrijk om wel dingen te blijven doen, ook		Arianne bijt op de nagels van haar rechter duim terwijl ze naar iemand rechts buiten beeld kijkt, vermoedelijk Erik. Leon kijkt in dezelfde richting. Arianne draagt een grijs shirt en een spijkerjasje.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Lars gefilmd. De schouder en het hoofd van Lars zijn links in beeld. Arianne is iets rechts van het midden in beeld.	
4.35	11:34- 11:38	Erik: al heb je er niet zo veel zin in. Luna: ja. Bryan: jij eh,		Erik heeft zijn armen over elkaar en kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Lars. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
4.36	11:38- 11:40	Bryan: had toch gezegd dat je muziek leuk vindt.		Bryan zit schuin op zijn stoel, met zijn linker arm op zijn rugleuning gelegd. Hierdoor zit hij een klein beetje met zijn rug richting Luna. Links in beeld is iemand met een camera te zien. Bryan heeft een tuinbroek en een grijs vest aan. Luna heeft een groene trui aan.	Medium close-up. Bryan wordt gefilmd over de schouder van Madelief. Links in beeld is Luna te zien, iets links van het midden Bryan. Rechts in de hoek is het achterhoofd van Madelief te zien.	
4.37	11:40- 11:42	Bryan: misschien moet je dat ook gaan doen. En		Bryans hand zwaait in beeld als hij "dat" zegt. Lars kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Bryan. Wanneer Bryan "dat" zegt, knikt hij met zijn hoofd. Lars draagt een donkerblauw overhemd met een rood shirt eronder.	Medium close-up. Lars is in beeld, over de schouder van Bryan. Rechts in beeld is de schouder van Bryan te zien. Lars is iets links van het midden in beeld.	
4.38	11:42- 11:50	Bryan: ik denk dat dit ook wel bij jou zou helpen als jij iets met muziek zou gaan doen en dat dat voor jou een uitlaatklep zou kunnen zijn. Dus eh		Bryan zit schuin op zijn stoel, met zijn linker arm op zijn rugleuning gelegd. Hierdoor zit hij een klein beetje met zijn rug richting Luna.	Medium close-up. Bryan wordt gefilmd over de schouder van Madelief. Bryan zit iets	

		Arianne: [onverstaanbaar] toch? Erik: uhuh Arianne: drum je? Lars: ja ik drum.		Als hij “als jij” zegt, maakt Bryan boogjes met zijn handen ter hoogte van zijn schouders. Dit doet hij ook bij “uitlaatklep”. Als Arianne begint te praten verlegt Bryan zijn blik. Eerst kijkt hij naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Lars. Hierna kijkt hij naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Bryan heeft een tuinbroek en een grijs vest aan..	links van het midden en rechts in de hoek is het achterhoofd van Madelief te zien.	
4.39	11:50-11:55	Lars: ik denk dat dat wel een goeie is om dat inderdaad wat vaker te doen of iets- wat vaker een uitlaatklep		Lars kijkt naar de grond en pulkt met zijn rechter hand aan zijn onderlip. Bij “vaker” kijkt Lars naar Bryan.	Medium close-up. Lars wordt gefilmd over de schouder van Bryan. Links in beeld zijn de schouder en een klein stukje van de wang van Bryan te zien, rechts in beeld is Lars te zien.	
4.40	11:55-11:58	Lars: te zoeken		Bryan lacht en kijkt naar beneden. Rechts van Bryan is een camera te zien. Bryan heeft een blauw vest aan en een blauwe bandana om.	Medium close-up. Bryan wordt recht van voren gefilmd.	Te zien aan de kleding is er vanaf NOEM NUMMER een andere sessie gaande dan in de rijen daar voorafgaand.
4.41	11:58-12:02	Erik: ik denk dat dat een hele goeie is. Dat je juist niet in je bed blijft, niet eh alleen maar gaat zitten piekeren en alleen maar negatief want dat		Erik kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Bryan. Als hij “piekeren” zegt, beweegt hij zijn hand naar zijn hoofd. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	
4.42	12:02-12:05	Erik: weten we dat dat heel erg naar beneden werkt		Arianne staart voor zich uit en bijt op de binnenkant van haar wang.	Medium close-up Arianne wordt over d7e schouder van Zoë	

				Arianne heeft een grijze trui met witte kraag aan.	gefilmd. Rechts in beeld is het roze haar van Zoë te zien, iets links van het midden is Arianne.	
4.43	12:05-12:09	Hillel: en het helpt niet, je komt er niet ver mee. Erik: nee. Je komt er niet uit. In je eentje op je		Lars heeft zijn armen over elkaar heen geslagen, hij heeft zijn hoofd naar beneden gekanteld en bijt op de binnenkant van zijn lip. Hij kijkt naar een punt op de vloer voor zich. Lars heeft een lichtblauw overhemd aan.	Medium close-up. Lars wordt gefilmd over de schouder van Bryan. Rechts in beeld is de schouder van Bryan, iets links van het midden is Lars te zien.	
4.44	12:09	Erik: bed-het voel af en toe wel-wel lekker, geen gezeik aan m'n hoofd maar je komt er niet verder mee als je eigenlijk de wereld afsluit				
4.45		Erik: en je zit alleen maar in je eigen hoofd- Hillel: sterker nog, toen ik dat deed, ik-er-ik raakte steeds afge-alleen maar dieper in de put.		Hillel kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. \ Hillel heeft een zwart t-shirt aan en een zwarte pet achterstevoren op zijn hoofd staan.	Medium close-up. Hillel wordt gefilmd over de schouder van Zoë. Rechts in beeld zijn de roze haren van Zoë te zien, iets links van het midden is Hillel.	
4.46	12:19-12:20	Erik: ik		Lars kijkt om zich heen maar lijkt niet naar de andere jongeren te kijken. Lars heeft een lichtblauw overhemd aan.	Medium close-up. Lars wordt gefilmd over de schouder van Luna. Rechts in beeld zijn de haren van Luna, onscherp, te zien, iets links van het midden is scherpgesteld op Lars.	
4.47	12:20-12:21	Erik: wou naar jou toe gaan, Arianne.		De kring is te zien. De jongeren zitten op dezelfde volgorde als wekelijks. Madelief en Luna zitten niet in de kring		

4.48	12:21-12:23	Erik: wat kan jou nou helpen		<p>Arianne bijt op de binnenkant van haar wang terwijl ze naar iemand rechts buiten beeld kijkt, vermoedelijk Erik.</p> <p>Arianne heeft een grijze trui met witte kraag aan.</p>	<p>Medium shot.</p> <p>Arianne wordt gefilmd over de schouders van Zoë en Lars. Zoë is, onscherp, rechts in beeld te zien, Lars is, onscherp, links in beeld te zien. Iets links van het midden is Arianne in beeld.</p> <p>De camera beweegt licht, maar opvallend, op en neer.</p>	
4.49	12:23-12:26	Erik: omdat je die verantwoordelijkheid voelt ook		<p>Erik kijkt in de richting van Arianne.</p> <p>Erik heeft een zwart overhemd aan.</p>	<p>Medium close-up.</p> <p>Erik wordt over de schouder van Arianne gefilmd. Links in beeld is, onscherp, de schouder van Arianne te zien en iets rechts van het midden is, scherp, Erik in beeld.</p>	
4.50	12:26-12:28	<p>Erik: naar je kind toe.</p> <p>Arianne: ja.</p> <p>Erik: dat jij ook het gevoel hebt, ik zit in de goede</p>		<p>Arianne bijt op de binnenkant van haar wang terwijl ze naar iemand rechts buiten beeld kijkt, vermoedelijk Erik. Ze heeft haar rechter hand bij haar lippen en pulkt aan haar gezicht.</p> <p>Arianne heeft een grijze trui met witte kraag aan.</p>	<p>Medium shot.</p> <p>Arianne wordt gefilmd over de schouders van Zoë en Lars. Zoë is, onscherp, rechts in beeld te zien, Lars is, onscherp, links in beeld te zien. Iets links van het midden is Arianne in beeld.</p> <p>De camera beweegt licht, maar opvallend, op en neer.</p>	

4.51	12:28-12:30	Erik: richting. Arianne: ik heb op het werk		Erik kijkt in de richting van Arianne. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt over de schouder van Arianne gefilmd. Links in beeld is, onscherp, de schouder van Arianne te zien en iets rechts van het midden is, scherp, Erik in beeld.	
4.52	12:30-12:33	Arianne: aangegeven dat het niet meer gaat enzo, dus ja		Lars en Leon kijken beiden naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Leon heeft zijn ellebogen op zijn knieën en zijn hoofd op zijn handen. Lars heeft zijn ellebogen op zijn knieën en zijn handen voor zich hangen. Lars heeft een lichtblauw overhemd aan. Leon draagt een zwart shirt met lange mouwen en een groen, zwart, rood, gele bandana.	Medium shot. Lars en Leon zijn over de schouders van Luna en Bryan gefilmd. Rechts in beeld zijn, onscherp, Luna's schouder en haren te zien en links in beeld is, onscherp, Bryans wang en arm te zien. Iets rechts van het midden zit Leon, iets links van het midden zit Lars.	
4.53	12:33-12:34	Arianne: en, eh, het komt er eigenlijk op neer dat een gesprek		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze heeft haar rechter hand bij haar lippen en pulkt aan haar onderlip. Arianne heeft een grijze trui met witte kraag aan.	Medium shot. Arianne wordt gefilmd over de schouders van Zoë en Lars. Zoë is, onscherp, rechts in beeld te zien, Lars is, onscherp, links in beeld te zien. Iets links van het midden is Arianne in beeld. De camera beweegt licht, maar opvallend, op en neer.	

4.54	12:34-12:37	Arianne: krijg met de bedrijfsarts		Erik zit met zijn armen over elkaar heen en kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Nadat Arianne “bedrijfsarts” zegt knikt hij duidelijk met zijn hoofd. Erik heeft een zwart overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd	
4.55	12:37-12:40	Arianne: en dat ze me waarschijnlijk gewoon voor honderd procent gewoon voor ziek willen melden totdat, eh		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze heeft haar rechter hand bij haar lippen en pulkt aan haar onderlip. Arianne heeft een grijze trui met witte kraag aan.	Medium shot. Arianne wordt gefilmd over de schouders van Zoë en Lars. Zoë is, onscherp, rechts in beeld te zien, Lars is, onscherp, links in beeld te zien. Iets links van het midden is Arianne in beeld. De camera beweegt licht, maar opvallend, op en neer.	
4.56	12:40-12:45	Arianne: ik ga bevallen zeg maar. Zoë: ja, je moet wel echt zeker ervan zijn dat je dan ook echt		De kring is in beeld. Wat opvalt is dat de groep andere kleding aanheeft dan in de shots hiervoor: Arianne heeft bijvoorbeeld een blauw vestje aan, Leon een zwart vest met groene, rode en gele strepen. Zoë heeft haar haren los en draagt een blauwe trui waarvan de mouwen wit en rood zijn. Daarnaast zitten Madelief en Luna ook weer in de kring. Alle personen kijken richting iemand aan de linkerkant van de kring, Hillel of Luna. Wanneer Zoë begint te praten draaien de hoofden naar haar toe.	Long shot. In het midden van het beeld is de kring te zien.	Te zien aan de kleding is er vanaf NOEM NUMMER een andere sessie gaande dan in de rijen daar voorafgaand.
4.57	12:45-12:49	Zoë: aan jezelf gaat werken in die periode, en dat je niet alleen maar gaat bankhangen		Arianne kijkt naar Zoë. Ze lijkt op haar nagel te bijten of aan haar lip te pulken: haar hand zit bij haar mond. Arianne heeft een spijkerjasje aan.	Medium close-up. Arianne wordt gefilmd over de schouder van Zoë. Rechts in beeld	

					zijn, onscherp, de haren van Zoë in beeld. Iets links van het midden is Arianne te zien.	
4.58	12:49-12:51	Want dan gaat het juist nog slechter.		Zoë kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Zoë heeft haar haren los en draagt een blauwe trui waarvan de mouwen wit en rood zijn.	Medium close-up. Zoë wordt gefilmd achter de rug van Madelief langs. Links in beeld is de rug van madelief te zien, iets rechts van het midden is Zoë in beeld. Ze wordt schuin van voren gefilmd.	
4.59	12:51-12:52	Erik: want je bent ook een vermijder.		Erik kijkt naar iemand links buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Wanneer hij "ook" zegt, beweegt hij zijn hoofd op en neer. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd. Hij is in het midden van het beeld gepositioneerd.	
4.60	12:52-13:04	Erik: dus jij kan ook steeds uitstellen Arianne: ja		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze bijt op de binnenkant van haar lip. Arianne heeft een spijkerjasje aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Zoë gefilmd. Rechts in beeld zijn, onscherp, de haren van Zoë te zien, iets links van het midden is Arianne in beeld.	
4.61	13:04-13:02	Erik: en dan kan je ook denken, oh dan doe ik dat wel weer nádat ik bevallen ben, of dan doe ik het wel weer na... dus het is ook heel belangrijk dat je een stappenplan maakt		Erik zit voorover gebogen terwijl hij praat. Wanneer hij "dus het is" zegt, gaat hij weer rechtop zitten. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt recht van voren gefilmd.	

4.62	13:02-13:04	Erik: en dat je dan ook zegt, dan gebruik ik die tijd ook		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze bijt op de binnenkant van haar lip. Arianne heeft een spijkerjasje aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Zoë gefilmd. Rechts in beeld zijn, onscherp, de haren van Zoë te zien, iets links van het midden is Arianne in beeld.	
4.63	13:04-13:09	Erik: om die financiële dingen aan te pakken Arianne: ja Erik: om eventueel met mijn vriend samen dat ook, eh, gesprekken over te gaan		Erik kijkt naar Madelief terwijl hij praat. Wanneer hij “om eventueel” zegt draaien Madelief en Erik allebei hun hoofd richting iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Arianne. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan.	Medium close-up. Erik wordt over de schouder van Madelief gefilmd. Rechts in beeld is Madeliefs hoofd te zien. Iets links van het midden is Erik in beeld.	
4.64	13:09-13:14	Erik: hebben-eh hebben over hoe we dat samen gaan doen e- Arianne: ja dat is wel het idee. Erik: en dat je eigenlijk dus wat dat betreft daar ook wat		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Ze bijt op de binnenkant van haar lip. Arianne heeft een spijkerjasje aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Zoë gefilmd. Rechts in beeld zijn, onscherp, de haren van Zoë te zien, iets links van het midden is Arianne in beeld.	
4.65	13:14-13:18	Erik: termijnen op zet en dat je daar ook wel streng tegen jezelf over bent.		Arianne kijkt naar Erik, Erik kijkt naar Arianne. Luna kijkt naar Arianne en Bryan kijkt naar de grond. Erik heeft een donkerblauw overhemd aan, Arianne draagt een spijkerjasje. Luna heeft een groene trui aan en Bryan een spijkerbroek en een grijs vestje.	Medium shot. Er is scherp gesteld op Erik. Hij zit links in beeld. Rechts in beeld is, onscherp, Arianne te zien. Tussen hen in zijn Luna en Bryan te zien.	
4.66	13:18-13:20	Arriane: ja, dat is wel de bedoeling		Arianne kijkt naar iemand rechts buiten beeld, vermoedelijk Erik. Arianne heeft een spijkerjasje aan.	Medium close-up. Arianne wordt over de schouder van Zoë gefilmd. Rechts in beeld	

					zijn, onscherp, de haren van Zoë te zien, iets links van het midden is Ariane in beeld.	
--	--	--	--	--	---	--